

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 51

సంచిక : 19, 20

విజయవాడ

20-11-2018

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

బిజెపిని, దాని మిత్ర పార్టీలను తిరస్కరించండి

పాలకవర్గ పార్టీలను ఎండగట్టండి

ప్రజాస్వామిక శక్తులను బలపరచండి

రాజస్థాన్, మధ్యప్రదేశ్, ఛత్తీస్‌ఘడ్, మిజోరం, తెలంగాణ-ఈ ఐదు రాష్ట్రాలలో 2018 నవంబరులో ఆయా రాష్ట్రాల అసెంబ్లీలకు ఎన్నికలు జరగబోతున్నాయి. వీటిలో తెలంగాణ మినహా మిగిలిన నాలుగు రాష్ట్రాలలో ప్రస్తుతం బిజెపి పాలన కొనసాగుతుండగా, తెలంగాణలో తెలంగాణ రాష్ట్ర సమితి అధికారంలో ఉంది.

పాలకవర్గాలు తమ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను కప్పిపుచ్చు కునేందుకు, మౌలిక సమస్యల నుండి ప్రజల దృష్టిని మళ్లించేందుకు తమ రాజకీయ ప్రతినిధుల ద్వారా కుల, మత, ప్రాంతీయ తత్వాలను రెచ్చగొడుతూ, వాటిని అసహనాల స్థాయికి పెంచి, ప్రజలను చీల్చి వారి ఐక్య శక్తిని దెబ్బతీస్తున్నాయి.

రాజస్థాన్‌లో గోరక్షణ పేరుతో ముస్లింలపై పెద్దఎత్తున హత్యాకాండ కొనసాగింది. ఈ రాష్ట్రాలలో బిజెపి, ఆరెస్సెస్ దళితులపై, మహిళలపై దాడులను నిరంతరాయంగా కొనసాగించాయి. తెలంగాణ రాష్ట్ర సమితి నాలుగు సంవత్సరాల విభజన అనంతరం కూడా ప్రాంతీయతత్వాన్ని రెచ్చగొట్టడం ద్వారా సురక్షితంగా అధికారంలోకి రావాలని చూస్తోంది.

ఈ ఐదు రాష్ట్రాలలోనూ ఇప్పటిదాకా అధికారంలో ఉన్నవాళ్ళు, తమ పాలనా కాలంలో ప్రజల మౌలిక సమస్యలను కనీసం తాకనన్నా తాకలేదు. బిజెపి రైతుల ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేస్తానని హామీ ఇచ్చింది. కానీ నీతి ఆయోగ్ ద్వారా ఒక విధాన పత్రాన్ని విడుదల చేయటం తప్ప అది చేసింది శూన్యం. అదే సమయంలో రైతాంగం తమ ఉత్పత్తులకు గిట్టుబాటు ధర కోరుతూ ప్రదర్శనలు చేసినప్పుడు మధ్యప్రదేశ్‌లోను, రాజస్థాన్‌లోను తీవ్ర అణచివేత ప్రయోగించారు. యువతకు ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామని నమ్మబలికారు. కానీ గత నాలుగేళ్లలో ఉద్యోగాల కల్పన తగ్గతూ వచ్చింది. ఈ ప్రభుత్వాలు ప్రజలందరకు విద్య, వైద్యం, ఆరోగ్య సేవలందించే బాధ్యత నుండి వైదొలగి, ఆయా రంగాలను మార్కెట్ శక్తులకు అప్పగించాయి. ఫలితంగా పేదలకు విద్య, వైద్యం అందుబాటులో లేకుండా పోగా, మధ్యతరగతి వారికి అవి భారంగా మారాయి.

కేంద్రంలోని బిజెపి ప్రభుత్వంతో చేతులు కలిపి, ఈ రాష్ట్రస్థాయి పార్టీలు జిఎన్‌డిపివంటి విధానాలను అమలుచేసి ప్రజలపై ఊహించలేనంత

సిపిఐ(ఎంఎల్) కేంద్ర కమిటీ ప్రకటన

ఆర్థిక భారాలను మోపాయి. ప్రజలు చెమటోడ్చి సంపాదించుకున్న, బ్యాంకులలో దాచుకున్న పొదుపు మొత్తాలను, రాష్ట్ర బడ్జెట్లను బడా పారిశ్రామికవేత్తలు కొల్లగొట్టినా నోరుమెదపని వీరు, ఇప్పుడు బ్యాంకులను నష్టం నుండి గట్టిక్రించటానికి ప్రజలపై కొత్త కొత్త పన్నులు విధిస్తున్నారు.

కేంద్రంలోని బిజెపి తమ అధికారాలను హస్తగతం చేసుకుంటున్నా ఈ ఐదు రాష్ట్రాలలో అధికారంలో ఉన్న పార్టీలు కనీసం నోరు మెదపలేదు. నరేంద్ర మోడీ ప్రభుత్వం భూసేకరణ చట్టంలో సవరణలను ప్రతిపాదించినప్పుడు దేశవ్యాప్తంగా నిరసనలు వెల్లువెత్తాయి. అప్పుడు ఈ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు భూసేకరణ చట్టాలకు స్వంత సవరణలు చేసి రైతాంగం నుండి భూములను గుంజుకునే క్రమాన్ని సులువు చేశాయి. ఈ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చదీచప్పుడు లేకుండా కార్మిక చట్టాలలో పెట్టుబడిదారులకు అనుకూలమైన మార్పులు తీసుకువచ్చి కార్మికుల చట్టబద్ధ హక్కులను కాలరాశాయి.

ప్రతిపక్ష పార్టీలు, ప్రధానంగా కాంగ్రెసు, ఈ రాష్ట్రాలలో తిరిగి అధికారంలోకి రావటానికి ఏ చిన్న అవకాశాన్నీ వదిలి పెట్టటం లేదు. వాగ్దానాలు కురిపించటంలో అది బిజెపితో పోటీ పడుతోంది. ఈ పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ తమ కండబలం, ధనబలంతో పాటు వివిధ ప్రజాకర్షక పథకాలపై ఆధారపడుతూ ప్రజలను బిచ్చగాళ్ళుగా మార్చి, వారి సహాయాలకై ఎదురుచూసే స్థితికి దిగజారుస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదుల, బడా పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలను నెరవేర్చటంలో కాంగ్రెసు, బిజెపి, ప్రాంతీయ పార్టీలన్నీ ఒక్కటిగానే ఉన్నాయి. ప్రతిపక్షంలో ఉన్నప్పుడు నామమాత్రంగా విభేదిస్తాయి తప్ప, ప్రజా వ్యతిరేక విధానాల పట్ల వీరందరి అభిప్రాయం ఒకటే.

ఈ రాష్ట్రాలలో గత ప్రభుత్వాలన్నీ కూడా ఫాసిస్టు తరహా అణచివేతను అమలుపరచినవే. బిజెపికి, దాని మాతృసంస్థ ఆరెస్సెస్‌కు ప్రజలలో కుల, మత, ప్రాంతీయ విద్వేషాలను రగిల్చి, వారిని చీల్చి ఉంచటానికి హిందుత్వ నినాదం ఒక ఆయుధంగా మారింది.

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపాదకుడు

పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :

www.janasakthionline.com

ఈ-మెయిల్ :

janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 51 సంవత్సరం : 19, 20

20-11-2018

లో సరిపెట్టెల్లో.....

అంతర్జాతీయం :

అమెరికా ఆంక్షలు - అనాగరికత్వం 2

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ శతాబ్ది

ఉత్సవాలు - పాలకుల దాసోహం 3

డాక్యుమెంట్ :

చైనాలో వ్యవసాయ సంస్కరణలు -

ప్రధాన సమస్య - జెన్ లీ-పెన్ 5

పుస్తక పరిచయం :

చైనా సాంస్కృతిక విప్లవం

- ప్రముఖుల వ్యాసాలు 14

రాజకీయార్థికం :

వలస కార్మికులపై దాడులు 21

రిపోర్టు :

నేషనల్ సెమినార్ ముగింపు ఉపన్యాసం

- అరవింద్ సిన్హా 24

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-

సంవత్సర చందా.....రూ. 100/-

చరునామా :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,

ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

ప్రజల కోపాన్ని చల్లార్చేందుకు వారు కొన్ని ఉపశమన చర్యలు చేపడుతున్నారు కానీ ప్రస్తుత సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థను కొనసాగించేందుకే వారు కట్టుబడి ఉన్నారు.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ తిరోగమనంలో ఉండటం, దాని ఫలితమైన పేదరికం, ప్రజల కడగండ్లు ప్రస్తుత అర్థవలన, అర్థవ్యూహల్ సమాజపు ఫలితాలు. ఈ వ్యవస్థ మారి ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ ఏర్పడనిదే ప్రజల జీవితాల్లో ఏ విధమైన అభివృద్ధి జరగదు. అర్థవ్యూహల్ దోపిడీ, అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి, పెత్తనానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలు సంఘటితపడి పోరాటం సాగించాల్సిందిగా మేం పిలుపునిస్తున్నాం.

ఐదు రాష్ట్రాల అసెంబ్లీ ఎన్నికల ప్రస్తుత సందర్భంలో ప్రజలకు ఈవిధంగా పిలుపునిస్తున్నాం.

- ❖ బిజెపిని, దాని మిత్రులను తిరస్కరించండి.
- ❖ కాంగ్రెసు మరియు ఇతర పాలకవర్గ పార్టీల వర్గస్వభావం పట్ల అప్రమత్తంగా ఉండండి.
- ❖ ప్రజాతంత్ర శక్తులు పోటీ చేస్తున్న చోట వారిని బలపర్చండి; వారికి ఓటు వేయండి.
- ❖ పాలకవర్గాల ఫాసిస్టు పద్ధతులకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, రైతాంగం, అణగారిన ప్రజలంతా సంఘటితంగా పోరాడండి.

విప్లవాభినందనలతో

విశ్వం

ప్రధాన కార్యదర్శి

కేంద్ర కమిటీ, సి.పి.ఐ.(ఎం.ఎల్)

15-10-2018

ఇరాన్ పై ఆంక్షలు -

మీరాసాలి వెల్లడైన అమెరికా సామ్రాజ్యవాద అనాగరికత్వం

ఇరాన్ తన అంతర్జాతీయ ద్రవ్య వనరులను ఉపయోగించుకొని తమ ప్రజలకు కావలసిన అవసరాలను కొనుగోలు చేసుకునేందుకు అవకాశం కల్పించాలని హేగ్ లోని అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానం ఏకగ్రీవంగా ఆదేశాలు జారీచేసింది. 2012-15 నాటి ఒబామా పాలనాకాలంలో ఇరాన్ పై ఆంక్షలు విధించి, తన ద్రవ్య మారకాన్ని డాలర్లలోనే సాగించాలని ఆ దేశంపై వత్తిడి తెచ్చి, ఆ దేశ ఆర్థికవ్యవస్థను స్తంభింపజేయటం ద్వారా, దాని పీకనులిపి చంపాలని ప్రయత్నించారు. అమెరికా అభ్యర్థనపై బ్రెస్సెల్స్ స్థావరంగావున్న 'సాపైటీ ఫర్ వరల్డ్ వైడ్ ఇంటర్ బ్యాంక్ పైనాన్నియల్ టెలికమ్యూనికేషన్' (ఎస్ డబ్ల్యుఐఎఫ్ టీ-స్పిస్ట్) సంస్థ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ఇరాన్ డాలర్ల నుపయోగించి తన దేశ అవసరాలను కొనుగోళ్ళు చేసే స్థితిని రద్దుచేస్తూ, దానిని బహిష్కరించింది. 2015 నాటి ఆదేశాలను ఏకపక్షంగా తిరిగి పొడిగిస్తూ ఈ సం॥ మే నెలలో బ్రంపు ప్రభుత్వం ఇరాన్ తో యుద్ధ సన్నాహాలలో భాగంగా ఆ దేశంపై ఆంక్షలను తిరిగి విధించే పథకాలలో వున్నామని స్పష్టంచేసింది.

తన దేశానికి అవసరమైన కీలకమైన సరుకులను ఇరాన్ కొనుగోలు చేయటాన్ని అమెరికా నిరోధించారని అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానం డిమాండ్ చేసింది. ఇరాన్ పై 'స్పిస్ట్' ఆంక్షలను తిరిగి విధించాలన్న శ్వేతసాధానికి చెందిన జాతీయ భద్రతా సలహాదారు జాన్ బోల్టన్ వంటి ఉన్నతాధికారుల పిలుపులతోసహా, ఇరాన్ కు వ్యతిరేకంగా అమెరికా యుద్ధ ప్రయత్నాలన్నీ అంతర్జాతీయ న్యాయాన్ని ఉల్లంఘించటమేనని న్యాయస్థానం పేర్కొంది.

ఇరాన్ విదేశాంగమంత్రి అంతర్జాతీయ న్యాయస్థాన నిర్ణయాన్ని కొనియాడాడు. అమెరికా విధిస్తున్న ఆంక్షలు 'ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ ఆఫ్ ఇరాన్ పై కక్షకట్టినవిగా, వాటి చట్టవిరుద్ధతను, వాటి అణచివేత స్వభావాన్ని' వెల్లడిచేస్తున్నాయని ఆయన పేర్కొన్నారు. అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానానికి తన నిర్ణయాలను అమలుచేయించేందుకు అధికారం, యంత్రాంగం లేకపోయినప్పటికీ, ఈ నిర్ణయం వెలువడిన వెంటనే అమెరికా ఉన్నతాధికారులు అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానంయొక్క నిర్ణయంతో తాము విబేధిస్తున్నామని స్పష్టంచేశారు.

1979 నాటి విప్లవం నాటి నుండి, ప్రత్యేకించి 2012-15 కాలం నాటి ఆంక్షల విధింపునుండి ఇరాన్ ను ఏకాకిని చేయటానికి అమెరికా సాగిస్తున్న నిరంతరాయ ప్రయత్నాలు ఇరాన్ కు తీవ్ర నష్టాన్ని మిగిల్చాయి. 2012-2016 మధ్యకాలంలో ఇరాన్ లో కీలకమైన చమురు, సహజ వాయువుల ఎగుమతులు 900 కోట్ల డాలర్లనుండి 300 కోట్ల డాలర్లకు పడిపోయాయి. దీనితో ఇరాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ కుదేలైంది. తన దేశానికి అవసరమైన కీలకమైన ఆహారం, మందులు, పారిశ్రామిక అవసరాలను కొనుగోలు చేయలేకపోయింది.

(తరువాయి 20వ పేజీలో)

మొదటి ప్రపంచయుద్ధ శతాబ్ది సంస్మరణ ఉత్సవాలు సామ్రాజ్యవాదుల కపటత్వం-దేశ పాలకుల దాసోహం

1914-18 కాలంలో జరిగిన మొదటి ప్రపంచయుద్ధం ప్రపంచ దేశాలను దోచుకు నేందుకు సామ్రాజ్యవాదుల నడుమ జరిగిన యుద్ధంగా చరిత్ర నమోదు చేసింది. బ్రిటిష్, ఫ్రాన్స్ దేశాల నాయకత్వంలోని సామ్రాజ్య వాదుల కూటమికి, జర్మనీ సామ్రాజ్యవాదుల నాయకత్వంలోని సామ్రాజ్యవాదుల కూటమికి మధ్య ఈ యుద్ధం సాగింది. “యుద్ధ పిపాసతో నున్న ఈ సామ్రాజ్యవాద శిబిరాలు రెండూ, దేశాలను లూటీ చేయడంలో, అంతులేని యుద్ధ క్రూరత్వాన్ని చూపడంలో, అత్యాచారాలు సాగించడంలో ఒకదానికొకటి తీసిపోవు” అని 1915లోనే లెనిన్ పేర్కొన్నారు. “భూభాగాలను స్వాధీనం చేసుకోవడం, ఇతర దేశాలను లోబరచుకోవడం, పోటీలో వున్న దేశాలను నాశనం చేయటం, సంపదను లూటీచేయటం, రష్యా, జర్మనీ, బ్రిటన్ మరియు ఇతర దేశాల లోని కార్మిక ప్రజానీకపు దృష్టిని ప్రక్కకు మళ్ళించటం, ఆయా దేశాలలో కార్మికుల ఐక్యతను బలహీనపరిచి, వారి శక్తిసామర్థ్యాలను నిర్లక్ష్యం చేయటం తద్వారా కార్మికవర్గ నాయకత్వ పాత్రను నిర్మూలించి, విప్లవ కార్మికోద్యమాన్ని బలహీనపరచటం అనేవే మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ప్రాధాన్యత, ప్రాముఖ్యత వహించిన కీలకాంశాలు” అని కూడా లెనిన్ పేర్కొన్నారు.

తమతమ దేశాల కార్మికవర్గాన్ని ఇతర శ్రామిక ప్రజానీకాన్ని ఆయా దేశాల బూర్జువా వర్గం మోసగించింది. స్వేచ్ఛ, నాగరికత, పితృభూమి సంరక్షణల కోసమంటూ దేశభక్తి, జాతీయతవంటి అకర్మణీయమైన నినాదాలతో సామ్రాజ్యవాద దేశాల బూర్జువావర్గాలు తమ దుర్మార్గమైన, దోపిడీకోసం ఉద్దేశించిన ఈ యుద్ధానికి రంగులద్దారు. యుద్ధపిపాసతో నున్న రెండు సామ్రాజ్యవాద కూటములు వారికి కావలసిన మానవ, పారిశ్రామిక వనరులకోసం అప్పటికే తమ వలసలుగా వున్న దేశాల ప్రజానీకాన్ని బలిపశువులుగా ఉపయోగించాయి.

1918 నవంబర్ 11న జర్మనీ ఓటమి, లొంగుబాటుతో మొదటి ప్రపంచయుద్ధం ముగిసింది.

మానవ చరిత్రలో అనాటికి అదే అత్యంత రక్తపాతంతో కూడిన యుద్ధం. 6 కోట్ల 50

లక్షలమంది సైన్యం ఈ యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు. 11,15,471 మంది సైనికులు చనిపోవటమో లేదా గుర్తించవీలులేకుండా అదృశ్యమైపోవటమో జరిగింది. 1 కోటి 30 లక్షలమంది పౌరులు ఈ యుద్ధంలో మృతిచెందారు. 2 కోట్ల 10 లక్షలమంది సైనికులు గాయాలపాలయ్యారు.

బ్రిటిష్ వలసపాలకులు లక్షలాదిమంది భారత ప్రజానీకాన్ని తమ సైనిక బలగాలలోకి సమీకరించారు. భారత ప్రజలను వారు కిరాయి సైనికులుగా వుపయోగించి భారత ప్రజలను అణచివేయటానికి ఉపయోగించటంతోపాటు ఇతర దేశాలను బ్రిటిష్ వలసలుగా మార్చుకో వటానికి కూడా ప్రయోగించారు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో బ్రిటిష్ వలసవాదులు మనదేశ ప్రజానీకం నుండి 1 లక్షా 10 వేల మందిని సిపాయిలుగా సమీకరించి, వివిధ దేశాలపై తమ తరపున యుద్ధం చేయటానికి పంపారు. వీరిలో 75,000 మంది సైనికులు తమ ప్రాణాలు కోల్పోయారు. ఈ విధంగా బ్రిటిష్ వలసవాదులు ఇతర దేశాలలో తమ వలసల ఏర్పాటుకు, వలసల విస్తరణకు భారత ప్రజానీకాన్ని బలిపెట్టారు. అణచివేత యుద్ధం ద్వారా తమ వలసవాద కాంక్షలను నెరువేర్చు కునేందుకు బ్రిటిష్ వలసవాదులు భారత ప్రజలను సమిధలను చేశారు.

‘విజయం పొందిన దేశాలు’-ప్రధానంగా బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, అమెరికా మరియు ఇటలీ దేశాల సామ్రాజ్యవాద పాలకులు యుద్ధంలో విజయ ఫలాలను స్వంతం చేసుకునేందుకు సిద్ధమయ్యారు. 1919 ప్రారంభంలో వారంతా శాంతి సమావేశంగా చెప్పబడేదానిని నిర్వహించి, వర్సెయిల్స్ సంధిగా పిలవబడే దానిని రూపొందించారు. పరాజయం పాలైన జర్మనీ లొంగిపోయేందుకు విధి విధానాలను అందులో ఖరారు చేశారు. విశాల జర్మనీ భూభాగాలను, భారీ సైనిక బలగాలను, వ్యాపార నౌకలను, సంపన్న బొగ్గగనులపై అజమాయిషీని జర్మనీ వదులుకోవటంతోపాటు యుద్ధపరిహారం లేదా నష్టాల చెల్లింపు క్రింద భారీ మొత్తంలో సంపదను విజయంపొందిన దేశాలకు చెల్లించాలని, జర్మనీ సైనికశక్తిని కలిగివుండరాదని, సైనిక బలగాలను రద్దుచేయాలని ఈ వర్సెయిల్స్ ఒప్పందంలో

పేర్కొన్నారు. విజేతలకు యుద్ధ పరిహారం చెల్లింపుకు గ్యారంటీగా జర్మనీ తన దేశంలోని రైన్ నది ఎడమ తీరాన్ని 15 సం॥ల కాలం విజేతలైన దేశాల ఆధీనంలో వుంచాలి.

వాస్తవానికి ఈ ఒప్పందం చాలా అవమానకరమైనదీ, విनाశకరమైనది. జర్మనీ దేహంపై, మనసుపై ఈ ఒప్పందం లోతైన గాయాలను చేసింది. అయితే కేవలం ఓ దశాబ్ద కాలంలోనే, ఈ గాయాలనే సారవంతమైన భూమిగా ఉపయోగించుకొని హిట్లర్ తీవ్రమైన ఆగ్రహంగా, ప్రతీకారంగా మలిచాడు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధానికంటే దూకుడైన, మరింత క్రూరమైన ప్రపంచయుద్ధం ద్వారా ప్రపంచాధి పత్యమనే తమ చెదిరిన స్వప్నాన్ని సాకారం చేసుకోవాలనే కాంక్షను జర్మనీ పాలకవర్గాల నడుమ రేకెత్తించాడు.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధం జర్మనీ ప్రజలను ఘోరమైన ఆర్థిక సంక్షోభంలోకి నెట్టి, చెప్పనలవి కాని బాధలకు గురిచేసింది. విజేతలైన దేశాల ప్రజలకు కూడా ఈ యుద్ధం ఒరగబెట్టిందేమీ లేదు; ఎందుకంటే ఈ యుద్ధానికి ప్రజల ప్రయోజనాలతో సంబంధమే లేదు కనుక. సామ్రాజ్యవాద దేశాలు ఈ యుద్ధాన్ని, విజయాలను ఉపయోగించుకొని తమ దేశాల పైన, అదేవిధంగా తమ వలసదేశాలపైనా తమ పట్టును సంఘటింప చేసుకొని, గట్టిపరుచుకొని, మరింత విస్తరించటానికి ఉపయోగించుకున్నాయి. ఈ యుద్ధ భారాలను ప్రజలపైకి మళ్ళించటం ద్వారా సామ్రాజ్యవాద దేశాలు మరింతగా తమ లూటీని కొనసాగించాయి.

రష్యాలో మినహా దాదాపు అన్ని ఐరోపా దేశాలలోనూ సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీల నాయకత్వాలు - బూర్జువా జాతీయ ఛాంధస నినాదమైన ‘పితృదేశ రక్షణ’కు లొంగిపోయి, వారి వారి దేశాల పాలకపార్టీల తోక పుచ్చుకు వెళ్ళి వైఖరి చేపట్టాయి. కనుక, ఆ పార్టీలు తమ తమ దేశాలలో బూర్జువావర్గాన్ని అధికారం నుండి కూలదోసే విప్లవోద్యమాలను పురోగ మింపజేయటానికి, ఈ సామ్రాజ్యవాద సంక్షోభాన్ని, యుద్ధాన్ని ఉపయోగించుకోలేక పోయాయి. రష్యాలో శ్రామికవర్గం లెనిన్ నాయకత్వంలో, మార్గదర్శకత్వంలో సోషలిస్టు

విప్లవాన్ని విజయవంతం చేసుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాన్ని అంతర్యుద్ధంగా మలచుకుంది. బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులతో ముడివేసుకున్న జారిస్టు నిరంకుశత్వాన్ని వారు కూలదోశారు.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో భారతదేశం బ్రిటిష్ వలసదేశంగా వుంది. దేశప్రజానీకం పూర్వజాతినికీ, వలసపాలనకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగిస్తున్నారు. కార్మికవర్గ ఉద్యమం ఆనాటికి ప్రారంభదశలో వుండగా, కార్మికవర్గ పార్టీ ఇంకా ఉనికిలోకి రాలేదు. వలస పాలకుల ఆశీస్సులతో ముందుకు వచ్చిన బూర్జువా రాజకీయ నాయకత్వానికి, మన దేశంలో వలసపాలనను అంతంచేసి ఎజెండానే లేదు. గాంధీతోసహా నాయకత్వమంతా యుద్ధంలో వలస పాలకులకు మద్దతు నందించారు. యుద్ధానికి కావలసిన పాదార్థిక, మానవ వనరులను సమకూర్చుకోవటానికి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానికి ఈ పరిస్థితి బాగా తోడ్పడింది.

కాగా, మన ప్రజలకు మాత్రం ఇదొక పీడకలగా మిగిలిపోయింది. ఈ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధంలో మనదేశ అత్యుత్తమ పౌరులు తమ ప్రాణాలు అర్పించారు. ఈ యుద్ధంలో భారత సిపాయిలు గొప్ప తెగువను ప్రదర్శించి ప్రాణాలను లెక్కచేయక పోరాడారన్నది నిజం. అయితే ఈ యుద్ధంలో వారు కిరాయి సేనలు మినహా మరోటి కాదు. అణచివేతదారుల సేవలో వారు తమ ప్రాణాలొదిలారు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధపు అత్యంత విషాదకర భాగము, ప్రధానాంశము మరియు చేదు వాస్తవమూ ఇదే.

అయితే 100 సం॥ల తర్వాత, 'భారత దేశం మరియు మహాయుద్ధ శతాబ్ది' పేరిట మొదటి ప్రపంచయుద్ధాన్ని సంస్మరించుకునే భారీ పథకాన్ని ముందుకు తేవటంలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు తలమునకలై వున్నారు.

దీనికోసం వారు అనేక కార్యక్రమాలను రూపొందించారు. (1) మొదటి ప్రపంచయుద్ధంలో పాల్గొన్న భారత సిపాయిల యూనిఫార్ములు, పతకాలు, వస్తువులు మొదలైన వాటిని మన దేశం నుండి, ఇతర దేశాలనుండి సేకరిస్తున్నారు. (1799 నాటి టిప్పుసుల్తాన్ ఖాన్సి(కత్తి), స్కిన్నర్ హాల్స్ సైనిక పటాలానికి చెందిన 1840 చిత్రాలు కూడా వీనిలో వున్నాయి). 18వ శతాబ్దపు ప్రారంభకాలంనుండి 1947 మధ్య కాలంలోని ఈ వస్తువులను సేకరిస్తున్నారు. రెండు సంవత్సరాల కాలంపాటు ఈ వస్తువులన్నింటినీ ప్రదర్శనకు వుంచుతారు.

(2) శతాబ్ది ఉత్సవాల సందర్భంగా నాలుగు సంవత్సరాల యుద్ధ కాలంలో భారతదేశాన్ని ప్రధానంగా అన్వేషించే లక్ష్యంతో అనేక కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తారు. బెల్జియం, ఫ్రాన్స్, గల్లిపోలి సెర్బియా, రష్యా మరియు చైనాలలో భారత సైనికులు యుద్ధరంగంలో చేసిన అనేక సేవలను ప్రధానంగా పేర్కొంటూ ఈ కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తారు.

(3) మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో భారతదేశానికి సంబంధించిన సాహిత్యాన్ని ప్రచురిస్తారు. వీనిలో చిన్న పుస్తకాలు, చిత్రాలతో కూడిన పుస్తకాలు, యుద్ధరంగానికి చెందిన మార్గదర్శకాలు మొదలైనవి వుంటాయి.

(4) ఈ సేకరణలన్నింటినీ శాన్ హార్ట్స్ లోని మ్యూజియమ్ లోను, లండన్ లోని నేషనల్ ఆర్మీ మ్యూజియమ్ గ్యాలరీలోనూ వుంచుతారు.

శతాబ్ది సంస్మరణ ఉత్సవాలలో భాగంగా ఈ కాలమంతటా ఇంకా అనేక కార్యక్రమాలు కూడా రూపొందించారు.

“బ్రిటిష్ సైన్యం మరియు బ్రిటిష్ ఇండియా సైన్యం కలిసికట్టుగా పోరాడి చరిత్రను పంచుకున్న సందర్భమే మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం” అని నేషనల్ ఆర్మీ మ్యూజియమ్ డైరెక్టర్ బ్రిగేడియర్ మెక్ క్లీజ్ విస్కీ పేర్కొన్నాడు. “భారత సిపాయిలు బ్రిటిష్ ఇండియాన్ ఆర్మీ నాయకత్వంలో ప్రపంచవ్యాపితంగా అనేక కీలక యుద్ధాలలో నిర్ణయాత్మక పాత్ర నిర్వహించారు” అని ఆయన చెప్పాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో ప్రాణాలు వదిలిన 72,000 మంది సైనికుల పేర్లు వ్రాయబడివున్న న్యూఢిల్లీలోని ఇండియాగేట్ వద్ద వారిని ప్రతిపటా సంస్మరించుకోవటం జరుగు తున్నదనేది గమనించాల్సిన అంశం.

భారత విదేశాంగ మంత్రిత్వశాఖ ‘సెంటర్ ఫర్ ఆర్మీ థోర్స్ హిస్టారికల్ రీసెర్చ్’ సంస్థతో కలిసి ఈ మొదటి ప్రపంచయుద్ధ శతాబ్ది సంస్మరణ కార్యక్రమం నిర్వహిస్తోంది.

2018 నవంబర్ 11న ఈ శతాబ్ది ఉత్సవాలు ముగుస్తాయి. ‘మహత్తర యుద్ధం’లో సైనికుల ‘త్యాగాలను’ గుర్తుచేసుకునేందుకు ‘యుద్ధ విరమణ దినాన్ని’ పాటిస్తున్నారు. ప్రపంచ స్థాయిలో, 2018 నవంబర్ 10న సైనికుల పటాలన్నింటిలో కొవ్వొత్తులు వెలిగించి, మరణించిన వారి స్మృతిలో నివాళులర్పిస్తారు. 1914-18 కాలంలో భారీ యుద్ధం చేసిన 270కి పైగా ప్రాంతాలను విద్యుద్దీపాలతో అలంకరిస్తారు.

ఇక్కడ ‘భారతదేశం, మహత్తర యుద్ధం’ పేరిట శతాబ్ది సంస్మరణ ఉత్సవాల ముసుగులో

సామ్రాజ్యవాదులు వారు సాగించిన యుద్ధాన్ని ఆకాశానికెత్తవలసిందిగా కోరుతున్నారు. ఈ యుద్ధంలో ప్రాణాలొదిలిన భారతీయుల ‘త్యాగాల’ గురించి వారు మాట్లాడటం ఎలా వుందంటే, బలిపీఠం మీదకు అలంకరించిన గొర్రెను ఊరేగింపుగా తీసుకువెళ్ళే నిర్వాహకుల మొసలికన్నీరు లాగా వుంది. ఈ యుద్ధానికి భారత ప్రజల ప్రయోజనాలతో ఎలాంటి సంబంధంలేదు. కొన్ని దేశాల పీడిత ప్రజలను అణచటానికి, మరికొన్ని దేశాల పీడిత ప్రజలను ఉపయోగించటమే ఈ యుద్ధంలో జరిగింది. అణచివేతదారులు, వినాశకులు, బడాదోపిడీ దొంగలైన రెండు కూటములు పీడిత ప్రజల నుపయోగించి ప్రపంచంపై సామ్రాజ్యవాద దేశాల పెత్తనం లేదా ఆధిపత్యం సమస్యను పరిష్కరించుకోదలిచారు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ శతాబ్ది సంస్మరణ ఉత్సవాలు నిర్వహించాలనే సామ్రాజ్యవాదుల పథకంతో భారత పాలకులు అంటకాగటం, అత్యంత నీచమైన, సిగ్గుమాలిన విషయం. సామ్రాజ్య వాదులకు ముందు సాగిలపడటం మినహా ఇది మరోటి కాదు. ఈ సిగ్గుమాలిన చర్యను స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్యాలను ఆకాంక్షించే సమస్త ప్రజానీకమూ, ముక్తకంఠంతో ఖండించాలి.

కేవలం తమ జీవనాధారంకోసం బ్రిటిష్ సైన్యంలో చేరిన భారతీయుల ఎడల, వారిలో 72 వేలమందికి పైగా నిస్సహాయంగా సామ్రాజ్యవాద దేశాల సేవలో మొదటి ప్రపంచయుద్ధంలో ప్రాణాలు కోల్పోవటంపట్ల, మనకు ఎల్లప్పుడూ సానుభూతి వుంటుంది. యుద్ధంలో మృతిచెందిన సైనికుల, వారి కుటుంబాలపట్ల మన సానుభూతిని, బాధను గాఢంగా, బిగ్గరగా ఇలా ప్రకటిద్దాం: సామ్రాజ్య వాదులకోసం దోపిడీ పాలకవర్గాలకోసం మరణించటానికి మేము సిద్ధంగా లేము; భారత పీడిత ప్రజానీకం, ఇతర పీడిత ప్రజానీకాన్ని లొంగదీసుకునేందుకు సాధనాలుగా సేవ చేసేందుకు వారు ఏనాడూ ఉపయోగపడబోరు. భూస్వామ్యానికి, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా దోపిడీ-అణచివేత-అసమానత-యుద్ధాలను శాశ్వతంగా రద్దుచేసేందుకు పోరాడి ప్రాణాలర్పించిన వారి నుండి మన ప్రజానీకం స్ఫూర్తిని పొందగలుగుతారు. ఆ అమరుల బాటలో ఆ పోరాటాన్ని ముందుకు కొనసాగించి భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద కోరలనుండి మన దేశాన్ని విముక్తి చేసే నూతన ప్రజాస్వామ్యం, సోషలిజం దిశగా ముందడుగు వేస్తారు. ★

చైనాలో వ్యవసాయ సంస్కరణల కాలంలో తలెత్తిన ప్రధాన సమస్యలు

జన్ లి-పెన్

1948 సం॥ జనవరిలో చైనా ప్రజావిముక్తి సైన్యానికి చెందిన ఫ్రంట్ కమిటీ యొక్క వాయవ్య విభాగపు విస్తృత సమావేశంలో కాప్టేన్ జన్-లి-పెన్ ఇచ్చిన నివేదికను ఇక్కడ అందిస్తున్నాం. చైనాలో వ్యవసాయ సంస్కరణల అమలు సందర్భంగా ఎదుర్కొన్న వర్గ విశ్లేషణ, భూస్వామ్యదోపిడీ, మధ్యతరగతి, ధనిక రైతులను కలుపుకోవలసిన అవశ్యకత, పోరాట పద్ధతులు వంటి అనేక సమస్యలను ఈ నివేదిక స్పష్టంగా వివరించింది.

శత్రువుకు-ప్రజలకు మధ్య విభజనరేఖను స్పష్టంచేసి, శత్రువును ఏకాకిని చేసి విచ్ఛిన్నంచేయాలని, వర్గ విశ్లేషణలో గందరగోళం, తప్పుడు ప్రాతిపదికలు, తప్పుడు నిర్ధారణలు మనలను ఏకాకులను చేసే ప్రమాదముందని మావో చేసిన హెచ్చరికలను ఈ నివేదికలో వక్కాణించి చెప్పారు. వివిధ ప్రాంతాలలో కమిటీలు చేసిన తప్పలను ఉదాహరణలుగా చెప్పి, ఇలాంటి వాటన్నింటినీ సరిచేసుకోవలసిన అవశ్యకతను వివరించారు.

పేదరైతులు-వ్యవసాయకూలీలపై ఆధారపడుతూనే మధ్యతరగతి రైతులందరినీ ఐక్యంచేయవలసిన అవసరాన్ని, అందుకు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను తరచుగా దొర్లే పొరపాట్లను పేర్కొంటుంటేపాటు భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటానికి, ధనిక రైతుల వ్యతిరేక పోరాటానికి తేడాను చూడాలని పేర్కొన్నారు.

అలానే, నేరస్థులను శాలీరకంగా శిక్షించటం లేదా మరణదండన నిధించటం వంటి అంశాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కమిటీలు ఎంతటి బాధ్యతాయుతంగా వ్యవహరించాలో, లేకుంటే జరిగే నష్టాల తీవ్రతను ఉదహరించారు.

మనదేశంలో ప్రస్తుతం నెలకొన్న అర్థపూడల్ పరిస్థితులను అవగాహన చేసుకోవటానికి, వ్యవసాయ సంస్కరణల ద్వారా ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని కొనసాగించటానికి ఈ నివేదిక ఈనాటికి కూడా ప్రాధాన్యత కలిగివున్నదిగా పరిగణిస్తూ దీనిని అందిస్తున్నాం. - సంపాదకుడు

వ్యవసాయ సంస్కరణలకు సంబంధించిన పలు సమస్యలపై ప్రసంగించడం అవసరమని నేను భావిస్తున్నాను. ఇవి అనేక ప్రధాన సమస్యలు మాత్రమే కాని, వ్యవసాయ సంస్కరణలకు సంబంధించిన మొత్తం సమస్యలు కావు. వివిధ విముక్తి ప్రాంతాల యొక్క వ్యవసాయ సంస్కరణోద్యమం, విస్తారమైన విముక్తి ప్రాంతాలలో మహత్తర విజయాలను సాధించింది. ఇది గొప్ప ప్రజా ఉద్యమాన్ని అభివృద్ధి చేయటమే కాకుండా, వేలకొలది సంవత్సరాలుగా ఉనికిలో ఉన్న భూస్వామ్య, అర్థ భూస్వామ్య దోపిడీ వ్యవస్థను తుడిచిపెట్టింది. లేదా ప్రస్తుతం సమగ్రంగా తుడిచి పెడుతూ కోట్లాది చైనా రైతాంగం విముక్తి కావడానికి వీలు కల్పించింది. భూస్వామ్య వ్యవస్థను కూలద్రోసి, రాజకీయంగా, సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా, సాంస్కృతికంగా నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ స్థాపించబడటాన్ని వర్ణించడానికి విముక్తి ప్రాంతాలలో రైతాంగం ('ఫాన్ షాన్' అనే పదాన్ని వాడేవారు.) ఇది చైనా చరిత్రలో మహత్తర ప్రజా ఉద్యమం. ఈ వునాది మీదనే యుద్ధం విజయవంతంగా అభివృద్ధి కాగలదు. దీనివలనే సామ్రాజ్యవాదం మరియు కొమింటాంగ్ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులు భీతిల్లుతున్నాయి. గత సం॥ము సెప్టెంబరులో జరిగిన వ్యవసాయ మహాసభ, వ్యవసాయ సంస్కరణలపై మొత్తం చర్చలను నిర్వహించి, అనేక ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు చేసింది. వ్యవసాయ మహాసభ నిర్ణయాల ఆధారంగా చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ, చైనా వ్యవసాయ చట్టం యొక్క మౌలిక కార్యక్రమాన్ని రూపొందించి, వివిధ విముక్తి ప్రాంతాల ప్రభుత్వాలు దీనిని

అమలుజరపాలని ప్రతిపాదిస్తూ ప్రచురించింది. ఈ ప్రచురణలో మన పార్టీ వ్యవసాయ విధాన మార్గదర్శకాలను, పద్ధతులను స్పష్టంగా, సరిగ్గా దేశ ప్రజలందరి ముందుంచింది. వీటిని మనం నిశ్చయాత్మకంగా బలపరచాలి. అయితే వ్యవసాయ సంస్కరణలు అన్వయించడం, అమలు పరచడం చాలా కష్టతరమైనది, క్లిష్టతరమైనది. రైతాంగం యొక్క ఆచరణాత్మక ఉద్యమ క్రమంలో తలెత్తే వివిధ సమస్యలను సరిగ్గా, నిర్దిష్టంగా పరిష్కరించాల్సిన అవసరం వున్నది.

ఇటీవల కేంద్రకమిటీ చేసిన నిర్ణయాల ఆధారంగా మహత్తర ఉద్యమ క్రమంలో తలెత్తిన సమస్యల గురించి నేను ఇప్పుడు మాట్లాడతాను. మొత్తం పార్టీ వీటిపై దృష్టి సారించాలి.

గ్రామీణ వర్గ విభజనకు

ప్రాతిపదిక ఏమిటి?

వివిధ ప్రాంతాలలో గ్రామీణ వర్గాలను విభజించడానికి పరిశీలనా డాక్యుమెంట్లుగా - ఇటీవల కేంద్ర కమిటీ 1933 నాటి రెండు డాక్యుమెంట్లను మరలా విడుదల చేసింది. అవి- "వర్గాలను ఎలా విశ్లేషించాలి", మరియు "వ్యవసాయ పోరాటాలలోని కొన్ని సమస్యలపై నిర్ణయం". ఇవి 1933 నాటి డాక్యుమెంట్ల యినప్పటికీ, సాధారణంగా, నేటికీ అన్వయించదగినవి. భూస్వాములు, ధనిక రైతులు, మధ్యతరగతి రైతులు, పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు మొదలగు వర్గాలకు సంబంధించిన సరైన నిబంధనలు ఈ డాక్యుమెంట్లు కలిగి వున్నాయి. కొన్ని చోట్ల వర్గ విభజనలో తప్పులు

జరిగినందున కేంద్ర కమిటీ ఈ డాక్యుమెంట్లను విడుదల చేసింది. చాలా మంది ప్రజల వర్గ స్థాన నిర్ణయంలో తప్పుడు ప్రమాణాలు పాటించబడనందున శత్రువులకి, ప్రజలకి మధ్య విభజన రేఖ స్పష్టంగా తెలియడం లేదు. శత్రువుకి, ప్రజలకి మధ్య స్పష్టమైన విభజన రేఖను గీయాలని, స్పష్టంగా తేడాలను చెప్పాలని, శత్రువుని ఏకాకిని చేసి, విచ్ఛిన్నం చేయాలని, మరియు మనం ఏకాకులం కాకూడదని చైర్మన్ మావో మనకు బోధించారు. చాలా మంది ప్రజల వర్గస్థితి తప్పుగా నిర్ధారించబడితే, అది మన శ్రేణులను తారుమారు చేస్తుంది.

త్యాగి - చిరాయ అంశం

పైన పేర్కొనబడిన ప్రమాదం యొక్క తీవ్రతను తెలిపేందుకు షాన్సి-సుయియాన్ ప్రాంతపు ఒక అంశాన్ని ఇప్పుడు ఉదహరిస్తాను. హుసింగ్సున్ కౌంటిలోని త్యాగి-చిరాయ పరిపాలన గ్రామంలో వర్గాల స్థానం నిర్ధారణలో జరిగిన తప్పులను సరిదిద్దడం గురించి షాన్సి-సుయియాన్ సబ్ బ్యూరో గత నెల మాట్లాడిన ప్రకారం, కుగ్రామమైన చౌషాంగ్సు మినహాయించి త్యాగి-చిరాయ పరిపాలనా గ్రామమంతటిలో మొత్తం 552 కుటుంబాలలో 124 కుటుంబాలు లేదా 22.46 శాతం కుటుంబాలు భూస్వామ్య, ధనిక రైతు కుటుంబాలుగా నిర్ధారించబడ్డాయి. సాధారణ అంచనాల ప్రకారం, పాత ప్రభుత్వం క్రింద సరాసరి సుమారుగా భూస్వాములు 5 శాతము, భూస్వాములు, ధనిక రైతులు కలిపి, మొత్తం కుటుంబాలలో సరాసరిగా సుమారు 8 శాతం,

మొత్తం జనాభాలో 10 శాతంగా వున్నారు. పాత విముక్తి ప్రాంతాలలో చాలా మంది భూస్వాములు, పాత తరహా ధనిక రైతులు ఇప్పటికీ ఇతర వర్గాల సభ్యులుగా మారిపోయారు. భూస్వాములు, ధనిక రైతు కుటుంబాల సంఖ్య 8 శాతం కన్నా తక్కువగా ఉండాలి. అయితే త్నాయి-చియాయి గ్రామంలో భూస్వాములు, ధనిక రైతు కుటుంబాల సంఖ్య 8 శాతం దాటి దాదాపు రెండు రెట్లు పెరిగింది.

తరువాత, “వర్గాలను ఎలా విశ్లేషించాలి”, “వ్యవసాయ పోరాటాలలో కొన్ని సమస్యలపై నిర్ణయం” అనే రెండు డాక్యుమెంట్లలోని సూత్రాల ఆధారంగా రైతాంగ కాంగ్రెస్ కమిటీ ద్వారా పని చేస్తున్న సబ్ బ్యూరో యొక్క పునర్విచారణ ఫలితంగా, 124 కుటుంబాలలో 11 కుటుంబాలు దివాళా తీసిన, క్షీణిస్తున్న భూస్వామ్య కుటుంబాలుగా, 20 కుటుంబాలు “ఉత్పత్తిలో ఉన్న ధనిక రైతులు”గా మొత్తం 31 కుటుంబాలు పరిగణలోకి తీసుకోబడి, బాగా జరుగుబాటు గల రైతులుగా పునర్ నిర్ణయించారు. ఆ విధంగా భూస్వాముల, ధనిక రైతుల సంఖ్య 93 కుటుంబాలకు, లేదా 16.84 శాతానికి తగ్గింది. తరువాత, నిర్ధారణ కొరకు కాల ప్రమాణం 1937 నుండి 1940కి తగ్గించబడింది. ఆ విధంగా, త్నాయి - చియాయి గ్రామంలోని మొత్తం 579 కుటుంబాలలో(చౌర్రాంగ్తో సహా) భూస్వామ్య, ధనిక రైతు కుటుంబాలు 71కి తగ్గించబడగలిగాయి. ఇప్పటికీ ఇది మొత్తం కుటుంబాలలో 12.26 శాతం. 5 సం॥ల నుండి శ్రమలో పాల్గొంటున్న భూస్వామ్య కుటుంబాలను, 3 సం॥ల నుండి దోపిడీకి పాల్పడకుండా మానివేసిన ధనిక రైతు కుటుంబాలను మధ్యతరగతి రైతాంగంగా మనం పరిగణిస్తే భూస్వామ్య, ధనిక రైతు కుటుంబాల సంఖ్య ఇంకా స్వల్పంగా వుంటుంది. హసింగ్స్ కౌంటీలోని త్నాయి - సియాయి గ్రామాన్ని ఈ ప్రాంతంలో భూస్వాములు, ధనిక రైతులు సాపేక్షంగా కేంద్రీకృతమై ఉన్న ప్రదేశంగా తీసుకోవచ్చు. త్నాయి - చియాయి గ్రామంలో ఉన్నంత ఎక్కువ మంది భూస్వాములు, ధనిక రైతులు ఈ కౌంటీలోని చాలా గ్రామాలలో లేరు. అయితే త్నాయి-చియాయి అనుభవం మనకు బోధిస్తున్న ముఖ్యమైన పాఠం ఏమిటంటే, వాస్తవ పరిస్థితిని అనుసరించి, వర్గాలను విభజించి వ్యవసాయ సంస్కరణలు చేపట్టాలి. భూస్వాములు, ధనిక రైతులు కాని వారిని భూస్వాములుగా, ధనిక రైతులుగా ఏ మాత్రం కృత్రిమంగా విభజించకూడదు. ఆ విధంగా చేస్తే, తప్పుగానే “దాడి ప్రాంతాన్ని” పెంచుకోవడం,

విప్లవ ఐక్య సంఘటనను తారుమారు చేసుకోవడం, శత్రువుకు సహాయపడటం, మనల్ని మనం ఏకాకల్ని చేసుకోవటం జరుగుతుంది. ఇది అత్యంత ముఖ్యమైన సమస్య. పార్టీలోని మొత్తం కామ్రేడ్స్ దీనిపై దృష్టి సారించాలి.

అయితే వ్యవసాయ సంస్కరణలలో హసింగ్స్ కౌంటీలోని త్నాయి- చియాయిలో పని చేస్తున్న కామ్రేడ్స్ ఎలా వర్గ స్థానాలను తప్పుగా విభజన చేశారు? కింది కారణాల వలన 31 కుటుంబాలు ఎగువ వర్గాలలోకి మార్చబడ్డారని నివేదిక పేర్కొంది. (1)15 కుటుంబాల వారి తల్లిదండ్రులు, తాతలు ప్రజల్ని దోపిడీ చేశారనే కారణంగా వీరు తప్పుగా నిర్ధారించబడ్డారు. 1937లో గాని, జపాను ప్రభుత్వ వ్యతిరేక ప్రజాస్వామికం ఏర్పాటుకు ముందుగాని లేదా అంతకుముందు గాని ఈ 15 కుటుంబాలు స్వయంగా ఇతరుల్ని దోపిడీ చేయటం చాలా స్వల్పం లేదా అసలు చేయలేదు. (2) మరో 5 కుటుంబాల వారు ఎందుకు తప్పుగా వర్గ విభజన చేయబడ్డారంటే, వీరు తొలి సం॥రంలో భూస్వామ్య ధనిక రైతుల జీవనాన్ని సాగించారు. అయితే జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధానికి ముందు (వారి జీవితంలో చివరి అర్థభాగం)నుండి వారు శ్రమించారు; ఇతరులను దోపిడీ చేయలేదు; చేసినా అతి స్వల్పం మాత్రమే (3) మరో 7 కుటుంబాలు ఎందుకు తప్పుగా నిర్ధారించబడ్డారంటే వీరికి చాలా ఆస్తులు స్పష్టమైన, వీరు కష్టించే శ్రామికులు, స్వల్ప దోపిడీకి మాత్రమే పాల్పడ్డారు; (4) ఇంకో 3 కుటుంబాలు ఎందుకు తప్పుగా నిర్ధారించ బడ్డారంటే వీరు ప్రధానంగా స్వయంగా శ్రమ చేస్తున్నప్పటికీ, ఇతరులను స్వల్పంగా దోపిడీ చేశారు లేదా అసలు దోపిడీ చేయలేదు; వీరు వారి తొలి సం॥లలో పేదరికంలో ఉన్నప్పుడు భూస్వాములు లేదా ధనిక రైతుల వారసులుగా దత్తత తీసుకోబడ్డారు, లేదా అమ్మబడ్డారు. (5) ఒక కుటుంబం(విధవ మరియు అనాధ) ఎందుకు తప్పుగా నిర్ధారించబడిందంటే శ్రమ చేసే శక్తి లేనందున, ఈ అనాధ కౌంతకాలం ఇతరుల్ని కూలికి పెట్టుకొన్నాడు. ఈ అనాధ తండ్రి రైతు; ఇతను కూడా పెద్ద వాడయినప్పుడు స్వయంగా రైతుగా మారాడు. అకస్మాత్తుగా శ్రమచేసే శక్తి కోల్పోయి, పూర్తికాలం వ్యవసాయ కూలినీ పెట్టుకున్నాడు. (6) వీటితో పాటు గతంలో వర్గస్థానాలను నిర్ధారించడంలో, వారి రాజకీయ వైఖరులవల్ల వీరి ఆర్థిక పరిస్థితులు, దోపిడీ బంధాలు నిర్ధారించడం చాలా కష్టంగా ఉండటంతో, వీరిని కింద వర్గం లోకో, ఉన్నత వర్గంలోకో మార్చడం తరచుగా జరుగుతుండేది.

దోపిడీ మాత్రమే ప్రాతిపదిక

స్థూలంగా గతంలో త్నాయి-చియాయి, మరియు పాస్ని-సుయియాన్లలోని ఇతర భాగాలలో, వర్గస్థానాలను నిర్ధారించడానికి దోపిడీ చరిత్ర, జీవనోపాధి మరియు రాజకీయ వైఖరి లాంటి అనేక ప్రమాణాలు ఉపయోగించ బడ్డాయి. వర్గస్థానాన్ని గుర్తించడానికి, దోపిడీని ప్రమాణంగా కాకుండా మరొక స్థితిగతులను ప్రమాణంగా తీసుకోవడం పూర్తిగా తప్పు. ఆ విధంగా ఒక్క త్నాయి-చియాయి పరిపాలన గ్రామంలోనే 50 కుటుంబాలకు పైగా లేదా సుమారుగా 300 మంది శత్రు శిబిరంలోని వారుగా గుర్తించబడ్డారు. ఇది శత్రువుని ఏకాకిని చేయడం కాకుండా, తమని తాము ఏకాకల్ని చేసుకోవడమే. మన సొంత శ్రేణులైన ప్రజల్ని శత్రుశిబిరంలోకి పంపడం ఎంత తీవ్రమైన తప్పిదం?! అంత సంఖ్యలో ప్రజల వర్గస్థానాన్ని తప్పుగా నిర్ధారించడం పట్ల రైతాంగ వైఖరి ఏమిటి? రైతు కాంగ్రెస్ కమిటీ చర్చల సమయంలో వర్గాల్ని విభజించటానికి 1933 నాటి “వర్గాలను ఎలా విశ్లేషించాలి” పద్ధతిని కమిటీ సభ్యులందరూ ఆమోదించారు, కాని సరిదిద్దకోవడానికి భయపడ్డారని సబ్ బ్యూరో కామ్రేడ్స్ చెప్పారు. చాలా ఎక్కువమంది వర్గ శత్రువులను తేల్చారని పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు భావించారని, కానీ మాట్లాడటానికి సాహసించలేదని కౌంతమంది అత్యంత స్పష్టంగా చెప్పారు. భూస్వాములు, ధనిక రైతుల్ని కాపాడుతున్నామని ఇతరులు అనుకుంటారని వారు భయపడ్డారు. వాస్తవంగా మధ్యతరగతి ఉత్పత్తి చేస్తున్న రైతులు అయినప్పటికీ, ధనిక రైతులుగా విభజించబడ్డారనే విషయాన్ని అత్యధిక భాగం కమిటీ సభ్యులు నొక్కి చెప్పారు. సైన్యంలో సేవ చేయకపోవడమనేది తమకు అననుకూలమని వారు చెప్పారు. స్వల్పదోపిడీ చేస్తూ, “ఉత్పత్తి చేస్తున్న ధనిక రైతుల్ని” మధ్యతరగతి రైతులుగా విభజించడం వల్ల, మధ్యతరగతి రైతులు భయపడకుండా ఉత్పత్తి చేయడానికి తోడ్పడటమే కాకుండా, ఉత్పత్తికి ప్రయోజనకరంగా ఉంటుందని కూడా వారు చెప్పారు. పెద్దసంఖ్యలో ప్రజల్ని భూస్వాములుగా, ధనిక రైతులుగా తప్పుగా విభజించడం పట్ల రైతులు సంతృప్తికరంగా లేనట్లు దీని నుండి చూడవచ్చు. ఈ తప్పుడు విభజన శత్రువులను పెంచుతుందని, ఆవిధంగా సొంతబలం తగ్గు తుందని, ఇది ఉత్పత్తిలో అభివృద్ధికి హాని కలుగ చేస్తుందని వారు భావిస్తున్నారు. ఇది విషయాలను పరిశీలించడంలో చాలా సరైన పద్ధతి.

హసింగ్స్ కౌంటీలో త్నాయి-చియాయిలో వర్గస్థానాన్ని తప్పుగా విభజించడం అనే సమస్యను

ఒక ఉదాహరణగా మాత్రమే లేవనెత్తుతున్నానని గుర్తించాలి. త్నాయి - చిరాయితీ వర్గస్థానాన్ని తప్పుగా విభజించడం లాంటివి కొంచెం అటు ఇటుగా నైరుతి ప్రాంతంలోని షాన్సి-సుయియాన్లోని ఇతర గ్రామాలలో చాలా సంఖ్యలో ఉన్నాయని నిశ్చయాత్మకంగా చెప్పగలము. వ్యవసాయ సంస్కరణల పనిలో ఉన్న నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ అందరూ వర్గస్థాన విభజన సమస్యను తీవ్రంగా పరిశీలించి, వాళ్ళు చేసిన తప్పులను బహిరంగంగా, ఖచ్చితంగా సరిదిద్దుకోవాలి. తప్పుగా నిర్ధారించబడింది ఒక్క వ్యక్తే అయినా తప్పుకుండా సరిదిద్దబడాలి.

త్నాయి - చిరాయితీ వర్గస్థాన విభజనలో అనుసరించిన ప్రమాణాలు తప్పు అయితే వర్గస్థాన నిర్ధారణకు సరైన ప్రమాణాలు ఏమిటి? ఇది మొట్టమొదట స్పష్టం చేయాల్సిన విషయం. వర్గస్థానాన్ని నిర్ణయించడానికి ప్రమాణం ఒకటి మాత్రమే; అది, ఉత్పత్తి సాధనాలతో ప్రజలకున్న వివిధ సంబంధాలను అనుసరించి వివిధ వర్గాలను నిర్ధారించాలి. ఉత్పత్తి సాధనాలు కలిగి వుండటం లేదా లేకపోవడం నుండి ఎంత, ఎన్ని, ఏమి కలిగి వున్నారు, అవి ఎలా వినియోగించబడుతున్నాయి నుండి ఉత్పన్నమైన దోపిడీదారుడు - దోపిడీ చేయబడేవాడు అనే వివిధ సంబంధాలు మాత్రమే వర్గ విభజనకు ప్రాతిపదికగా ఉంటాయి.

ధనిక, మధ్యతరగతి, పేదవర్గాలు ఎవరు?

ఉత్పత్తి సాధనాలు ఏవి? ఫ్యాక్టరీలు, యంత్రాలు, ముడిసరుకు, ఇతర పెట్టుబడి-పరిశ్రమల్లో ఉత్పత్తి సాధనాలు. భూమి, దున్నే జంతువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు, ఇళ్లు తదితరాలు వ్యవసాయంలో ఉత్పత్తి సాధనాలు. గ్రామాలలో భూమి, దున్నే జంతువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు, ఇళ్ళు మరియు ఇతర ఉత్పత్తి సాధనాలు కలిగి ఉండటం, లేకపోవడం, ఎంత, ఎన్ని, ఏమి కలిగి ఉన్నారు, అవి ఎలా వినియోగించబడుతున్నాయి? (స్వయంగా దున్నడం, కూలీలను పెట్టుకోవడం ద్వారా, కౌలుకివ్వడం ద్వారా) అనేవాని నుండి ఉత్పన్నమైన దోపిడీదారుడు-దోపిడీ చేయబడే వాడు అనే వివిధ సంబంధాలు మాత్రమే గ్రామీణ వర్గాలను విభజించడానికి ప్రాతిపదికగా ఉంటాయి.

పై ప్రాతిపదిక ఆధారంగా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో వివిధ వర్గ స్థానాలను గుర్తించడం చాలా సులభం (ప్రధాన వర్గ స్థానాలు) గ్రామీణ ప్రాంతాలలోని ప్రధాన వర్గ స్థానాలను సాధారణంగా క్రింది విధంగా విభజించవచ్చు.

(1) ఎక్కువ భూమి కలిగి వుండి, స్వయంగా శ్రమ చేయకుండా, ప్రత్యేకంగా రైతాంగం భూమి కౌలు దోపిడీ మీద ఆధారపడి, అదే సమయంలో వడ్డీ వ్యాపారం చేస్తూ, శ్రమ చేయకుండా లాభాలు పొందుతున్న వారు, భూస్వాములు.

(2) ఎక్కువ భూమి, దున్నే జంతువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు కలిగి వుండి, ప్రధాన శ్రమలో స్వయంగా పాల్గొంటూ, అదే సమయంలో వ్యవసాయ కూలీల శ్రమను దోపిడీ చేసేవారు ధనిక రైతులు. చైనా పాత తరహా ధనిక రైతులు బలమైన భూస్వామ్య(ప్రూడల్) స్వభావం కలిగి వుంటారు. వీరిలో ఎక్కువ మంది వడ్డీ వ్యాపారం సాగించడం, కొంతభాగం భూమిని కౌలుకివ్వడం కూడా చేస్తారు. ఒకవైపు స్వయంగా శ్రమచేస్తూ రైతుల్లా ఉంటూ, ఇంకోవైపు, భూస్వాముల్లా ఉంటూ భూస్వామ్య, అర్థభూస్వామ్య దోపిడీ సాగిస్తారు.

(3) భూమి, దున్నే పశువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు కలిగి వుండి స్వయంగా శ్రమ చేస్తూ, రైతాంగ దోపిడీకి పాల్పడకుండా, లేదా స్వల్ప రైతాంగ దోపిడీ చేసేవారు మధ్యతరగతి రైతులు.

(4) భూమి, దున్నే పశువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు తదితరాలేవీ లేకుండా వారి సొంత శ్రమశక్తిని అమ్ముకొనేవారు వ్యవసాయ కూలీలు.

సాధారణంగా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ప్రధానవర్గ స్థానాలను పైవిధంగా వర్గీకరించాలి. భూమిని కౌలుకి ఇస్తూ, పూర్తికాలం కూలీలను పెట్టుకొనే వారందరూ మినహాయింపు లేకుండా భూస్వాములుగానో, ధనిక రైతులుగానో వ్యవహరించవల్సిందేనా? మినహాయింపులు ఉన్నాయి కూడా. ఉదాహరణకు శ్రమశక్తిని పోగొట్టుకున్న విధవలు, అనాధలు, వికలాంగులు, రోగిష్టులలాంటి వారి కొద్ది భూమిని కౌలు కివ్వడానికి అనుమతించవచ్చు. డాక్టర్లు, ప్రాథమిక స్కూలు టీచర్లు, చిన్న ఉద్యోగులలాంటి ఇతరులు వారి ఉద్యోగాలు చేసుకుంటూ, వారి కుటుంబాలు కలిగి వున్న స్వల్ప భూమిని స్వయంగా దున్నుకోలేరు; నిర్వాహణ మాత్రమే చేసుకోగలరు కనుక వారు వారి భూమిని కౌలుకిచ్చినా, దున్నడానికి కూలీలను పెట్టుకొన్నా, వారు భూస్వాములుగా లేదా ధనిక రైతులుగా పరిగణింపబడకూడదు. ఇవే కాకుండా, కొన్ని ఇతర క్లిష్ట పరిస్థితులను వివరంగా ఎత్తి చూపుకోవాలి. ఇక్కడ మాట్లాడే విషయాలు చాలా విలక్షణమైనవి.

ధనిక రైతుల్ని, మధ్యతరగతి రైతుల్ని ఎలా నిర్ణయించాలనేది చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాల్సిన సమస్య. సాధారణంగా మాట్లాడా లంటే, మధ్యతరగతి రైతులు ఇతరులను దోపిడీ

చేయరు. స్వల్ప లేదా అప్రయత్న దోపిడీ చేస్తున్నప్పటికీ వారు మధ్య తరగతి రైతులుగానే పరిగణింపబడాలి. ఈ సమస్య మీద ఇటీవల చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ 1933 కన్నా ఎక్కువ ఉదారమైన విధానాన్ని అవలంబించడానికి నిర్ణయించింది. స్వల్పదోపిడీ (పశువుల్ని, గొర్రెల్ని కాదుడానికి కూలీల్ని పెట్టుకోవడం, పాక్షిక కాల కూలీల్ని, లేదా నెలవారీ కూలీల్ని పెట్టుకోవడం, లేదా ఒక పూర్తి కాలపు కూలీని పెట్టుకోవడం లేదా అలాంటివి కూడా; బహు స్వల్ప భూమిని కౌలుకివ్వడం, చిన్న మొత్తాల్ని అప్పుగా ఇవ్వడం) సాగిస్తున్నప్పటికీ, ఈ విధంగా పొందే ఆదాయం, మొత్తం ఆదాయంలో 25 శాతం దాటకుండా ఉన్నవారు మధ్యతరగతి రైతులుగా పరిగణింపబడాలి. 1933 ఒప్పందం ప్రకారం ఇటువంటి దోపిడీ, స్థూల ఆదాయంలో 15 శాతం దాటకూడదన్న పరిమితి కన్నా ఇది ఉదారంగా వుంది. వరుసగా మూడు సం॥రాలు, దోపిడీ ఆదాయం, స్థూల ఆదాయంలో 25 శాతం దాటిన వారు ధనిక రైతులుగా పరిగణింపబడతారు.

కొత్త - పాత విముక్త ప్రాంతాలలో

కొత్త విముక్త ప్రాంతాలలో ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వాలు ఏర్పడటానికి ఒక సం॥రానికి ముందు భూస్వాములు, ధనిక రైతులు దివాళా తీసి మధ్యతరగతి, పేద రైతులుగా మారిన వారు మధ్యతరగతి, పేద రైతులుగా గుర్తించబడాలి. కామింటాంగ్ పరిపాలనలో పీడనకు గురై దిగజారటంవలన ఒక సం॥రం వ్యవధి వర్గస్థాయిలో మార్పుకు కారణమని వాస్తవం నిర్ణయించబడింది. అయితే చాలా సం॥లుగా కఠినంగా శ్రమించి, కూడబెట్టుకోవడం ద్వారా పేదరికం నుండి పైకెదిగి, ధనికులుగా మారిన భూస్వాములు, ధనిక రైతులకు సంబంధించి భూస్వాములుగా, ధనిక రైతులుగా పరిగణింపబడటానికి 3 సం॥రాల వ్యవధి అవసరమౌతుంది.

పాత విముక్తి ప్రాంతాలలో ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వం క్రింద భారాల న్యాయపరిపీక్ష, కౌలు మరియు వడ్డీలు తగ్గించడం, 'ఋణాల పరిష్కార పోరాటాలు' మరియు ఇతర కారణాల వలన క్షీణించిపోయిన భూస్వాములు, ధనిక రైతులకు సంబంధించి, గత 5 సంవత్సరాలుగా వ్యవసాయ శ్రమ చేస్తూ, మళ్ళీ ఇతరులను దోపిడీ చేయని భూస్వాముల వర్గస్థానాలు రైతులుగా మారతాయి. (వాస్తవ పరిస్థితులను బట్టి మధ్యతరగతి, పేదరైతు, వ్యవసాయ కూలీగా నిర్ణయింపబడతారు). అదే సమయంలో గడిచిన 3 సం॥రాలుగా దోపిడీ ఆపివేసిన ధనిక రైతు వర్గస్థానం మధ్యతరగతి రైతుగా ఉంటుంది.

అయితే వీరిలో ఇంకా చాలా భూస్వామ్య తరహా ఆస్థులను కలిగి వున్నవారు మిగులు ఆస్థులను పేద వ్యవసాయ ప్రజలకి పంచడానికి వదిలి వేయాలి. భూస్వాముల, ధనిక రైతుల వర్గస్థానం మారిన తరువాత, రైతు సంఘాలలో, పేద రైతు సంఘాలలో వారు చేరాలా, వద్దా అనేది వీరిని వ్యక్తిగతంగా రైతు సంఘాలు, పేద రైతు సంఘాలు పరిక్షించిన తరువాతనే నిర్ణయింపబడాలి.

1933 వర్గ విశ్లేషణలో ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు: భూస్వామ్య, ధనిక రైతు కుటుంబాల రెడ్ ఆర్మీ శక్తులు కమాండర్లా, ఫైటర్లా అనే దానితో సంబంధం లేకుండా కార్మిక, రైతాంగ ప్రయోజనాల కోసం దృఢంగా యుద్ధం చేశారనే షరతు మీద, వారు వారి కుటుంబసభ్యులు పంపక భూమి పొంది ఉండే హక్కును కలిగి వుంటారు. అయితే ఇటీవల కొన్నిచోట్ల వీరి రాజకీయ తేటతెల్లతన బట్టి కాకుండా, సాంఘిక మూలాలనుబట్టి, శ్రామికుల ప్రయోజనాల కోసం దృఢంగా యుద్ధం చేసిన భూస్వామ్య, ధనిక రైతు కుటుంబాల రెడ్ ఆర్మీ ఫైటర్స్కు పంపిణీ చేసిన భూమిని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవడం జరిగింది. ఇది సరియైనది కాదు. 1933లో భూస్వామ్య, ధనిక రైతు సాంఘిక మూలాలు కల్గిన వారికి సంబంధించి ఈ చర్యలు తీసుకోవడం జరిగింది. ప్రస్తుతం, కొద్ది సంఖ్యలో భూస్వాములు, ధనిక రైతులకు సంబంధించిన వారు ప్రజా విమోచన సైన్యంలో చేరడానికి అనుమతింపబడ్డారు. వీరు స్వయంగా వారి కుటుంబాల నుండి వేరుపడి, విప్లవ విద్యను పొంది యుద్ధ పరిక్షలకు గురయ్యారు; వీరు యుద్ధంలో దృఢంగా, సాహసంగా వుండి, భూస్వాముల, ధనిక రైతులను రక్షించే, వ్యవసాయ సంస్కరణలకు భంగంకలిగించే కార్యకలాపాలలో పాల్గొనకుండా ఉంటే వీరి వర్గస్థానం మారాలి. సాధారణంగా వీరు విప్లవ సైనికులుగా గుర్తింపు పొందుతారు. ఎందుకంటే వీరు రక్తసిక్త యుద్ధకాండలో పాల్గొన్నారు. పౌర కార్యక్రమాలు సాగిస్తున్న వారి కన్నా వీరి వర్గ స్థాన పరివర్తనకు అవసరమైన కాల పరిధి తగ్గించబడాలి. సైన్యంలో పైన తెలిపిన షరతులను సంతృప్తి పరిచిన, మరియు రెండు పూర్తి సం॥రాలు సేవ చేసిన భూస్వాములు, ధనిక రైతులు మరియు ఇతర దోపిడి వర్గాల నుండి వచ్చినవారు; ఒక పూర్తి సం॥ము సేవ చేసిన భూస్వాములు, ధనిక రైతులు, ఇతర దోపిడిదారుల కుటుంబాల మేధావివర్గాల వారి వర్గ స్థానాన్ని విప్లవ సైనికులుగా మార్చవచ్చు. సాధారణంగా వీరికి, వీరి కుటుంబ సభ్యులకు వీరు స్వయంగా పంపకం చేసుకొన్న భూమి రైతులకు పంచినదాని కన్నా తక్కువగా ఉండ

కూడదు. (రైతులకు పంచిన భూమి కన్నా ఎక్కువ ఉండకూడదు.) సైనిక చర్యల్లో చనిపోయిన వారిని, వికలాంగులైన వారిని, పదవీ విరమణ పొందినవారిని, విప్లవ సైనిక మృతవీరులుగా, వికలాంగులుగా, పదవీ విరమణ పొందిన యోధులుగా భావించాలి.

యుద్ధంలో ఊగిసలాట ప్రదర్శించినా లేదా అటువంటి నేరాలు చేసినా, వ్యవసాయ సంస్కరణలకు వ్యతిరేకత లేదా భంగం కలిగించినా, వారు దీర్ఘకాలంగా సైన్యంలో ఉన్నప్పటికీ వారిని సైన్యం నుండి నిశ్చయాత్మకంగా తొలగించాలి.

5 సం॥రాల నుండి శ్రమ చేస్తున్న భూస్వాములను, 3 సం॥ల నుండి దోపిడికి పాల్పడని ధనిక రైతుల వర్గ స్థానాలను మార్చడంలో ఏదైనా ప్రమాదం ఉందా? ప్రమాదమని నేను భావించను. ఎందుకంటే వారి భూమి, ఆస్థులు సమానంగా పంపకం చేయ బడ్డాయి. (మొత్తం ఆస్థులను కాకుండా, మిగులు ఆస్థులను మాత్రమే ధనిక రైతులను కోరడమైనది) మరియు చాలా సం॥రాలుగా శ్రమ చేస్తున్నందున, వారు సంస్కరింపబడగలిగారు. విముక్తి ప్రాంతాలలోని భూస్వాముల, ధనిక రైతుల వర్గ స్థానం మారినప్పుడు వ్యవసాయ సంస్కరణలు ఉధృత మవుతున్నప్పుడు సాధారణంగా వారు సైన్యంలో చేరే హక్కును తాత్కాలికంగా తొలగించమని సూచించవచ్చు. అయితే వ్యక్తిగత అనుమతి పొందిన వారిని మినహాయించాలి. కానీ శవాలను మోసే పటాలము, వారికి సహాయ పడే పనుల విభాగంలో వీరిని అనుమతించాలి.

మధ్యతరగతి రైతులందరినీ

నిశ్చయంగా ఐక్యం చేయాలి

భూస్వామ్య వర్గాలను త్రోసివేయడమనేది ఒక నిర్దాక్షిణ్యమైన పోరాటం. దీనికి వెన్నెముక అయిన పేద రైతాంగంపై, వ్యవసాయ కూలీలపై మనము తప్పక ఆధారపడాలి. వారి డిమాండ్లను నెరవేర్చాలి. పైపోరాటం బాగా చేయగలగా లంటే ముందు మధ్యతరగతి రైతాంగంతో మనం ఐక్యం కావాలి. సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ (1919) 8వ మహాసభ మధ్య తరగతి రైతులతో ఐక్యం కావాల్సిన అవసరం యొక్క ప్రాధాన్యతను ప్రత్యేకంగా నొక్కి వక్కాణించింది. మరియు ధనిక రైతులను మధ్యతరగతి రైతులతో గందరగోళపర్చడం కమ్యూనిజం సూత్రాలకు వ్యతిరేకమని కూడా పేర్కొంది. మధ్యతరగతి రైతు ప్రయోజనాలను అక్రమంగా ఆక్రమించడం, వారిని ఊగిసలాటకు గురి చేయటంవలన భూస్వామ్య, ధనిక రైతులచే వారు ఉపయోగించుకోబడుతారు కూడా, దీంతో పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు ఏకాకు

లవుతారు. ఈ విధంగా పరిస్థితి పరిణమిస్తే విప్లవం విఫలమవుతుంది. కనుక ఈ సమస్య ఈ విధంగా తీవ్రంగా ఎత్తి చూపబడింది.

20 శాతం మధ్యతరగతి రైతులు

పాత ప్రభుత్వంలో మధ్యతరగతి రైతులు దాదాపు జనాభాలో 20 శాతం ఉన్నారు. మొత్తంగా పాత విముక్తి ప్రాంతాలలో కొంచెం అటుఇటుగా వారు 50 శాతం ఉన్నారు. సర్వత్రా భూమి సమాన పంపకం జరిగిన తర్వాత గ్రామీణ ప్రాంతాలలో అత్యధిక సంఖ్యాక ప్రజలు మధ్యతరగతి రైతులుగా మారారు. మధ్యతరగతి రైతులు కానివారు స్వల్ప సంఖ్యలో ఉన్నారు. గతంలో జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధంలో మధ్య తరగతి రైతులు ఇచ్చిన దన్ను, డబ్బు స్వల్పం కాదు. జపాన్ వ్యతిరేక పోరాటంలో వీరు మెచ్చుకోదగిన కృషిచేశారు. ప్రస్తుతం కూడా కొమింగ్‌టాంగ్ అభివృద్ధి నిరోధకులతో పోరాటంలో సైన్యం, ధాన్యం కోసం ఎక్కువ భాగం వీరిమీద ఆధారపడ్డాయి. ప్రస్తుతం మన ప్రజా విమోచన సైన్యంలో 30 నుండి 40 శాతం మధ్యతరగతి రైతులే. మధ్యతరగతి రైతుల ప్రయోజనాలను మనం దెబ్బ తీస్తే లేదా వారికి వ్యతిరేకంగా నిలబడుతూ పోతే ఇది మనం యుద్ధంలో ఓడిపోవడానికి కారణమౌతుంది. నూతన ప్రజాస్వామిక ఆర్థిక నిర్మాణంలో వ్యక్తిగత ఆర్థిక వ్యవస్థ నుండి సమిష్టి సహకార ఆర్థిక వ్యవస్థను అభివృద్ధి చేసే క్రమంలో పాత మరియు కొత్త మధ్యతరగతి రైతులే ప్రధాన ఆధారం. వారికున్న సంపదస్థతమైన ఉత్పాదక అనుభవాన్ని పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు నేర్చుకోవలసి వుంది.

సాపేక్షంగా మెరుగైన వారి ఉత్పత్తి సాధనాలు పేద రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు సహాయపడగలవు. భవిష్యత్తులో మధ్యతరగతి రైతులు మనతో కలిసి సోషలిజంలోకి ప్రయాణించగలరు. కాబట్టి మధ్యతరగతి రైతు మనకు శాశ్వత మిత్రుడు.

అయితే అందుబాటులో వున్న సమాచారం ప్రకారం అన్ని విముక్త ప్రాంతాలలో చాలాచోట్ల వ్యవసాయ సంస్కరణోద్యమం మందగించడం, “అతివాద” వైఖరితో మధ్యతరగతి రైతుల ప్రయోజనాల్ని అక్రమంగా ఆక్రమించడం, మరియు వారిని మినహాయించటం సంభవించింది. ఈరకమైన వైఖరి క్రింది సమస్యలలో వ్యక్తమైంది.

ప్రయోజనాలు అతిక్రమించటం

మొట్టమొదట, కొంతమంది మధ్యతరగతి రైతుల వర్గస్థానాలు తప్పుగా నిర్ధారించబడ్డాయి. ఉదాహరణకు, పైన తెలిపిన ఒక్క త్సాయా చియాయీ పరిపాలనా గ్రామంలోనే,

మధ్యతరగతి రైతులు, బాగా ఉన్న రైతులు (మరియు కొంతమంది పేద రైతులు కూడా) 50 కుటుంబాలకు పైగా దివాళా తీసిన భూస్వాములుగా, ఉత్పత్తిలో ఉన్న ధనిక రైతులుగా పిలవబడుతున్న వారిగా తప్పుగా నిర్ధారించబడ్డారు. చాలాచోట్ల వర్గ స్థానాలను తప్పుగా నిర్ధారించి వారి ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవటం, మరియు కొన్ని సందర్భాలలో వీరిని కొట్టటం జరిగింది కూడా.

రెండోది, నిర్వహణ విషయాలలో మధ్య తరగతి రైతుల భాగస్వామ్యం కోరకూడదని వ్యక్తపరిచారు. మధ్యతరగతి రైతులు ఇప్పటికీ తమ అవసరం ఉందా? లేదా? అని సందేహ పడుతున్నారు. ఇప్పటికీ సమాన పంపిణీ సాగించిన పాత ప్రాంతాలలో తప్పు, వ్యవసాయ సంస్కరణోద్యమానికి వెన్నెముకగా ఉండిన పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు ఐక్యం కావాల్సిన, పేద రైతు సంఘాలను సంఘటితం చేయాల్సిన అవసరముంది. అయితే కొన్నిచోట్ల పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు ఆచరణలో ప్రతిదీ వారే నడుపుతున్న పరిస్థితికి చేరింది. ఇది తప్పు. ఉదాహరణకు, రైతు మహాసభలకు ప్రతినిధులుగా కమిటీ సభ్యులుగా పేదరైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు మాత్రమే ఎన్నుకోబడుతున్నారు. మధ్యతరగతి రైతులు ఎవ్వరూ ఎన్నుకోబడటం లేదు; వర్గ స్థానాలను నిర్ధారించడంలో, వ్యవసాయ సంస్కరణల ఫలాల పంపిణీలో, మరియు పన్ను భారాల, సేవలు కేటాయించడం లాంటి అనేక ముఖ్యమైన సమస్యలపై నిర్ణయాలు చేయటంలో మధ్యతరగతి రైతులు పాల్గొనడానికి అనుమతించడం లేదు. దీనిచేత, మధ్యతరగతి రైతుల బ్రతుకు పూర్తిగా పేద రైతుల, వ్యవసాయ కూలీల చేతిలో ఉన్నదని వారు భావిస్తున్నారు; చాలా అశాంతిని ప్రదర్శిస్తున్నారు.

మూడోది, ప్రజాసంబంధ విధుల గురించి, ముఖ్యంగా మధ్యతరగతి రైతులపై పెరుగుతున్న భారం సమస్య గురించి వీరి ఆలోచనలకు చోటివ్వడం లేదని వ్యక్తమౌతున్నది. ప్రజా ధాన్య పన్ను కేటాయించడంలో పేద రైతు, వ్యవసాయ కూలీ గ్రూపు మాత్రమే చర్చించి, నిర్ణయాలు చేస్తున్నదని కొన్నిచోట్ల కనుగొన్నారు. వ్యవసాయ సంస్కరణల తర్వాత, భూస్వాములు, ధనిక రైతులు బాధ్యతలను నెరవేర్చే పరిస్థితి లేదు కనుక, ప్రజా ధాన్య భారాన్ని మధ్య తరగతి రైతులపై మోపడమే కాకుండా వాటిని పంపకం చేసే పని వీరికి మరింతగా కేటాయించారు. ఈ విధానాలు మధ్యతరగతి రైతులలో వ్యతిరేకత పెరగడానికి కారణముగా ఉన్నవి.

ఇవన్నీ కాకుండా, వ్యవసాయ సంస్కరణల పంపిణీలో మధ్య తరగతి రైతులు ఏ మాత్రము ప్రయోజనం పొందని సంఘటనలు ఉన్నాయి. పోరాటాలలో మధ్యతరగతి రైతుల భాగస్వామ్యాన్ని కోరారని, పోరాటాల వల్ల ఎక్కువ పని సమయాన్ని నష్టపోయామని, ఇది ఇలా ఉండగా ఫలాల పంపిణీ సమయంలో వీరికి వాటా లేదని, కనీసం ఫలాల పంపిణీ సమావేశాలలో వీరు పాల్గొనటానికి అనుమతి కూడా ఇవ్వలేదని తెలుస్తోంది.

పై వైఖరులైన మధ్యతరగతి రైతుల ప్రయోజనాలను అతిక్రమించటం మరియు పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడం, మరియు వారిని వదిలివేయడం తీవ్రమైన ప్రమాదం.. ఇది మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక, అతివాద దుస్సాహసిక వైఖరి. దీనివల్ల మొత్తం పార్టీ దృష్టి సారించాలి, మరియు ఈ తప్పుడు వైఖరిని నిశ్చయంగా సరిదిద్దాలి. లేకపోతే, ఇది మనల్ని ఏకాకూలను చేస్తుంది, మరియు విప్లవ ఓటమికి దారి తీస్తుంది.

వారు దోపిడీదారులు కూడా

మధ్యతరగతి రైతులతో పేద రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు కొన్ని భిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్నప్పటికీ అవి పరిష్కరింపబడగలవు. పాత సమాజంలో సాధారణంగా, మధ్యతరగతి రైతులు దోపిడీదారులు మరియు దోపిడీకి గురయ్యే వారు కూడా. సామ్రాజ్యవాదాన్ని వ్యతిరేకించడం, కొమింగ్‌టాంగ్ అభివృద్ధినిరోధక ప్రభుత్వాన్ని కూలదోయడం, భూస్వామ్య వ్యవస్థను తుడిచి పెట్టడం, రాజకీయ ప్రజాస్వామ్యాన్ని డిమాండ్ చేయడం లాంటి ప్రాథమిక సమస్యలపైన కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలతో కలిసి ఉమ్మడి పోరాటం చేయడానికి మధ్యతరగతి రైతులకు పూర్తి అంగీకారం ఉంది. భూస్వాములకు, ధనిక రైతులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి మధ్య తరగతి రైతులు తగినంత దృఢంగా లేకపోవడం, ఊగిసలాట, తటపటాయింపు ప్రదర్శిస్తున్నందు వల్ల పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు, ప్రధానంగా వీరివల్ల అసంతృప్తితో కూడిన భిన్నాభిప్రాయంలో ఉంటారు.

ఈ తరహా బలహీనత మధ్యతరగతి రైతులలో వాస్తవానికి ఉంది. అయితే చైర్మన్ మావో-సే-టుంగ్ బోధించిన నాయకత్వ సూత్రాన్ని అమలుపరిచినట్లైతే, నిర్దిష్టంగా చెప్పాలంటే భూస్వామ్య వర్గానికి వ్యతిరేకంగా, పోరాడటానికి, గెలవడానికి మధ్యతరగతి రైతుల్ని దృఢంగా నడపడం మరియు అదే సమయంలో వారి ప్రయోజనాలకు హాని

కలిగించడంకూడా, వారికి రాజకీయ చైతన్యాన్ని ఇస్తే వారిని ఐక్య పోరాటంలో నడపగలం. రెండోది, సమాన భూమి పంపిణీలో, సంపన్న మధ్యతరగతి రైతులు కొంత భూమిని ఇచ్చివేయడానికి ఇష్టపూర్వకంగా ఉండరు. భూస్వామ్యవ్యవస్థను తుడిచిపెట్టడానికి సమాన భూపంపిణీ చాలా సమగ్రమైన, మేలైన విధానము. సమాన భూపంపిణీలో దాదాపు అత్యధిక సంఖ్యాక మధ్యతరగతి రైతులు వారి భాగం భూమిని స్వాధీన పరచలేదు, వారికి భూమి పంచబడనూలేదు. సంపన్న మధ్యతరగతి రైతులు కొద్దిమందికి మాత్రమే కొద్దిభూమిని ఇచ్చి ఉండవచ్చు (వారి ఇతర ఆస్తులను తాకనివ్వలేదు). అదే సమయంలో క్రింది మధ్యతరగతి రైతులకు కొద్దిభూమిని పంచి ఉండవచ్చు. కొత్త ప్రభుత్వంలో మధ్యతరగతి రైతులు చాలా రాజకీయ, ఆర్థిక సాంస్కృతిక ప్రయోజనాలను పొందారు, కనుక సాధారణంగా మధ్యతరగతి రైతులు భూ సమాన పంపిణీకి అనుకూలంగా ఉన్నారు. అయితే సమాన భూపంపిణీని కొనసాగించడానికి మధ్యతరగతి రైతులతో విషయాలను మాట్లాడి వారి అంగీకారము పొందాల్సిన అవసరముంది. సంపన్న మధ్యతరగతి రైతుల భూములు కొంతభాగాన్ని తీసుకుంటే, వారు స్వయంగా వ్యతిరేకతను వ్యక్తం చేయవచ్చు. వారికి రాయితీనివ్వాలి. వారి భూమి జోలికి వెళ్లకూడదు. వ్యవసాయ సంస్కరణల ఫలాల పంపిణీలో, ఐక్యతను కాపాడుకోవడానికి వ్యవసాయ సంస్కరణల ఫలాలలో కొంత భాగాన్ని మధ్యతరగతి రైతులకు పంపిణీ చేయాలని పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలకు వివరించాలి. మొత్తంగా చెప్పాలంటే, మధ్య తరగతి రైతులను ఐక్యం చేయడానికి అన్ని సమస్యలపై శ్రద్ధపెట్టాలి. మనం భూస్వామ్యాన్ని తుడిచి పెట్టడానికి, యుద్ధంలో గెలవడానికి గ్రామీణ జనాభాలో 90 శాతాన్ని ఐక్యం చేయాలనే మౌలిక షరతును అర్థం చేసుకోవాలి. “దాడి ప్రాంతం” అనలైన భూస్వామ్య దోపిడీ వర్గాల పరిధికి లోబడి ఉండాలి, ఈ పరిధిని దాటి అడుగేయరాదు. కొమింటాంగ్ పాలిస్తున్న ప్రాంతానికి ప్రజా విమోచన సైన్యం చేరినపుడు “దాడి ప్రాంతం” చాలా బాగా తగ్గించుకోవాలి. ఇలాంటి చోట్ల, మొదట పెద్ద భూస్వాములు, పెద్ద దుర్మార్గులు, స్థానిక నియంతలు, భూస్వామ్య సాయుధ మూకలు, ‘పాపాచియా’ వ్యవస్థ మరియు ప్రత్యేక సేవా ఏజెంట్లపై గట్టి దెబ్బకొట్టాలి. తరువాత, సైన్యం విజయాలు, పునాది ప్రాంతాలు సంఘటితంకావడం,

ప్రజల చైతన్యం, సంఘటిత స్థాయి పరిస్థితులను బట్టి క్రమంగా మొత్తం భూస్వామ్య వ్యవస్థను తుడిచిపెట్టడానికి ముందుకు పోవాలి.

ఎలా ఐక్యం చేయాలి?

మధ్యతరగతి రైతులందరిని ఐక్యపరచడానికి, మొట్టమొదట మనం వారి ప్రయోజనాలకు భంగం కలగకుండా, మరియు వారి వర్గ స్థానాలను సరిగా నిర్ధారించేటట్లు చూడాలి. ఎవరి వర్గ స్థానాలు ఇప్పటికే తప్పుగా నిర్ధారించబడ్డాయో వాటిని తిరిగి నిర్ధారించాలి. గతంలో, అప్పటికి వర్గ విశ్లేషణ తెలియనందున తప్పులు జరిగాయని వారికి వివరించాలి. ఎవరి ఆస్తులు పొరబాటుగా స్వాధీనం చేసుకోబడ్డాయో వాటిని వీలైనంత త్వరలో వెనక్కి తీసుకోవచ్చు. ఇప్పటికే పంపిణీ చేయబడిన ఆస్తులు వినియోగించబడినట్లైతే, భూస్వాముల నుండి స్వాధీనం చేసుకోబడిన ఫలాలలో భాగాలను తీసుకొని వారికి నష్టం భర్తీ చేయబడాలి. పేద రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు అత్యవసరాల కోసం మధ్యతరగతి రైతుల మిగులు ధాన్యం లాంటివి అప్పుగా తీసుకోవచ్చు. మధ్యతరగతి రైతులు స్వచ్ఛందంగా కొంతధాన్యాన్ని వివత్తు సహాయంగా ఇస్తే చాలా మంచిది.

రెండవది, మధ్యతరగతి రైతులను నిర్వహణ విషయాలలోకి తప్పకుండా తీసుకోవాలి. మధ్య తరగతి రైతులు రైతు మహాసభ ప్రతినిధులలో, రైతు సంఘ కమిటీలో తప్పకుండా ఉండాలి. ఆ విధంగా వీరు రాజకీయ హక్కులను వాస్తవ అర్థంలో అనుభవిస్తారు. పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా ఉండేచోట, రైతు మహాసభలో, రైతు సంఘ కమిటీలో సుమారుగా 1/3వంతు మధ్యతరగతి రైతులు ఉండవచ్చు; దాదాపు 2/3వంతు పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు ఉంటారు. పాత విముక్తి ప్రాంతాలలో మధ్యతరగతి రైతులు అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా(శ్రామికులలో) ఉన్నారు. మధ్యతరగతి రైతులలో ఎక్కువమంది పేద రైతుల నుండి ఎదిగి వచ్చినవారే. వ్యవసాయం మధ్యతరగతి రైతులతో పెంచబడాలి. పేద రైతులు మరియు వ్యవసాయ కూలీలు సుమారుగా 1/3వంతు ఉండవచ్చు. మధ్యతరగతి రైతులు 2/3వంతు ఉంటారు. ప్రతి ప్రభుత్వ సంస్థ మధ్యతరగతి రైతుల భాగస్వామ్యాలు కలిగి ఉండాలి.

అన్ని సమస్యల గురించి, వర్గస్థాయిని నిర్ధారించడం, భారాల పంపిణీని కేటాయించడం, భూమి మరియు ఆస్తుల పంపిణీ లాంటి అన్ని సమస్యలను మొదట పేద రైతుల సంఘాలు (గ్రూపులు) చర్చించవచ్చు. వాటిని అమలు

పరచబోయేముందు వాటిని చివరగా అన్ని తరగతుల రైతులు వున్న రైతుసంఘం అంగీకరించాలి. అంతేకాకుండా, సమావేశాలలో, మధ్యతరగతి రైతుల అభిప్రాయాల్ని జాగ్రత్తగా గౌరవించాలి, వారి మంచి అభిప్రాయాల్ని ఆమోదించాలి. మధ్య తరగతి రైతులు తప్పుడు అభిప్రాయాల్ని పెడితే, వాటిని ఓపికగా విని, తగిన విమర్శ చేయాలి. ప్రత్యేక పరిస్థితులలో విమర్శ అవసరమైనప్పటికీ, మధ్యతరగతి రైతుల్ని పోరాటానికి ఐక్యం చేయడమే ప్రాథమిక సూత్రముగా వుండాలి.

మూడవది, ప్రజా సంబంధ విధులలో సమాన న్యాయ పంపిణీ సాధించబడాలి. ఉదాహరణకు, ప్రజాధాన్యభారం. ఈ రంగానికి బలం, మానవ వనరుల సమీకరణ, ఆర్థిక వనరులు. వీటిని భూస్వాములు ధనిక రైతులు భరించలేరు కనుక, పూర్తిగా మధ్యతరగతి రైతుల మీద మోపకూడదు. మధ్యతరగతి రైతులు దీన్ని గురించే ఎక్కువగా భయపడుతున్నారు. ఇది సరైనది కాదు కూడా. ప్రజాప్రతినిధుల విషయంలో పేద రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు తగిన విధంగా బాధ్యతను తీసుకోవడం అవసర మున్నది; అయితే మధ్యతరగతి రైతుల కంటే చాలా తేడా ఉండకూడదు. చివరికి, అన్ని తరగతుల రైతులు కలిగి వున్న రైతు సంఘం ప్రజా సంబంధ విధుల పంపిణీని చర్చించి ఆమోదించాలి.

వర్గస్థానాల్ని తప్పుగా నిర్ధారించనంత కాలం, మధ్యతరగతి ప్రయోజనాలు హరించ బడవు, వారు నిర్వాహణ విషయాలలో కలుపుకొనబడతారు. మరియు ప్రజాసంబంధ విధుల పంపిణీ సరిగా జరిగినంతకాలం, రోజువారీ విషయాలలో మధ్యతరగతి రైతుల్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని వారు నిలకడగా చైతన్యం చేయబడినపుడు, మధ్యతరగతి రైతులు పూర్తిగా ఖచ్చితంగా, బాగా ఐక్యం చేయబడగలరు.

అప్పుడు ఇది కమ్యూనిజం సూత్రాల ప్రకారంగా ఉంటుంది. ప్రధాన పత్రికలన్నీ నిలకడగా శ్రద్ధ వహించి అన్నివేళలా తనిఖీ నిర్వహించాలి; మధ్యతరగతి రైతుల ప్రయోజనాలు హరించబడుతూ వారిని వదిలివేస్తూన్నట్లు కనుగొనబడితే, వాటిని బహిరంగపర్చాలి. వాటిని అందరికీ తెలియజేసి, పత్రికలలో ప్రచురించాలి.

(గమనిక:- “ఉత్పత్తి చేస్తున్న ధనిక రైతు” అనే పదము తప్పుగా వాడబడింది. దీనిని గతంలో కొంతమంది శ్రామికులు షాన్సి-సూయాన్ ప్రాంతంలో దీనిని ఉపయోగించారు. కొన్ని కుటుంబాల ఆస్తులు సాపేక్షంగా ఎక్కువగా

వున్నందున, వారు దోపిడీ సాగించకపోయినప్పటికీ వారిని తప్పుగా ధనిక రైతులుగా విశ్లేషించారు. దోపిడీ స్థాయిని ప్రాతిపదికగా తీసుకొనే బదులు, ఆస్తుల పరిమాణము, జీవన స్థాయిలను తీసుకొని ప్రజలను ధనిక రైతులుగా విభజించడం పూర్తిగా తప్పు. జెన్ పి-షిన్ ఈ పదములోని తప్పును విమర్శించాడు.)

భూస్వాములకు, ధనిక రైతులకు

వ్యతిరేకంగా పోరాడే పద్ధతులు

ఆర్థికంగా భూస్వాముల్ని ఒక వర్గంగా తీసివేయడం సులువైన విషయం కాదు. ఇది ఒక బలమైన యుద్ధం. రాజకీయంగా భూస్వామ్య వర్గాన్ని కూలద్రోసిన తరువాత, ఆర్థికంగా వారి బలాన్ని నిలబెట్టుకోవడానికి వీలైన అన్ని కుట్రలను చేసి, ఎప్పటికైనా పునరుద్ధరించుకోవాలని యోచిస్తారు. భూస్వాములు, ధనిక రైతులు అన్ని పార్టీల్లోకి, ప్రభుత్వంలోకి ప్రవేశించడానికి అన్ని రకాల పద్ధతులను శోధిస్తారు, వాళ్ళ కూతుళ్ళని ప్రభుత్వంలో పనిచేసే ఉద్యోగులకు ఇచ్చి పెళ్లి చేయడం, అవినీతి పరులను, చెడ్డ ఉద్యోగులను, చెడు పార్టీ సభ్యులను కొనుగోలు చేస్తుండటం చేస్తారు. కాబట్టి వ్యవసాయ సంస్కరణలను నిలకడగా నిర్వహించడానికి నాయకత్వంలో చాలా సున్నితత్వం, కళ అవసరం. ప్రజల్ని కదలికలో ఉంచినపుడు మాత్రమే భూస్వామ్య వర్గాల్ని త్రోసి వేయగలము. తేలికైన ఆనాలోచితమైన పద్ధతులు ఎట్టి పరిస్థితులలో అన్వయించకూడదు.

(భూస్వామ్య వర్గాన్ని త్రోసివేయడం మరియు పూర్వదర్శ వ్యవస్థను తుడిచిపెట్టడంలో) ప్రధానంగా భూమి, ధాన్యం, దున్నే పశువులు, వ్యవసాయ పరికరాలు మొదలగు భూస్వామ్యవర్గ ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవడం మరియు ధనిక రైతుల మిగులు ఆస్తులను రైతులకు పంపకం చేయమని కోరడం అనే ప్రధాన కర్తవ్యాలు ఉంటాయి. వీటిలో భూమి పంపకం చాలా ప్రాముఖ్యత కలది. భూమి పంపకం తర్వాత ఇబ్బందులు తొలగించుకోవడానికి సహాయంగా ప్రభుత్వం రైతులకు వ్యవసాయ ఋణాలు ఇవ్వాలి, పారిశ్రామిక తరహాలో రైతులను ఉత్పత్తి చేయమని కోరాలి; వ్యవసాయ సాంకేతికతను అభివృద్ధి చేయాలి, పరస్పర సహాయ, సహకార ఉద్యమాన్ని పెంచాలి, ఆవిధంగా రైతుల జీవన ప్రమాణాలు పెరుగుతాయి. శత్రువును గెలవడానికి ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వం మరియు ప్రజా విముక్తి సైన్యం తగినంత ప్రజాపంపిణీ ధాన్యాన్ని కలిగి ఉంటాయి. ఆ విధంగా రోజూ ధాన్యం, ముడిసరుకు పరిమాణం పెరుగుతుండటంతో పట్టణ ప్రజలకు,

పరిశ్రమల వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయడానికి తగినంత సరుకులుగా అమ్మబడతాయి.

ధనిక రైతుల వ్యతిరేక పోరాటానికి, భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటానికి తేడా చూడాలి. భూస్వామ్యవర్గం యొక్క భూ యాజమాన్యం హక్కు రద్దును, మరియు భూస్వాముల దున్నే పశువులు, వ్యవసాయ పరికరాలు, భవనాలు, ఇతర ఆస్తుల స్వాధీనానికి చైనా వ్యవసాయ చట్ట మౌలిక కార్యక్రమము నొక్కి చెప్తున్నది. సమానంగా పంపిణీ చేయబడిన భూమి కాకుండా, ధనిక రైతులకు సంబంధించిన ఇతర మిగులు ఆస్తులను కోరడం జరిగింది. మొత్తం స్వాధీనం కాదు. భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటం లాగా ధనిక రైతులకు వ్యతిరేక పోరాటం ఉంటే పైన చెప్పిన తేడా గందరగోళం అవటమే కాకుండా మధ్యతరగతి రైతులు భయాందోళన చెందడానికి, ఊగిసలాటకు దారి తీస్తుంది. భూస్వామ్య, వ్యతిరేక పోరాట పద్ధతులకు పెద్ద, మధ్య, చిన్న భూస్వాముల వ్యతిరేక పోరాట పద్ధతులకు మధ్య తేడా చూడాలి. నిరంకుశులకు - నిరంకుశ రహితుల మధ్య కూడా తేడా చూడాలి. పెద్ద భూస్వాములు, నిరంకుశుల పట్ల అత్యంత కఠినంగా వ్యవహరించి, ఇతర భూస్వాములకు హెచ్చరికగా, భూమి, ఇతర ఆస్తులు ఇచ్చి వేసిన వారి గురించి ప్రజల మధ్య సమావేశాలు జరపనవసరం లేదు.

సాంఘిక భద్రత

భూస్వాముల వర్గ దోపిడీ వ్యవస్థను త్రోసివేసే విధానాన్ని అవలంబిస్తాము. అయితే వ్యక్తిగా భూస్వామిని నిర్మూలించే విధానాన్ని అవలంబించం. చైనా వ్యవసాయ చట్ట మౌలిక కార్యక్రమానికి అనుగుణంగా కొద్దిమంది ఉద్యోగులు కోర్టులో విచారించబడి, శిక్షబడిన పౌరయుద్ధ నేరస్థులకు మినహా రైతులకిచ్చిన దానికన్నా ఎక్కువ, తక్కువ కాకుండా భూమిని, ఇతర ఆస్తులను భూస్వాము లందరికి ఇవ్వబడుతుంది. వారిచే ఆ శ్రమ చేయించాలి, సంస్కరించాలి. ఎందుకంటే భూస్వామి శ్రమలో పాల్గొంటున్న తరువాత, అతను చిన్న ఉత్పత్తి శక్తి కాదు. ఇది కూడా ఎందుకంటే మనము వారికి అవసరమైనంత భూమి, ఇతర ఆస్తులు పంచకపోతే, వాళ్ళు దొంగతనము, దోపిడీ, అడుక్కోవడం చేసి, సాంఘిక అభద్రతను తేవడం వలన రైతులు ఆ విధంగా కష్టాలకు గురవుతారు. ఉరిశిక్ష పడని నేరస్థులకు కూడా కోర్టు అవసరమైనంత భూమిని మరియు ఆస్తులలో వాటా ఇవ్వాలి. అప్పుడు మాత్రమే సాంఘిక భద్రత ఉంటుంది. భూస్వామికి వారి జీవనానికి తగినంత మద్దతు నిచ్చే పరిశ్రమ లేదా

వ్యాపారముంటే అతనికి భూమి పంపకం చేయాల్సిన అవసరముండదు. ఆ పరిశ్రమ లేదా వ్యాపారము వారి జీవనానికి తగినంత మద్దతు ఇచ్చే పరిస్థితి లేకుంటే అవసరమైనంత భూమిలో భాగము పంపకం చేయాలి.

కొత్త తరహా ధనిక రైతులు

కొత్త ధనిక రైతులతో - పాత ధనిక రైతులతో వ్యవహరించుటలో వ్యత్యాసం ఉండాలి. కొంతమంది వ్యవసాయం చేసే పేద ప్రజలు శ్రమద్వారా, ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వంలో ఉత్పత్తి అభివృద్ధి చెందడం ద్వారా కొత్త తరహా ధనిక రైతులుగా మారారు. సమాన భూపంపకం కాలంలో, వీరిని సంపన్న మధ్యతరగతి రైతులుగా భావించాలి. సమాన భూ పంపక కాలంలో సాధారణంగా వీరికి మధ్యతరగతి రైతుల స్థాయి కంటే అధికంగా వున్న భూమిని వారి అంగీకారంతో మాత్రమే తీసుకోవాలి. వారు స్వయంగా అంగీకరించకుంటే వారి భూమిని స్వాధీనం చేసుకోకూడదు. గతంలో, వువాన్-యు లాంటి ఈ తరహా ధనిక రైతుల్ని మనము ప్రోత్సహించాము(యేనాన్ సరిహద్దు ప్రాంతంలో ప్రసిద్ధమైన శ్రామిక నాయకుడు). వారి ఉత్పత్తిని వృద్ధి చేయడానికి, మధ్యతరగతి రైతులు స్థిరత్వం పొందడానికి, ఉత్పత్తిలో ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తించడానికి ఇది గొప్ప పాత్ర పోషించింది.

పారిశ్రామిక వాణిజ్య విధానం

సాధారణంగా పరిశ్రమలు, వాణిజ్యం రక్షింపబడాలి. భూస్వాములు, ధనిక రైతులు నిర్వహిస్తున్న పరిశ్రమలు, వాణిజ్యం సైతం స్వాధీనం చేసుకోబడకూడదు. దీని ప్రకారం ఇవి ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వంయొక్క రక్షణను పొందాలి. నిరంకుశ పెట్టుబడిదారుల, నిజమైన నిరంకుశ విప్లవ ప్రతిఘాత శక్తుల పరిశ్రమల్ని వాణిజ్యాన్ని మాత్రమే స్వాధీనం చేసుకొని వాటిని రాజ్యం లేదా ప్రజల యాజమాన్యం క్రింద ఉంచాలనేది పార్టీ విధానం. (ప్రభుత్వం) ఇంకా స్వాధీనం చేసుకొన్న పరిశ్రమల్లో, జాతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థ అవసరాల కోసం వాణిజ్యాన్ని కొనసాగింపు చేయాలి; వాటి పనులను ఆపకూడదు మరియు వాటిని దెబ్బ తీయకూడదు లేదా ఏం చేయటం ద్వారా చెదరగొట్టకూడదు. కౌలురేట్లు, వడ్డీరేట్లు, తగ్గించే కాలంలో భూస్వాములు వారి భూములు అమ్మి పరిశ్రమల్లో, వాణిజ్యంలో పెట్టుబడి పెట్టిన వాటిని - వారికి వ్యతిరేకంగా వాటిని స్వాధీనం చేసుకోవచ్చా? గతంలోకాని, ఇప్పుడు కాని ఇటువంటి పరిశ్రమలకు, వాణిజ్యాన్ని రక్షించి, ప్రోత్సహించాలి. ఎందుకంటే చైనా ఆర్థిక వ్యవస్థ వృద్ధి కావాలంటే ఇవి ప్రయోజనకరము మరియు అవశ్యకము. భూస్వాముల రహస్య

సంపదను పొందటానికి, పరిశ్రమను నాశనం చేయటానికి శిక్షించినా సరే భూస్వామికి అనుమతి నివ్వకూడదు.

దీర్ఘకాలిక - అందరి ప్రయోజనాలను, పాక్షిక - తాత్కాలిక ప్రయోజనాలకు లోబరచాలి. ఉదాహరణకు, భూస్వాములు బొగ్గుగనులు నిర్వహిస్తుంటే, ప్రస్తుత పాక్షిక ప్రయోజనం దృష్టి నుండి గనులను స్వాధీనం చేసుకొని పంపకం కోసం రైతులు మద్దతు తెలిపి చేతులు ఎత్త వచ్చు, ఎందుకంటే, బొగ్గు గనుల పరికరాలు, ముడిసరుకులు ప్రతి ఒక్కరికి పంపకం చేయబడతాయి. ఇవి తాత్కాలికంగా వారి వారి సమస్యలు పరిష్కరింపవచ్చు. ఈ పరిస్థితులలో, మనం గనులు ఉన్నందువల్ల కలిగే ప్రయోజనాలను రైతులకు అర్థం చేయించి ఒప్పించాలి. వాటిని చెదరగొడితే, బొగ్గు గనులు నాశనం చేయబడతాయి. మరియు దాంతో రైతులకు మంట వేసుకోవడానికి బొగ్గు ఉండదు. విముక్తి ప్రాంతాల ఆర్థిక అభివృద్ధిని ఇది ఆటంక పరుస్తుంది.

మనము స్వతంత్రంగా ఉండాలని భావిస్తే, ప్రజా నిర్వాహణ, ప్రయివేట్ నిర్వాహణ, ప్రజా సహకార చేతివృత్తుల పరిశ్రమలు మరియు గ్రామీణ వ్యవసాయము అభివృద్ధి అయ్యేటట్లు చేయాలి. ప్రజా విముక్తి సైన్యం కోసం పెద్ద ఎత్తున సరుకులు, ధాన్యం ఉత్పత్తి చేయాలి. ఆ విధంగా వరక్తం బయట ప్రాంతంతో సరి తూగేటట్లు చేయగలము. చాంగ్ కైక్ లేదా అమెరికా నియంత్రణలోని ప్రాంతాల సరుకుల మీద ఆధారపడకుండా అనుకూలవర్తక నిల్వలను ఉంచుకోగలము.

ప్రస్తుతం, ప్రపంచమంతా దుకాణాలు పెట్టడానికి తగినంత బలము విముక్తి ప్రాంతాలలోని ప్రభుత్వ వర్తక కంపెనీలకు లేదు. సహకార సంఘాలు ప్రపంచమంతా అభివృద్ధి కాలేదు. లేదా కొన్నిసార్లు సరిగా నడవడం లేదు. కాబట్టి, ప్రైవేట్ వాణిజ్యం ఉనికి అవసరమున్నది. వ్యాపారస్థులు దోపిడీ సాగించవచ్చు; వర్తకుల వాణిజ్య కార్యకలాపాలు వాటికవి ఏమీ విలువను ఉత్పత్తి చేయవు. అయితే సమస్య ఏంటంటే వాణిజ్యాన్ని నాశనం చేయవు, వాణిజ్యానికి నాయకత్వాన్నిస్తాయి. వాటి విధానాలు ప్రజలకు ప్రయోజనం, సమంజసమయిన వ్యాపారులకు ప్రయోజనం కూడా కలిగిస్తాయి.

పరిశ్రమ మరియు వాణిజ్యం నుండి పన్నులు వసూలు చెయ్యాలి. అయితే సరైన పన్నురేట్లను స్థిరపరచాలి. అయితే మరీభారంగా ఉండకుండా చూడాలి. వారి యొక్క పనులను

మరియు అభివృద్ధిని దెబ్బతినకుండా ఉండే సూత్రం మీద ఆధారపడి ఈ పన్నువిధానం ఉండాలి.

మేధావులు మరియు

ఉన్నత హోదాగలవారు

అత్యధిక ప్రొఫెసర్లు, టీచర్లు, సైంటిస్టులు, ఇంజనీర్లు, ఆర్థిస్టులు, మొదలగువారు భూస్వామ్య, ధనికరైతు, పెట్టుబడిదారుల కుటుంబాల నుండి వచ్చారు. అయితే వీరు స్వయంగా ఒకరకమైన మేధో శ్రమ చేస్తారు. ఈ మేధో శ్రామికుల పట్ల ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వం వీరిని రక్షించే విధానాన్ని అనుసరించాలి. వీరు వీలైనంత మేరకు ప్రజల ప్రజాతంత్రానికి సేవ చేసేట్లుగా వీరిని గెలుచుకోవాలి. కొమింటాంగ్ పాలన క్రింద, వీరిలో అత్యధికులు ఆర్థికంగా చాలా కష్టాలపాలై, రాజకీయంగా స్వేచ్ఛ రహిత జీవితాన్ని గడిపారు. పైగా వీరిలో చాలా మంది నిరుద్యోగులు. శాస్త్రీయ పరిశోధనలకు, నూతన ఆవిష్కరణలకు వీరికి అవకాశాలు స్వల్పాతి స్వల్పం. చాంగ్ కైషేక్ మరియు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం యొక్క అన్ని రకాల అవినీతి, లంచగొండితనం, అభివృద్ధి నిరోధకత్వం చూసి వీరిలో అత్యధికులు అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాద దుందుడుకుతనం, కొమింటాంగ్ పాలన పట్ల అసంతృప్తిని వ్యక్తం చేస్తుంటారు. వీరిని మనం జాగ్రత్తగా రాజకీయంగా, భావజాలపరంగా మార్గనిర్దేశము చేస్తే, వారికి సరైన చైతన్యము ఇచ్చి, సంస్కరిస్తే చైనా ప్రజల ప్రజాతంత్ర నూతన ప్రజాతంత్ర రాజ్యానికి వారి పరిజ్ఞానం, సాంకేతికత ఉపయోగపడుతుంది.

కొమింటాంగ్ నడుపుతున్న నగరాలలో గత కొన్ని సం॥లుగా విద్యార్థి ఉద్యమ పోరాట అనుభవాలకు సంబంధించి, విద్యార్థుల కోసం మన భావజాల సంస్కరణోద్యమం, పనివిధానం, క్యాడర్-పరిశీలన, చాంగ్ కైషేక్ అభివృద్ధినిరోధక నియంతృత్వ పరిపాలనలో అసంతృప్తిచెందుతూ, ప్రజాస్వామ్యాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. వారిలో కొద్దిభాగం లేదా చాలా చిన్నభాగం దిద్దుబాటుకు గురికాని అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులుగా ఉన్నారు; వీరు ప్రత్యేకంగా విప్లవానికి వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తూ, విద్యార్థి ఉద్యమానికి ఆటంకం కలిగిస్తున్నారు. కాబట్టి విద్యార్థుల, మేధావుల అభివృద్ధికి మనం సహాయపడాలి. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ప్రజాస్వామ్యం కోసం జరిగే పోరాటాలలోకి వీరిని సమీకరించాలి.

మనం నూతన ప్రజాతంత్ర దేశాన్ని నిర్మించాలంటే మనకు జ్ఞానం అవసరం. ఉదాహరణకు, హాస్పిటల్స్ స్థాపించేటపుడు, డిపార్ట్ మెంట్ ఆఫ్ మెడిసిన్, సర్జరీ, గైనకాలజీ,

పీడియాట్రిక్స్, డెంటిస్ట్రీ మొదలగు వాటిని మనం ఏర్పాటు చేయాలంటే, మనం ఎక్కువ మంది డాక్టర్లను, వైద్య సహాయకులను, మరియు నర్సులను కలిగి ఉండాలి. చాలా కాలం చదివితరువాత ఆచరణాత్మక పనిలో నలిగిన ఈ సిబ్బంది మాత్రమే శిక్షణ పొందగలరు. ప్రస్తుతం మనకు ఇంకా చాలా స్నేహలిష్టులు లేరు. ప్రజల కోసం పనిచేయడానికి చైనాలో ప్రస్తుతమున్న మేధావుల్ని సైంటిస్టుల్ని నిల్వ వుంచకుండా గెలుచుకొని, వినియోగించుకోవాలి. ఒకవైపు ఈ మేధావుల గ్రూపును వినియోగించుకుంటూ, రెండోవైపున ప్రజలను అవమానపరిచే వీరి అలవాట్లను సరిచేస్తూ, ప్రజారాశుల నుండి వేరుపడకుండా, వారిలో ఒకరిగా ఉండేటట్లు వీరికి వున్నచైతన్యం కలిగిస్తూ సంస్కరించాలి.

భూస్వామ్య వ్యవస్థను కూలదోస్తున్నప్పుడు, భూస్వామ్య వ్యవస్థతో సంబంధము ఉన్న మేధావుల బహిష్కరణకు వ్యతిరేకంగా రక్షణగా నిలవాలి. లేకుంటే ప్రజల పక్షానికి హాని చేస్తుంది. అదే సమయంలో, కార్మిక, రైతాంగ మూలాల యొక్క మేధో వర్గానికి శిక్షణ ఇవ్వడానికి మనము ఎక్కువ శ్రద్ధ పెట్టాలి. కార్మికులు, రైతాంగం స్వయంగా విముక్తి పొంది జ్ఞానం పొందుతారు. వారిలో మెరుగైన వారు శిక్షణ పొందుతారు లేదా వాళ్ళ బిడ్డలు మేధావులుగా మారతారు. అంతేకాకుండా నిర్మాణ కర్తవ్యాలను మోస్తారు. జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధ కాలంలో, లిటింగ్-మింగ్ మరియు ఇతరులవలె వివేకవంతులైన హోదాలు గల పెద్దల గ్రూపు ఒకటి ఉండేది. వీరు ప్రభుత్వంలో - ప్రజా సభలలో పాల్గొనేవారు. ఇది చాలా సరియైనది, అవసరమైనది. ఇది చాలా మంచి ప్రభావాన్ని దేశం మొత్తం మీద పడవేసింది. గతంలో వీరు మనతో కలిసి జపాన్ కు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు, ఇప్పుడు మనతో కలిసి కొమింటాంగ్ అభివృద్ధి నిరోధకులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడతారు. వారు ఆయనతో కలిసి ఉమ్మడి కష్టాలను పంచుకున్నారు. ఈ ప్రజల పట్ల సమంజసమైన వైఖరి మనం అవలంబించాలి. వారు తప్పులు చేస్తే విమర్శించాలి కాని వారి వ్యక్తిత్వాలను కించపరచకూడదు. గతంలో ప్రతిభావంతమైన పనులు చేసిన వారిని, వ్యవసాయ సంస్కరణలను, కొమింటాంగ్ అభివృద్ధి నిరోధకులను కూలద్రోయడాన్ని ఆమోదిస్తున్న వారిని పనిలో కొనసాగించవచ్చు.

హింస మరియు ఉరిశిక్షల సమస్య

నేరస్థులను అనధికారికంగా కొట్టడం, చంపడం, మరియు శారీరకమైన శిక్షలను అవలంబించడం కమ్యూనిస్టు పార్టీ దృఢంగా

వ్యతిరేకిస్తుంది. విచక్షణా రహితంగా కొట్టడం, చంపడాలు మరియు శారీరక శిక్షలు భూస్వామ్య వ్యవస్థ యొక్క ఫలాలు. ఫ్యూడల్ ప్రభువులు బానిసల మీద, యుద్ధ ప్రభువులు సైనికులు మీద మాత్రమే వీటిని అమలు జరిపేవారు.

వ్యవసాయ సంస్కరణోద్యమ కాలంలో ప్రజల్ని కొట్టడం, చావుకు కారణమయ్యే ఘటనలు సంభవించాయి. కొద్దిగాకాదు, చాలా ఎక్కువగా జరిగాయి, ఎందుకంటే పార్టీలోనే మురికి ఉంది. భూస్వాములు, ధనికరైతులు, అవకాశవాద శక్తులు, అరాచక కార్మికులు ఆటంకాలు కల్పించడానికి అవకాశాలు దక్కిాయి. ఆ విధంగా విచక్షణా రహితంగా ప్రజలను కొట్టడం, చావుకు కారణమయ్యే ఘటనలు జరిగే పరిస్థితి పెరిగింది. కొంతమంది వ్యక్తుల నేరాలు మరణశిక్ష విధించతగినవి కాకున్నా, వారు చంపబడ్డారు. వీటి పట్ల మనం తీవ్రమైన శ్రద్ధ పెట్టాలి.

ప్రజల్ని విచక్షణా రహితంగా చంపడాన్ని మనం వ్యతిరేకిస్తాం, అయితే దీనిద్దం ఉరిశిక్షలు ఉండకూడదనికాదు. విప్లవ ప్రతీఘాత శక్తుల నాయకులు, నిరంకుశులు, ప్రజా పీడక శక్తుల నాయకుల నేరాలు వాస్తవంగా తీవ్రంగా పెద్దవిగా ఉన్న వాటికి సంబంధించి, వారికి ఉరిశిక్ష విధించమని ప్రజలందరూ కోరినప్పుడు, ప్రజాకోర్టులు దానిని ఆమోదించినప్పుడు (కౌంటీ-ఉపప్రాంత, లేదా అంతకన్నా పై స్థాయి ప్రభుత్వ కమిటీలు) వారు శిక్షించబడతారు. వారి నేరాలు ప్రచురింపబడాలి (రహస్యంగా ఎవరినీ శిక్షించకూడదు). నిర్దేశితంగా నేరారోపణ చేయబడి ఎవరూ శిక్షింపబడకూడదు. యుద్ధంలో, కాల్పులలో ఎక్కువ మంది శత్రువులను చంపడమనేది తప్పించలేము. నిర్దేశితంగా పొరపాటుగా చంపడం అనేది సమన్యలను పరిష్కరించలేదు, అంతేకాకుండా సమన్యకి పరిష్కారం లేకుండా చేస్తుంది. మరియు తాత్కాలికంగా విప్లవంలో ఓటమికి దారి తీస్తుంది కూడా. ఎందుకంటే, ప్రజా రాశుల సానుభూతిని పొగొట్టుకొంటాము మరియు చాలా మంది ప్రజల వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొంటాము. చైనా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో భూస్వాములు, ధనిక రైతులు సుమారు జనాభాలో 10 శాతము ఉన్నారు. వారి సంఖ్య మొత్తం సుమారుగా 30,000,000. భూస్వామ్య దోపిడి వ్యవస్థను సమగ్రంగా రద్దు చేసిన తరువాత, భూమిని, ఆస్తులను రైతులకు సమాన పంపకం చేయడంతో భూస్వాములు వారి జీవనం కోసం సొంత శ్రమమీద ఆధారపడ్డారు. సమాజ ప్రయోజనం కోసం, సమాజ సంపదను సృష్టించే

శక్తులుగా వారు క్రమంగా మార్చబడ్డారు. యుద్ధానికి, లేదా వ్యవసాయ సంస్కరణలకు ఎటువంటి నష్టము చేయని చాలా మంది భూస్వాములను, ధనిక రైతులను అకారణంగా చంపితే, ప్రజారాశుల సానుభూతిని పోగొట్టుకోవటమే కాకుండా, మనకి మనం ఏకాకులం చేసుకుంటాం. ఇంకా దేశ శ్రమశక్తికి నష్టం జరుగుతుంది; దీంతో సమాజం ఉత్పత్తి చేసే సంపద తగ్గిపోతుంది. (వారికి శ్రమ శక్తి కొరత కనుక) చంపబడిన వ్యక్తి కుటుంబానికి జీవన ఉపాధి వుండదు. ఇది ఇంకా సమాజం మీద భారం పెంచుతుంది.

ప్రజల్ని కొట్టడాన్ని మేము కూడా వ్యతిరేకిస్తాము. ప్రజా ఉద్యమ క్రమంలో పీడకులను తీవ్రంగా ద్వేషిస్తారు. వాస్తవమైన సరియైన ప్రజారాశుల ఆవేశము పీడకులపైనే చేయి చేసుకోవడానికి దారితీస్తుంది. కమ్యూనిస్టులు వారిని ఆపలేరు. ప్రజారాశుల సరియైన ఆవేశము పట్ల కమ్యూనిస్టులు సానుభూతి చూపాలి. లేకపోతే మనం

ప్రజారాశుల నుండి వేరుపడి పోతాము. అయితే, కమ్యూనిస్టులు, ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వంలో పనిచేసే సిబ్బంది యుద్ధరహిత పరిస్థితిలో ప్రజలకి వ్యతిరేకంగా భౌతిక దాడులను నిర్వహించ కూడదు.

ప్రజారాశులు (సమక్షంలో) హాజరైన పార్టీ సమావేశాలలో గ్రామీణ ప్రాంతాలలో తప్పుచేసిన పార్టీ క్యాడర్, సభ్యులకు పరీక్ష పెట్టడం చాలా మంచి పద్ధతి. అదే సమయంలో పరీక్ష చేయబడుతున్న క్యాడర్కు మనం వివరించాల్సిందేంటంటే, వారు ముందుగా ప్రజల ఎదుట తప్పును అంగీకరించమని, మరియు చట్టం ప్రకారం ప్రభుత్వంచేత, బదులుగా నొప్పి కలిగించే శిక్షలుండవని హామీనివ్వాలి. పరీక్షా సమావేశంలో, పరీక్షదారుడు అతని వాదాన్ని వినిపించుకొనే పూర్తి హక్కు కలిగి ఉంటాడు. అతని వాదన వినిపించడానికి అవకాశం ఇవ్వకపోతే అప్రజాస్వామికమౌతుంది. గ్రామీణ ప్రాంతాలలో, నగరాలలో, సైన్యంలో పాఠశాలలో, ఏ పరీక్షా సమావేశంలోనైనా, ఏ పార్టీ క్యాడర్

సభ్యుడైనా, పరీక్షదారుడు తన వాదాన్ని చెప్పుకొనే హక్కు కలిగి వుంటాడు.

ఇవే కాకుండా, పరిశీలనలోవున్న పని చేస్తున్న ఏ సిబ్బందినైనా ఆఫీసు నుండి నేరుగా తొలగించే లేదా తొలగించమని నూచించే హక్కు ప్రజారాశులకు ఇవ్వబడింది. వారిలో హీనులకు సంబంధించి, వారి చర్యలు చట్టాన్ని అతిక్రమించి నపుడు, ప్రజా కోర్టు ముందు నేరారోపణ చేసే హక్కు ప్రజా రాశులకు ఉంటుంది. మనం ప్రజారాశులు ప్రజల్ని కొట్టకుండా చూస్తాము. అయితే ప్రజారాశులకు అటువంటి హక్కులను ఇవ్వకపోతే విమర్శించడానికి వారు సాహసించరు. పార్టీలోని వ్యక్తిగత శక్తులతో వ్యవహరించేటప్పుడు, వీలైనంత మేరకు నోటితో విమర్శించడం, కారణం చెప్పడం, ప్రజల్ని కొట్టడానికి అనుమతించకపోవడం అనే సూత్రాలను అవలంబించాలి. దీన్నినొక్కి చెప్పడం ఫలితంగా, ప్రజారాశులు విమర్శించడానికి సాహసిస్తాయి మరియు పరీక్షదారుడు వారి వాదాన్ని చెప్పుకొనే అవకాశం కలిగి వుంటాడు. ★

(22వ పేజీ నుండి)

కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా ద్వేష భావాన్ని రెచ్చగొట్టాడు. ఈ విధంగా పాలకవర్గ పార్టీలైన బిజెపి, కాంగ్రెస్లు రెండూ ప్రజలమధ్య మైత్రీ భావాన్ని పెంపొందించే బదులుగా అత్యాచార ఘటనను సాధనంగా చేసుకొని తమ నీచ రాజకీయ ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకోవటంలో పోటీపడ్డాయి. స్థానికులకు, వలసకార్మికులకు నడుమ విద్వేషపూరిత హింసను నివారించటానికో లేదా సర్దుబాటు చేయటానికో పూనుకోకుండా పాలకవర్గ పార్టీలైన ఈ రెండూ ఒకరినొకరు వేలెత్తి చూపుకుంటూ, పరస్పరా రోపణలతో కుట్ర రాజకీయ క్రీడ సాగించాయి. ఈవిధంగా వలస కార్మికులపై మొదలైన హింస ఉత్తర గుజరాత్లోని 7 జిల్లాలకు వ్యాపించింది. భీతావహులైన వలస కార్మికులు తమపై సాగుతున్న హింసాత్మక దాడులకు భీతిల్లి ప్రవాహంలా తరలిపోయారు. ఇతర రాష్ట్రాలలోనూ, నగరాలలోనూ వలస కార్మికులపై ఇదే తరహా హింసాత్మక దాడుల ఘటనల అనంతరం గుజరాత్లో పరిస్థితి కూడా 'సద్దుమణిగింది'. ఏమైనా ఈ 'సద్దుమణిగటం' వలస కార్మికుల జీవన - పనిపరిస్థితులను ఏమాత్రం మెరుగు చేసేది కాదు. పైగా, ఈ నిరుపేద వలస కార్మికులు స్థానికులైన కార్మికులతో పోల్చినపుడు మరింత అధిక పనిభారంతోపాటు, ప్రమాద కరమైన జీవన-పని పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వస్తోంది.

మనదేశంలోని ప్రజావ్యతిరేక పాలకవర్గాల పాలనలోని అసమాన, అర్థవలస-అర్థపూర్వక దోపిడీ వ్యవస్థలో అశేష ప్రజాసామాన్యానికి శాంతి, సంక్షేమం అనేవి ఎండమావిగా రుజువైంది. పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యంగా చెప్పబడేదిగానీ ఒకే సమగ్ర భారత జాతిగా చెప్పబడే భావనకానీ - కార్మిక ప్రజానీకానికి ప్రత్యేకించి జీవనంకోసం వలసవెళ్ళవలసిన దుస్థితిలోకి నెట్టబడిన వలస కార్మికులకుగానీ రక్షణను, భద్రతను కల్పించలేవు. అవిధంగా వీరంతా దాడులకు వీలైన లక్ష్యాలుగా వున్నారు.

వలస కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా విద్వేషాన్ని ప్రేరేపించటం మనదేశానికే పరిమితమైన విషయంకాదు. సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ వేగవంతమవటంతో ప్రపంచవ్యాపితంగా వలసవచ్చిన కార్మికులపై వివిధ దేశాలలో దాడులు జరుగుతున్నాయి. యూరప్, అమెరికా తదితర అనేకచోట్ల ఆయాదేశాల ప్రభుత్వాల దన్నుతో వలసవచ్చిన కార్మికులపై స్థానికులు ఘోరమైన దాడులకు పాల్పడటాన్ని మనం చూశాం.

జాతివాదం, తెగవాదం, స్థానికవాదం వంటి విద్వేష వాదాలతో వలస కార్మికులపై ప్రపంచవ్యాపితంగా దాడుల తీవ్రత పెరుగుతోంది. అతి - మితవాద గ్రూపులు, ప్రతీఘాత రాజకీయ పార్టీలు ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాలలో అధికారాన్ని చేజిక్కించుకుంటున్నాయి. ప్రపంచ మానవజాతి పాలిట సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యొక్క దుష్టపరిణామం ఇది.

ప్రపంచవ్యాపితంగానూ, ప్రత్యేకించి భారతదేశంలోనూ మానవజాతి పాలిట ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తోన్న ఈ ప్రతీఘాతక పరిణామాలను కార్మికవర్గం అవగాహన చేసుకోవాలి. సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ డొలతనాన్ని వెల్లడిచేసే పోరాటాలకు వీలైన ప్రయత్నాలన్నీ చేయాలి. ప్రపంచ ప్రజానీకానికి శాంతి, సంక్షేమం, సంపదలను సమకూర్చటంలో సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ వైఫల్యాన్ని, అశక్తతను, నిరర్థకత్వాన్ని సమర్థవంతంగా వెల్లడి చేయాలి.

ఈ అసమాన దోపిడీవ్యవస్థ నిరుద్యోగానికి మూలకారణమనే విషయాన్ని నిరుద్యోగ యువత తెలుసుకునేలా చేయాలి. నిరుద్యోగం, అసమానత, విద్వేషం, దోపిడీలేని సామ్యవాద వ్యవస్థ స్థాపన లక్ష్యం దిశగా ప్రస్తుత దోపిడీ వ్యవస్థపై పోరాటానికి సిద్ధంకావాలి. ★

Read !

Subscribe!!

వర్గ సంఘర్షణ కా పుకార్

Hindi Organ of
Central Committee of CPI (ML)

12 వ్యాసాలతో కూడిన 136 పేజీల పుస్తకం యిది. తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్ వారు 2018 ఫిబ్రవరిలో దీనిని ప్రచురించారు. ఇందులోని చివరి రెండు వ్యాసాలు మినహా మొదటి పది 'జనశక్తి' దినపత్రికలో వెలువడ్డాయి. నేటి పాఠకులకు 'జనశక్తి' దిన పత్రిక అనగానే కొంత ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు కానీ అది నిజం.

ఎ.బి.కె.ప్రసాద్ సంపాదకులుగా 1963 నడిమధ్యన ప్రారంభమైన 'జనశక్తి' మొదట వారపత్రికగా వెలువడింది. 1964 తర్వాత వారానికి రెండు (ఆది-బుధ) చొప్పున వెలువడగా 1966 సెప్టెంబరు నుండి దినపత్రికగా విడుదలయింది.

ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో అంతర్జాతీయ - జాతీయ రివిజనిజాలకు వ్యతిరేకంగా సాగిన ఆంతరంగిక పోరాట ఫలితంగా ఆనాటి ఉమ్మడి పార్టీ పత్రిక 'విశాలాంధ్ర' నుండి తప్పని పరిస్థితులలో బయటకు వచ్చి, తర్వాత కాలంలో సి.పి.ఐ(యం)గా రూపొందిన క్రమంలో పుట్టిన పార్టీ పత్రిక 'జనశక్తి'. నాడు కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో అంతర్జాతీయంగా 'రష్యా-చైనా' పార్టీల నడుమ తీవ్రంగా సాగుతుండిన సిద్ధాంత -రాజకీయ సంఘర్షణలో మౌలికంగా చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ(సి.పి.సి) విధానాలను జనశక్తి పత్రిక (సి.పి.ఐ-యం) సమర్థిస్తూండిన కాలం నాటి వ్యాసాలివి. ఈ పుస్తకం ముందుమాటలో ప్రచురణకర్తలు చెప్పినట్లు "చైనా సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని సమర్థిస్తూ వివరిస్తూ రాసిన సి.పి.యం. నాయకులు సంవత్సరం తిరిగే సరికి మౌనం వహించారు".

చైనాలో 1966లో ప్రారంభమయిన సాంస్కృతిక విప్లవం గురించి నాటి చైనా ప్రధాని కామ్రేడ్ చౌ-ఎన్-లై 1968 జూన్ 27న అల్బేనియాలో వివరించిన ప్రసంగంలోని కొన్ని భాగాలనూ, విలియం హింటన్ చౌ-ఎన్-లైతో 1971లో చేసిన ఇంటర్వ్యూ ఆనాటి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, చైనా ప్రభుత్వంయొక్క అధికారిక వైఖరిగా మనం తీసుకోవచ్చు. చైనాలో పర్యటించి సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూచి రాసిన పాశ్చాత్య మేధావులు జోన్ రాబిన్సన్ (బ్రిటిషు ఆర్థికవేత్త), డేవిడ్ క్రూక్, అమెరికా జర్నలిస్టులయిన ఫెలిక్స్ గ్రీన్ - హాన్ సుయిన్ వ్యాసాలను ఆనాడే 'జనశక్తి' పత్రిక ప్రచురించింది.

రాజకీయంగా పేర్కొనదగిన ముఖ్యాంశ మేమంటే ఆనాటి సి.ఐ.ఐ(యం) ముఖ్య నాయకులైన కామ్రేడ్స్ మాకినేని బసవపున్నయ్య, ఇ.యం.ఎస్. సంబూద్రిపాద్, మోటూరు హనుమంతరావు, నండూరి ప్రసాదరావులు చైనాలో నాడు సాగుతుండిన సాంస్కృతిక విప్లవ ఆవశ్యకతను సమర్థిస్తూ, వివరిస్తూ రాసిన వ్యాసాలు ఈ పుస్తకంలో వున్నాయి. సంవత్సరం తిరిగేసరికి వారు మౌనం వహించటమేకాక తర్వాత కాలంలో వీటిని వదిలేసుకున్నారా(డిన్ ఓన్) అన్నట్లు వుండిపోయారు. అంతేకాక 50 సంవత్సరాలనాడు చైనాలో సాగిన సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని ఒక చారిత్రక వాస్తవంగా కూడా పరిగణించకుండా, నూతన తరాలకు నాటి సంఘర్షణాత్మక వర్గపోరాట చరిత్రను పరిచయం చేయటానికి కూడా సంసిద్ధులు కాకపోవటాన్ని కొత్త తరాలు గమనిస్తాయనీ, ఏదో వొక నాటికి జవాబు యిచ్చుకోక తప్పదనీ చెప్పాల్సి వుంది.

చైనా సాంస్కృతిక విప్లవం -

చారిత్రక ప్రాముఖ్యత

కార్మికవర్గ మహాపాధ్యాయులు కారల్ మార్క్స్ - ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ లు 'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక'ను రచించి 170 సంవత్సరాలు పూర్తయింది. పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానానికి అత్యంత ఆవశ్యకమైన కార్మికులు, రెక్కలకష్టం తప్ప వ్యక్తిగత ఆస్తుల్లేని ఆధునిక సామాజిక వర్గంగా సంఘటితపడి, వర్గసంఘర్షణ ద్వారా కార్మికవర్గ రాజ్యాలను నిర్మించుకునే కాలం సమీపించిందని కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో చెప్పి వున్నారు. వారి చారిత్రక దార్శనికతను నిజం చేస్తూ మార్క్స్ - ఎంగెల్స్ లు జీవించివుండిన కాలంలోనే, 1871లో ఫ్రాన్స్ దేశపు రాజధాని పారిస్ లోని కార్మికవర్గం తిరుగుబాటు చేసి, అధికారాన్ని కైవసం చేసుకుంది. అయితే అనేక కారణాలవలన 3 నెలలు మాత్రమే 'పారిస్ కమ్యూన్' నిలబడగలిగింది. దోపిడీ వర్గాల తిరుగు దాడిని తట్టుకోలేని 'పారిస్ కమ్యూన్' ఓటమి పాలయింది.

1917 నవంబరు 7న బోల్షివిక్ పార్టీ నిర్మాతలైన కామ్రేడ్స్ లెనిన్ - స్టాలిన్ ల నాయకత్వాన సోవియట్ విప్లవం విజయ వంతమైంది. 1949 అక్టోబరు 1న చైనాలో కామ్రేడ్ మావో నాయకత్వాన, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మించిన నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ సంఘటన అధికారంలోకి వచ్చింది.

1953లో కామ్రేడ్ స్టాలిన్ చనిపోయిన తర్వాత 1956లో జరిగిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ సోవియట్ యూనియన్ (సి.పి.ఎస్.యు) 20వ మహాసభలో రివిజనిస్టు కృశ్చేవ్ తన సైద్ధాంతిక - రాజకీయ దిగజారుడుతనాన్ని బయటపెట్టుకున్నాడు. సోవియట్ యూనియన్లో పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకు ఆద్యుడయినాడు. మరొకవైపు కామ్రేడ్ స్టాలిన్ యొక్క మహత్తర కార్మికవర్గ విప్లవ పాత్రకు, మసిబూసి ప్రపంచ మంతా ఆయన్నొక రాక్షసునిలా భావించేట్లు క్రూర పరిహాసమాడాడు. సోవియట్ యూనియన్లో పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకు అధికారిక ఆమోదాన్ని కృశ్చేవ్ నాయకత్వం యిచ్చింది. అంతేకాక వర్గపోరాట రాజకీయాలకు బదులు దోపిడీ వర్గాలతో, సామ్రాజ్యవాదులతో శాంతియుత సహజీవన రాజకీయాలను మార్క్సిజం-లెనినిజం పేరిట అమలులోకి తెచ్చాడు. స్టాలిన్ కాలంలో సమష్టి వ్యవసాయ నిర్మాణాన్ని, సోషలిస్టు విధానాలను అమలుపరచ పూనుకున్నాడు, పాత కాలపు దోపిడీవర్గాలూ, కొత్తరూపాల్లో ఎదుగుతున్న పెట్టిబూర్జువా శక్తులూ, అవకాశవాదులూ పలు విధాలైన ఆటంకాలను, ఆంతరంగిక కల్లోలాలను సృష్టించటానికి ప్రయత్నించకపోలేదు. అనేక ఒడిదుడుకుల మధ్య వాటిని తట్టుకుంటూ, అణచివేస్తూ రెండవ ప్రపంచయుద్ధాన్ని ప్రజా యుద్ధంగా మలిచి విజయం సాధించి సోవియట్ యూనియన్లో సోషలిస్టు వ్యవస్థను కాపాడు కున్నారు. చైనాలో కూడా జాతీయ పెట్టుబడిదారులతో కూడిన నూతన ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వం ఒకవైపున సామ్రాజ్యవాదుల, బడా బూర్జువాల(దళారీ), భూస్వామ్యవర్గాల దోపిడీని అంతం కావించినప్పటికీ వ్యక్తిగత ఆస్తుల సమాజం కొనసాగించక తప్పని పరిస్థితి. పాత సమాజపు ప్రధాన దోపిడీశక్తులను తుడిచి పెట్టి, భూసంస్కరణలు అమలుజరిపి, జాతీయ పెట్టుబడిదారులకూ, చిన్న ఉత్పత్తిదారులకూ, వ్యాపారాల అభివృద్ధికి సానుకూలమైన నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ నిర్మాణమయింది కనుకనే మొదట పెద్ద అంగలతో అభివృద్ధి సాగింది. ఇది ఒక దశకు వచ్చేసరికి చైనా పెట్టుబడిదారీ మార్గాన సాగాలా, సోషలిస్టు వ్యవస్థగా మారాలా అనే తీవ్రసమస్యగా ముందుకు వచ్చింది. నిజానికి వ్యక్తిగత ఆస్తులకలవారు మొత్తం జనాభాలో నూటికి పదిమంది కూడా లేకపోయి నప్పటికీ, వారికి గల పాత సమాజపు భౌతిక-

సాంస్కృతిక శక్తివల్ల సమాజాన్ని పెట్టుబడిదారీ మార్గంవైపుకి మరల్చే ప్రయత్నం సాగించారు. అందునా వారికి చైనా వెలుపలగల సామ్రాజ్యవాద శక్తుల అండదండలేకాక సోవియట్ యూనియన్ లో అధికారంలోకొచ్చిన సోషల్ సామ్రాజ్యవాదులైన రివిజనిస్టుల మద్దతు కూడా వుండింది. ఆవిధంగా చైనా సమాజం పెట్టుబడిదారీ పంథాలో సాగాలనే దోపిడీ వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా సోషలిస్టు పంథాలో నడవాలనే మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు - మావో అనుచరులైన విప్లవ శక్తులు సాగించిన సంఘర్షణ మహత్తర సాంస్కృతిక విప్లవం. ఇది అంతర్జాతీయ ప్రాముఖ్యతకల వర్గపోరాటం. అధికారంలో వున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీ, దాని మహానాయకుడు మావో, (పెట్టుబడిదారీశక్తుల) అధికారిక కేంద్రాన్ని బద్దలుకొట్టండి (Bombard the Head Quarters) అంటూ పిలుపిచ్చిన పోరాటమది.

అప్పటికే చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీలో రివిజనిజానికి - మార్క్సిజానికి; పెట్టుబడిదారీ అనుయాయులకూ సోషలిస్టు మార్గీయులకూ నడుమ - రెండు పంథాల నడుమ-సంఘర్షణ నిరంతరాయంగా సాగుతూ వుండినప్పటికీ, 1966వ సంవత్సరంలో అది బాహాటంగా, ప్రజాఉద్యమంగా కళాసాహిత్య రంగాలలో (భావవిప్లవ రంగాలలో) ప్రారంభమై సాంస్కృతిక విప్లవంగా పేరుగాంచింది.

ఈ పుస్తకం ఏం చెబుతోంది?

ఇందులోని వ్యాసాలు సాంస్కృతిక విప్లవ ఆరంభకాలంలోని ఆలోచనలను, అవగాహనలను, వానిపట్ల సానుకూలతనూ వ్యక్తం చేసేవి మాత్రమే. మొత్తంగా సాంస్కృతిక విప్లవమీద సమీక్ష చేసిన వ్యాసాలు కాదుగానీ అందుకు మనకు తోడ్పడే వ్యాసాలు ఇవి. సాంస్కృతిక విప్లవ అనుభవాలు-గుణపాఠాలను లోతుగా వెలికితీసి భవిష్యత్తుకు ఒక స్పష్టమైన మార్గనిర్దేశం చేసింది కాదు. అయితే స్థూలంగా మావో నాయకత్వాన చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ 52 సంవత్సరాల క్రితం ప్రారంభించిన (1966 జూన్) మహత్తర సాంస్కృతిక విప్లవపు చారిత్రక ఆవశ్యకతను స్వగతీస్తూ, 'జనశక్తి' పాఠకులకు కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలకు దాన్ని అర్థంచేయిస్తూ వర్గసంఘర్షణ యొక్క సిద్ధాంత - రాజకీయ - ఉద్యమ సరికొత్త రూపాలను పరిచయంచేస్తూ సాగిన వ్యాసాల సంకలనం ఈ పుస్తకం. పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు శ్రేణులనూ, ప్రజలనూ భావజాలపరంగా, భౌతికంగా సంసిద్ధులను కావించుకోవాల్సిన,

ఉద్యమింపజేయాల్సిన ఆవశ్యకతను గుర్తించేట్లు చేసే వ్యాసాలివి. 1967లో తెలుగులో పుస్తక రూపంలోకి వచ్చిన 'చైనాలో సాంస్కృతిక విప్లవం' అనే పత్రాన్ని ఈ సందర్భంగా గుర్తుకు తెచ్చుకోవాలి. 60 పేజీల ఆ పుస్తకం చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీ 1966 ఆగస్టు 1 నుండి 12వ తేదీ దాకా నిర్వహించిన సమావేశపు నిర్ణయ సారం. అలాగే చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్వహణ లోని పీపుల్స్ డైలీ, రెడ్ ఫ్లాగ్ ల సంపాదకీయం - సోషలిస్టు పంథా, పెట్టుబడిదారీపంథా-కూడా ఆనాటి చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ అధికారిక పత్రాలుగా మనం పరిగణించి సాంస్కృతిక విప్లవపు ఆవశ్యకతను - చారిత్రకతను అర్థం చేసుకోవాలి.

ఇప్పుడు ఈ సంకలనంలోని వ్యాసాలలో స్థూలంగా ఏమున్నదో చూద్దాం. అయితే గమనంలో వుంచుకోవాల్సిన ముఖ్యాంశమేమంటే, వర్గ పోరాటంయొక్క ప్రతి చారిత్రక సందర్భంలోనూ కొంత హెచ్చుతగ్గులతో తలెత్తే అతివాద - మితవాద ధోరణులకు సాంస్కృతిక విప్లవం కూడా అతీతంకాదు. లీఫావ్ చీ అనుకూల మితవాదశక్తులే 'రెడ్ గార్డ్స్'లో పాదచూపిన అతివాదులను బలపరిచినట్లు గమనించగలం. అమెరికాలోని బూర్జువా అనుకూల పత్రికలు కూడా ఈ అతివాద - మితవాదశక్తులపట్ల సానుకూలతను ప్రదర్శించినట్లు విలియం హింటన్ వ్యాపాలద్వారా అర్థమవుతుంది.

చౌ-ఎన్-లై వ్యాసాలలో ఏం వుంది?

1968 జూన్ 27న అల్బేనియా దేశ రాజధాని టీరానాలో చౌఎన్ లై చేసిన ప్రసంగం లోని కొన్ని భాగాలు నాటి(1968) జనశక్తిలో వెలువడిన వ్యాసం ఈ పుస్తకంలో మొదటిదిగా వుంది. అలాగే వ్యాసాలలో 12వ దీ, చివరిదీ చౌ-ఎన్-లైతో అమెరికా జర్నలిస్టు, రచయిత విలియం హింటన్ 1971లో చేసిన ఇంటర్వ్యూ. ఆనాటికి జనశక్తి పత్రిక బహిరంగంగా వెలువరించే స్థితి లేదు కనుక, తర్వాత కొంత కాలానికి (1975లో) పుస్తక రూపంలో అది వెలువడింది.

ఈ సందర్భంగా పాఠకులు గమనంలో ఉంచుకోవాల్సిన వొక ముఖ్యాంశాన్ని గుర్తు చేసుకోవటం అవసరం. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సామ్రాజ్యవాదయగంలోకి అడుగిడిన కాలంలో, పరాధీన దేశాలలో అసగా భారతదేశంలాంటి వలస - చైనాలాంటి అర్ధవలస దేశాలలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక జాతీయ విప్లవం విజయవంతం కాకుండా వాటి చారిత్రక పురోగమనం సాధ్యం కాదు. అయితే

సామ్రాజ్యవాదం ఆయా వలస-అర్ధవలసల్లోని కాలం చెల్లిన భూస్వామ్య వ్యవస్థను తన సాంఘిక పునాదిగా చేసుకొని తమ దళారీలను సృష్టించుకుని ఆ సమాజాల్ని అర్థికంగా - సాంఘికంగా అణచివుంచే రాజకీయాల్ని అనుసరిస్తోంది కనుక, ఈలాంటి దేశాలలో సోషలిజాన్ని నేరుగా సాధించటం సాధ్యంకాదు. సోషలిస్టు విప్లవ దశకు ముందు నూతన ప్రజాస్వామ్య విప్లవాన్ని విజయవంతం కావించుకోవాల్సిన చారిత్రక అనివార్యత కార్మికవర్గానికి ఏర్పడింది. నిజానికి భూస్వామ్య వ్యతిరేక ప్రజాస్వామ్య విప్లవాన్ని ఐరోపా ఖండంలో 18-19 శతాబ్దాలలో ఆ దేశంలోని బూర్జువా వర్గం నడిపించింది. పెట్టుబడిదారీ విధానం గుత్తపెట్టుబడిదారీ విధానంగా - అదే ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిగా - సామ్రాజ్యవాదంగా పెరిగి వెనుక బడిన దేశాలలోకి విస్తరించుకునే క్రమంలోనే వలస-అర్ధవలస దేశాలుగా వాటిని లోబరుచుకోగలిగారు. కనుక ఆ దేశాలలోని విప్లవాలు సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక జాతీయ స్వభావాన్నీ, పూర్వదే వ్యతిరేక ప్రజాతంత్ర స్వభావాన్నీ కలిగి వుండినాయి. బూర్జువావర్గంలో బలమైన ముఠా సామ్రాజ్యవాదంతో షరీకయి దళారీలుగా మారిన కారణంగా, ఆయా వలస - అర్ధవలస దేశాలలో కార్మికవర్గమే నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి నాయకత్వం వహించాల్సిన చారిత్రక ఆవశ్యకత ఏర్పడింది.

చైనా విషయంలో విప్లవం 1949 వరకు నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ దశగానూ, అది విజయవంతమయిన తర్వాత సోషలిస్టు విప్లవ దశలోకి ప్రవేశించినట్లుగా మనం అర్థం చేసుకోవాలి.

కామ్రేడ్ చౌఎన్ లై 1968లో చెప్పిన విషయాలను యిప్పుడు చూద్దాం.

- సోషలిజం ఒక సుదీర్ఘ చారిత్రక యుగమని కామ్రేడ్ మావో మనకు చెబుతున్నాడు.
- సోషలిస్టు పరివర్తనచెందే దాకా, సోషలిస్టు సమాజంలో కూడా ఇంకా వర్గాలు, వర్గవైరుధ్యాలు వుంటూనే వుంటాయి.
- వర్గపోరాటం యొక్క రూపం మారి పోతుంది. వర్గ పోరాటం ఇంకా పూర్తయినట్లుగా లెక్కించకూడదు.
- పెట్టుబడిదారీ విధానం పునరుద్ధరింపబడే ప్రమాదం ఈ దశ అంతటిలోనూ వుంటుంది. అలాంటి ప్రమాదాన్ని తక్కువ అంచనా వేయటంకానీ, అలాంటి ప్రమాదం లేదని నిరాకరించటంగానీ పూర్తిగా పొరపాటు.
- సమష్టి యాజమాన్యాన్నీ, ప్రజలందరి

సోషలిస్టు యాజమాన్యాన్నీ దృఢతరం చేయడానికి, ఉత్పత్తిని పెంపొందించటానికి ఈ ఉద్యమం మూలంగా జరిగిన మేలు ఎనలేనిది.

- విద్యార్థులు ప్రధానంగా వారి విద్యపైనే కేంద్రీకరించాలి. అయితే వారు యితర విషయాలు కూడా నేర్చుకోవాలి. అంటే వారు సంస్కృతిని అధ్యయనం చేస్తేనే సరిపోదు. వారు పారిశ్రామిక కార్మికులు గానూ, రైతులుగానూ, సైనికులుగానూ పని చేయగలిగే శక్తిని కూడా సంపాదించాలి. పాక్షికంగా చదువు, పాక్షికంగా పని పూర్తిగా అమలు పరచబడుతుంది. (1958-59 సంవత్సరాల నుండి యిది అమలులో వుంది).
- చైనా సిద్ధాంత రంగంలో చాలా నిశితమైన వర్గపోరాటం చేసింది. ప్రస్తుత వర్గ పోరాటం ద్వారా తిరిగి ప్రాబల్యానికి రావాలనే బూర్జువావర్గ ఏజెంట్లు కుట్రలకూ, అలాంటి వాటిని వమ్ము చేయాలనే ప్రయత్నాలకు - ఈ రెండు రకాల ప్రయత్నాలకు నడుమ జరిగే పోరాటమే సాంస్కృతిక విప్లవం.
- ఈ శ్రామిక ప్రజల సాంస్కృతిక మహా విప్లవం మానవ చరిత్రలోనే అపూర్వమయినది. ఇది ప్రపంచ ప్రజలకు మహత్తరమైన ఆశాజ్యోతి. సామ్రాజ్యవాదానికి, అన్ని దేశాల అభివృద్ధి నిరోధకులకు ఇది గొడ్డలిపెట్టు.
- చైనా ప్రజలకు దీర్ఘకాల విప్లవ పోరాట అనుభవం వున్నది. కామ్రేడ్ మావో ఆలోచనా ధోరణి అత్యంత శక్తివంతమైన ఆయుధమని వారు అర్థంచేసుకోగలిగారు. పార్టీయొక్క రాజ్యాంగయంత్రంయొక్క నాయకత్వం రివిజనిస్టుల హస్తగతమయ్యే ప్రమాదాన్ని, పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణ ప్రమాదాన్ని ఎలా నివారించాలో సోషలిస్టు దేశాలకు ఇంకా సరైన అనుభవం లేదు. ఈ అనుభవాన్ని సృష్టించే చారిత్రక కర్తవ్యం ప్రస్తుత యుగపు మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టుల భుజస్థంభాలపైన పడింది. ఇక్కడ మనం గుర్తుకుతెచ్చుకోవాల్సిన ఒక విషయం ఏమంటే, 1962 సెప్టెంబరులో జరిగిన చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీ సమావేశంలోనే పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకు వ్యతిరేకంగా నిఘా పెట్టమని కామ్రేడ్ మావో నొక్కి చెప్పారు. వర్గవైరుధ్యాలు ఇంకా వున్నాయనీ పోరాటం సుదీర్ఘమైనదనీ, సంక్లిష్టమైనదనీ చెప్పారు.

సోషలిస్టు ప్రభుత్వ సుస్థిరతకై సాంస్కృతిక విప్లవం

సాంస్కృతిక విప్లవం మొదలైన సంవత్సరం - 1966లోనే ఆనాటి సి.పి.ఐ(ఎం) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కామ్రేడ్ నందూరి ప్రసాదరావు దీనిపై ఇలా రాశారు:

“బూర్జువా సమాజంలో వ్యక్తుల, గ్రూపుల మధ్య అధికారం కొరకు పెనుగులాట సహజం.... వాస్తవానికి చైనాలో జరిగేది సిద్ధాంత, రాజకీయ పోరాటమే గాని, వ్యక్తులమధ్య అధికారం కొరకు జరిగే పెనుగులాట కాదు. చైనా సోషలిస్టు మహావిప్లవంలో ఒక దశనుండి మరొక దశకు పరివర్తన చెందే కాలంలో పురోగామిశక్తులకూ, తిరోగామి శక్తులకూ జరిగే సిద్ధాంత - రాజకీయ పోరాటాన్ని వక్రంగా చూపెట్టటంలో బూర్జువా వర్గాల ఉద్దేశం స్పష్టమే. సిద్ధాంత - రాజకీయ సమస్యలనుండి, విధానాలనుండి ప్రజల దృష్టిని మరల్చటమే, సంఘర్షణ అసలు స్వరూపాన్ని, కారణాలనూ మరుగుపర్చటమే వారి ఉద్దేశం”.

చైనాలో నాడు సాగుతున్న ‘పురోగామి-తిరోగామి శక్తుల’ నడుమ సంఘర్షణను (చైనా దేశాధ్యక్షుడైన లీ షావ్ చీకి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని), 1930ల కాలంలో సోవియట్ యూనియన్లో బుఖారీన్ కు వ్యతిరేకంగా స్టాలిన్ నాయకత్వాన జరిగిన పోరాటంతో పోల్చి రాశారు. ఆనాటి బుఖారీన్ గొప్ప సిద్ధాంతవేత్తగా అని గుర్తు చేశారు. ఇంకా ట్రాట్స్కీ-జినోవీవ్ కుట్రలు గురించి చెప్పారు. నాడు ఈ మహా మహా నాయకులకు వ్యతిరేకంగా స్టాలిన్ చేసిన పోరాటాన్ని బోల్షివిక్ పార్టీ చరిత్ర నుండి ఉదహరించారు. హంతక ముఠాలుగా మారిన ట్రాట్స్కీ-జినోవీవ్ -బుఖారీన్ ముఠాలు విదేశీ గూఢచారులతో మిలాఖత్ అయిన విధ్వంస కారులని చెప్పారు.

సమాజం ముందగుగువేస్తున్న దశలోనే సిద్ధాంత, రాజకీయ సంఘర్షణలు తప్పవని నిర్ధారిస్తూ - సోవియట్ యూనియన్లో “వ్యవసాయాన్ని అంతటినీ సమష్టి వ్యవసాయ పద్ధతిలోకి పరివర్తన గావించుకున్న కాలంలోనే, సమాజంలో దాక్కొని వున్న పెట్టుబడిదారీ-భూస్వామికశక్తులు విధ్వంసకర చర్యలను సాగించాయి. ఆర్థిక జీవితంలో అల్లకల్లోలాన్ని సంక్షోభాన్ని తెచ్చిపెట్టజూశారు” అంటూ - అవకాశవాదాన్ని నిశ్చింతగా ఎదిరించాలి అని విస్ఫుట్టంగా ప్రకటించారు. చైనాలో నాడు సాంస్కృతిక విప్లవం ఆవశ్యకమైనదని సమర్థిస్తూ ఆ వ్యాసమంతా సాగింది.

ఆనాటి సి.పి.ఐ.(యం) ప్రధానకార్యదర్శి కామ్రేడ్ సుందరయ్య-రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా సోషలిస్టు విప్లవాన్ని సాధించటమే కాదు; సామాజికంగా, సాంస్కృతికంగా ఆ విప్లవ పురోగమనాన్ని కొనసాగించడానికి 70 కోట్ల దేశం పూనుకుని సాగిస్తున్న మహత్తర ప్రయోగం విజయం పొందాలని-ప్రకటించినట్లు 1967లో రవి పేరుతో కా||మోటూరు హనుమంతరావు వ్రాసిన వ్యాసంలో ఉటంకించారు. దీనిని విమర్శించిన రివిజనిస్టుల వక్రీకరణలను ఖండిస్తూ ఈ వ్యాసం సాగింది. మన స్థానిక రివిజనిస్టులేకాక సోవియట్ యూనియన్లోని కృశ్చేవ్ ముఠా, నాటి సోవియట్ రివిజనిస్టు పార్టీ కూడా దిగజారుడు వ్యాఖ్యలు చేస్తున్నట్లు ఈ వ్యాసంలో పేర్కొన్నారు. చైనాలో సాగుతున్నది సాంస్కృతిక విప్లవ సంఘర్షణను ఆనాటి భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మార్క్సిస్టు) సమర్థిస్తూ వుండినదని ఈ వ్యాసం ద్వారా పాఠకులు అర్థంచేసుకోగలుగుతారు.

ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీ కాలంనుండి మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతకర్తగా పేరుపొందిన కామ్రేడ్ మాకినేని జనవపున్నయ్య జనచైనా అవతరించిన 17వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా (1-1-1966న) రాసిన 16 పేజీల వ్యాసంలోని కొన్ని ముఖ్యమైన వాక్యాలు చూద్దాం.

చైనా సాంస్కృతిక మహావిప్లవ విశిష్టత

- అటు శ్రామికవర్గమైనా సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని నడపాలి; లేదా అది విప్లవ ప్రతీఘాతుకత్వానికైనా సంసిద్ధమై వుండాలి. ఈ రెండు పద్ధతులు వినా(కాకుండా) మరో మార్గం లేదు. ఉండబోదు కూడా.
- ప్రైవేటు ఆస్తిని కలిగిన బూర్జువావర్గం, ప్రైవేటు ఆస్తికలిగిన మరొక(భూస్వామ్య) వర్గంపై ఆధిక్యత సంపాదించటానికే ఎంతో పోరాటం చేయవలసి వచ్చింది. వర్గ విభేదాలన్నిటినీ అంతంచేసి వర్గరహిత సమాజ నిర్మాణాన్ని గావించడానికి కార్మికవర్గం జేసే పోరాటం ఇంతకంటే వెయ్యిరెట్లు భయంకరంగా వుంటుందని ఊహించటం కష్టమేమీకాదు.
- బూర్జువా భావజాలాలను - జీవితపు అలవాట్లను, వ్యక్తి, సంఘం, కళ, సాహిత్యం మొదలైన విషయాలను గూర్చిన బూర్జువా అభిప్రాయాలను సమూలంగా పెరికివేయాలి. ఇది చైతన్యయుతమైన, మంచి నిర్మాణాత్మకమైన, సుదీర్ఘమయిన, సుసంఘటితమయిన పోరాటం ద్వారానే సాధ్యం.

- నవచైనాలో బ్రహ్మాండమైన సోషలిస్టు నిర్మాణమూ, సోషలిస్టు పరిశ్రమల బ్రహ్మాండమైన విజయాలకూ వ్యతిరేకంగా, అణగారిన పట్టణబడిదారీశక్తులు ప్రతిఘటించ తలెత్తాయి. అలా జరగటం సహజమేకాని, అసహజంకాదు. విప్లవం మధ్యలో నిలిచిపోవాలనుకుంటే తప్ప ఈ ప్రతిఘటనను ఎదుర్కొని ముందుకు పోవటం కార్మికవర్గ ప్రభుత్వ ధర్మంకాదా? ఈ వర్గ పోరాటానికి చైనావాళ్ళు మహా సాంస్కృతిక విప్లవమని పేరు పెట్టుకున్నారు.
- సోషలిజం నిర్మాణంలో అదొక బ్రహ్మాండమైన నూతన ప్రయోగం. వర్తమాన ప్రపంచంలో నివసించే చైతన్యంగల ప్రతి విప్లవకారుడు ఈ ప్రయోగాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తాడు. అధ్యయనం చేస్తాడు. దాని నుండి తగిన గుణపాఠాలు తీసుకుంటాడు.
- అధికారంకోసం జరిపే పోరాటంలో కార్మికవర్గానికి 'నిర్మాణం' కన్నా మించిన ఆయుధం లేదన్నాడు లెనిన్. అలాంటి మహత్తర ఉత్తమ ఆర్గనైజేషన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ. అది ఉక్కు శిక్షణ కల్గి వుండాలి. నిక్కచ్చియైన ఐక్యత వుండాలి. స్థిరమైన సైద్ధాంతిక పునాది వుండాలి.
- సోషలిస్టు నిర్మాణం యొక్క ప్రతిదశలోనూ మానసిక శారీరక శ్రమలమధ్య వున్న పెద్ద గండిని పూడ్చడానికి ఓపికతోనూ, పట్టుదలతోనూ క్రమపద్ధతిన పోరాటాన్ని సాగించి గట్టి చర్యలను తీసుకోవాలి. అలా కానిచో శారీరక శ్రమలయెడల బూర్జువా వర్గ నీచవైఖరి, బుద్ధిజీవుల ఉద్యోగాలని పిలవబడే వాటిలో వుండే సౌకర్యాలయెడ మోజు పెంపుగావటం తధ్యం. అది సోషలిస్టు పురోగమనానికి చేటు.
- అంతేకాదు పెట్టుబడిదారీ భావాలకు, పెట్టుబడిదారీ జీవిత అలవాట్లకు అది పూర్తిగా కవాటాలను తెరిచే ప్రమాదం కూడా వుంది.
- బూర్జువా మేధావులు తమ విద్యా కేంద్రాలను, విద్యా విధానాన్ని వశం చేసుకోవటానికి చైనా కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం అనుమతిస్తుందని ఎవరైనా ఎలా ఆశించగలరు? ఈ బూర్జువా మేధావులు శారీరక శ్రమను, సోషలిస్టు సంస్కృతినీ నీచంగా చూస్తారు.
- ఇంత మహోద్యమంలో లోటుపాట్లు ఏమీ వుండవని ఎవరూ వూహించశక్యం కాదు. చైనా కమ్యూనిస్టులు కూడా ఆవిధంగా చెప్పటంలేదు. అంతేకాదు, కొన్ని సందర్భాలలో తాత్కాలికంగా తిరోగమనం

చేయవలసిన అవసరమూ రావచ్చు. ఓటమి కూడా సంభవించవచ్చు. ప్రపంచంలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకి అయిన ప్రతి ఒక్కరూ ఈ మహాయజ్ఞాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. దాని మూలంగా గతించిన అనుభవాలను అధ్యయనం చేయాలి. కమ్యూనిస్టు అయిన ప్రతి వానికి ఇదెంతో అవసరం.

- “రాజకీయాల్లో ప్రజలు వంచనకు, ఆత్మవంచనకు ఎల్లప్పుడూ తెలివి తక్కువగా గురవుతూవచ్చారు. ఈ స్థితిలోనే వుంటే ఇక ముందుకూడా వారావిధంగా ఎల్లవేళలా మోసపోకతప్పదు. సాంఘిక, రాజకీయ, మతైక నీతి ప్రబోధక రంగాలలో వల్లవేసే నీతి వాక్యాల వెనుక, చేసే వాగ్దానాల వెనుక ఏదో ఒక వర్గం యొక్క ప్రయోజనాలున్నాయనే విషయాన్ని ప్రజలు గ్రహించే వరకూ, వారివిధంగా మోసపోతూను వుంటారు” అని లెనిన్ మహాశయుడు ప్రవచించాడు. ప్రస్తుతం చైనా సాంస్కృతిక విప్లవ పథానికి వ్యతిరేకంగా ద్వేషపూరిత, నీచాతీనీవమైన దూషణలతో గూడిన ప్రచారోద్యమం సాగు తున్నది. దీనివెనుక ఏ వర్గం ప్రయోజనాలున్నాయో, అవి ఏ వేషంలోనైనా వుండ వచ్చునని గ్రహించటం కష్టసాధ్యమా?

కా॥మాకినేని బసవపున్నయ్య వ్యాసం తరవాతది ఆనాడు సి.పి.ఐ.(యం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి కామ్రేడ్ మోటూరు హనుమంతరావుది. వీరి వ్యాసంలోనే రివిజనిస్టులపై పదునైన పదజాలాన్ని ప్రయోగించారు. “పర్గపోరాటానికి తిలోదకాలు పదిలినవారే సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని దుయ్యబట్టగలరు”. తన వ్యాసంలో మహాకవి శ్రీశ్రీ కవిత ‘ఖడ్గసృష్టి’(1966లో జనశక్తి దినపత్రికలో ప్రచురింపబడినది) నుండి నాలుగు చరణాలు ఉల్లేఖించారు. ఈ సందర్భంగా వాటిలో రెండిని మనం చూద్దాం. “ఆశయం వుండటం మంచిదే కాని/అన్ని ఆశయాలూ మంచివి కావు/ఆశయాల సంఘర్షించే వేళ/ ఆయుధం అలీనం కాదు”. “ఈ కత్తి/బూజు పట్టిన భావాలకు పునర్జయం ఇవ్వడానికి కాదు/ కుళ్ళిపోతున్న సమాజ వృక్షాన్ని/ సమూలచ్ఛేదం చెయ్యడానికి” కా॥ మోటూరి వ్యాసం చైనాలో సాగుతున్న సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని హేళనచేస్తూ రాతలలో దుష్ప్రచారం కావినస్తాండిన రివిజనిస్టులపై విమర్శ, వివరణలతో సాగింది. అలా ఆయన విమర్శకు గురయిన వారిలో రచయితలు ఇల్యా ఎప్రాన్ బర్గ్, కె.ఎ.అబ్బాస్, సి.పి.ఐ.నాయకుడు డాక్టర్ అధికారి వున్నారు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో హంగెరీ ఘటనలనూ,

మాస్కోలోగల చైనా దేశపు రాయబారిపై జరిగిన దాడిని ప్రస్తావించారు. ప్రపంచానికి పరమ శత్రువయిన అమెరికా దేశపు అధ్యక్షుడు కెన్నడీ చంపబడితే “కెన్నడీ శాంతికాముకత జిందాబాద్” అంటూ అటు రష్యాలోనూ, ఇటు ఇండియాలోని సి.పి.ఐ. పత్రికలూ రాయటాన్ని తూర్పారబట్టారు. ఈ సందర్భంగా కె.ఎ.అబ్బాస్ వెనకొకసారి రాసిన “మాజీ కమ్యూనిస్టు మరీ పనికిమాలినవాడు” అనే వాక్యంతో రివిజనిస్టుల్ని తిప్పికొట్టారు. సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని గురించి రివిజనిస్టు భావాలను విమర్శిస్తూ...

- విచిత్రమేమంటే సామ్రాజ్యవాదులను తలదన్నే విధంగా రివిజనిస్టులు సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని చెడ్డదని చిత్రిస్తున్నారు.
- స్టాలిన్ అనంతరం సోవయట్ యూనియన్లో పరిస్థితి తారుమారయింది. కృశ్చేవ్ రివిజనిజం అమాంతం తలెత్తింది. 1920 -40 మధ్యకాలంలో జరిగిన వర్గ పోరాటం, గొప్ప ప్రజాచైతన్యంతో కూడిన ఉద్యమంగా కాక, పార్టీ చైతన్యస్థాయితో గాక జరిగిన ప్రక్షాళనం అవటం చేతనే ఇటువంటి ప్రమాదాలకు ఎప్పుడైనా అవకాశాలుంటాయని చైనా పార్టీ ఇప్పుడీ సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని మహత్తరమైన ప్రజాఉద్యమంగా పెంపొందించింది.
- అసలు చైనాలో ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నా అది మహత్తరమైన ప్రజాఉద్యమంగా సాగుతోంది.

నవచైనా అంతర్గత ప్రజాజీవితంలో

కలిగిన అభ్యుదయ పరిణామాలు

ఇది చైనా గురించి అమెరికాలో వుంటున్న ఇంగ్లీషు రచయిత ఫెలిక్స్ గ్రీన్ రాసిన The Wall has Two Sides (గోడకు రెండు వైపులున్నాయి) అనే పుస్తకంపై ఇ.ఎంఎస్. నంబూద్రిపాద్ చేసిన సమీక్ష. 1960వ సంవత్సరంలో ఫెలిక్స్ గ్రీన్ 5 నెలలపాటు చైనాలో పర్యటించి రాసిన పుస్తకమిది. చైనా విముక్తిచెంది 17 సంవత్సరాలు అయిన సందర్భంగా(1966 అక్టోబరు) రాసిన సమీక్షా వ్యాసమిది.

ఈ పుస్తకమేకాక ఫెలిక్స్ గ్రీన్ చైనా, వియత్నాం దేశాధినేతలైన చౌఎన్ లై, హోచిమిన్ లతో ఇంటర్వ్యూలు జరిపాడు. The Curtain of Ignorance (అజ్ఞానం అనే ఒక తెర) సామ్రాజ్యవాదం, విప్లవాలపై The Enemy (శత్రువు) అనే పుస్తకాలు కూడా రచించివున్నారు. చైనాపై ఫెలిక్స్ గ్రీన్ తీసిన సినిమా అమెరికాలో కూడా ప్రశంసలనందుకుంది.

మన పరిశీలనలో వున్న సమీక్షా వ్యాసం- ఫెలిక్స్ గ్రీన్ రాసిన The Wall has Two Sides

(గోడకు రెండు వైపులున్నాయి) పుస్తకంపై 1966లో నంబూద్రిపాద్ రాసినది. అయితే అప్పటికి 6 సంవత్సరాల ముందు - 1960లో - ఫెలిక్స్ గ్రీన్ చైనాలో పర్యటించి రాసిన పుస్తకమది. అది చైనా-భారత ప్రభుత్వాల నడుమ సంబంధాలు లేని కాలం. ప్రచ్ఛన్నయుద్ధ వాతావరణముండిన కాలం. యుద్ధంలో మొదట బలిఅయ్యేది 'సత్యం' అనే పూర్తిగా నిజమైన నానుడికి నిదర్శనంగా నిలిచిన కాలమది. వార్తా సంస్థలు, పత్రికా విలేఖరుల సమాచారంతప్ప సాధారణ ప్రజల నడుమ రాకపోకలకు ఆస్కారం లేనికాలంలో, ఫెలిక్స్ గ్రీన్ కూడా ఎన్నో దుష్ప్రచారాల సమాచార ప్రభావాలతోనే చైనా దేశాన్ని పర్యటించి రాసిన పుస్తకమది. చైనాపై సాగుతుండిన దుష్ప్రచారాన్ని అనుమానించినా, 'దేశభక్తి లేనివారుగా' చైనా ఏజెంట్లుగా పరిగణింపబడుతుండిన కాలమది.

'గోడకు రెండు వైపులున్నాయి' అనే పుస్తకం 400 పేజీలది. చైనాలో సమష్టి వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిపరచడానికి కమ్యూన్లను అభివృద్ధి పరుచుకున్నారు. వీటిని నిర్దాక్షిణ్యంగా ప్రజలపై రుద్దారనే దుష్ప్రచారం ప్రపంచ ప్రధాన వార్తా సంస్థలు వ్యాప్తిచేస్తున్న కాలంలో...

"గ్రామాల్లోనూ నగరాల్లోనూ చైనా ప్రజల ఈ సంఘటిత కృషి కమ్యూన్ల స్థాపనకు దారి తీసింది. కమ్యూన్ ఉద్యమం పైనుండి ఎవరో రుద్దింది కాదు. అది సామాన్య ప్రజల విస్తృత చర్చల ప్రాతిపదికపై అభివృద్ధిచెంది పనిచేస్తూ వుంది" అని ఫెలిక్స్ గ్రీన్ అభిప్రాయపడ్డారు.

ఈ కమ్యూన్ల నిర్మాణమూ నిర్వహణలో జరుగుతున్న పొరపాట్లను కాదు మనం చూడాల్సినది, వాటిని సరిదిద్దటానికి, ఈ ప్రతిష్టంభనను తొలగించడానికి ప్రజలు నడుములు బిగించుతున్న తీరుని చూడాలని గ్రీన్ చెప్పారు. "ప్రజాసామాన్యం ఒక ఉద్యమంగా సభలద్వారా, గ్రూపుచర్చల ద్వారా పాల్గొనడమే నేడు చైనా జీవితంలోని విశేష లక్షణం" అనీ ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేయటానికి, వారికి నచ్చ చెప్పటానికి, నాయకత్వ సమస్యలపై మావో సేటుంగ్ రూపొందించిన సిద్ధాంత కార్య విధానాల పద్ధతి యిది" అంటారు గ్రీన్.

డా॥హాన్ సుయిన్ -

చైనా సాంస్కృతిక విప్లవం

50 ఏళ్ళ తర్వాత వెలువడిన ఈ పాత వ్యాసాల కొత్త పుస్తకంలో డా॥హాన్ సుయిన్ రాసిన 'చైనా సాంస్కృతిక విప్లవం' వ్యాసం ఒకటి. ఇది ప్రధానంగా ఆనాడు సాంస్కృతిక విప్లవం గురించి ప్రచారమవుతున్న దుష్ప్రచారాలు, కట్టు కథలకు వ్యతిరేకంగా వాస్తవాలు వెల్లడించటానికి

పూనుకున్న వ్యాసమిది. ఇందులో ఉపశీర్షికలను పరిచయం చేసుకుంటే సారాంశం పాఠకులకు అర్థంకావచ్చు.

"నిజమైన సాంస్కృతిక విలువలపట్ల గౌరవం"

"సాంస్కృతిక వారసత్వం అంటే ఏమిటి?"

"దౌర్జన్యకాండ-మూక పాలన"

"చర్చలు-చర్చలు", "కట్టుకథలు"

"చైనాలో ప్రజాస్వామ్యం గురించి"

"ఇంక ప్రజాస్వామ్యం అంటే ఏమిటి."

"యువతరం మీదనే మావో విశ్వాసం"

"వియత్నాంకు సాయం"

"చైనా చెప్పే రెండో విషయం యిదీ"

ప్రపంచ ప్రఖ్యాత చైనా వ్యాఖ్యాతగా పేరు పొందిన డా॥హాన్ సుయిన్ ఆనాటికి బ్రిటీషువారి అధీనంలో వుండిన చైనా ప్రదేశమైన హాంకాంగ్ కు చెందిన మహిళ.

జోన్ రాబిన్ సన్ అనుభవాలు

చైనాలో సాంస్కృతిక విప్లవం ఆరంభమైన 1966 జూన్ నుండి 16 నెలలపాటు (1967 అక్టోబరు దాకా) చైనా పర్యటించిన ప్రఖ్యాత బ్రిటీషు మహిళా ఆర్థికవేత్త జోన్ రాబిన్ సన్ అనుభవాలు సాంస్కృతిక విప్లవతత్వాన్ని అర్థంచేసుకోవటానికి బాగా ఉపకరిస్తాయి.

- రాజకీయాధికారాన్ని అధ్వాంతరంగా తిరగ దోడే మాటల్లో చెప్పుకోవాలంటే అదొక విప్లవమే. ఆ విప్లవానికి సారధ్యం వహించింది ప్రజా ఉద్యమం. అది ప్రజల వెల్లువ. ఆ వెల్లువను ప్రోత్సహించి నాయకత్వం యిచ్చింది ఎవరో గాదు. ప్రభుత్వాధినేతయిన చైర్మన్ మావోనే! అదొక అపురూపమైన ఘటన. దానికదే సాటి. అందువల్లనే యింతకు పూర్వమే నిర్ణయమైవున్న (భారతదేశం - పశ్చిమ దేశాలలో వలె రాజకీయాల్ని లీగల్ పరిభాషలో మాట్లాడటంవలె) రాడ్డు కొట్టుడు సూత్రాలతో యిది యిమడదు.

- కళాశాలల్లో, విద్యాసంస్థల్లో తొలిగా ఏర్పడిన తిరుగుబాటు గ్రూపులు తర్వాత పారిశ్రామిక సంస్థలలో వెలిశాయి. ఇదంతా మొదటి ఆరు నెలల్లో జరిగింది.

- "పెట్టుబడిదారీ పంథాను చేపడుతున్న అధికారంలో వున్న పార్టీ వ్యక్తులు" ఈ విమర్శను సహించలేకపోయారు. ఈ మితవాదులే తిరుగుబాటుదార్లను విప్లవ ప్రతీఘాతుకులు అని ఎదురు విమర్శకు పూనుకున్నారు. "ఇజాలతో నిమిత్తం లేదన్న" వారు కూడా బయలుదేరారు. ఘర్షణలు పరస్పర భౌతిక దాడుల దాకా వెళ్ళిన సందర్భాలు కూడా వున్నాయి.

- ఇంత తీవ్రస్థాయికి వచ్చేవరకు మావో ఎందుకు పూరుకున్నాడు? అధికారం ప్రజలకు దఖలుపడాలనీ, ప్రజలపై పెత్తనం చేసేవారికికాక సేవచేసే వారికి అధికారం దఖలు పడాలనీ మావో కోరు కున్నాడు. పార్టీని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటూ జాగరూకులై వుండే, అధికార దాహాన్ని, దర్పాన్ని, అవినీతిని కనిపెట్టి త్రుంచివేయగల విజ్ఞానవంతులైన ప్రజలకు అధికారం దక్కాలనీ ఆయన కోరుకున్నాడు.

- కొత్త తరాలలో సోమరితనమూ, స్వంత అవసరాల్ని సమాజావసరాల కన్నా ఎక్కువగా చూసే ప్రమాదానికి మరో తరం గురికాకుండా తప్పించడానికి యిదంతా జరిగింది.

- ఈ పోరాటం సోషలిస్టు అభివృద్ధిని సాధించటానికి పట్టే సుదీర్ఘకాల దశకు ప్రాథమిక దశ మాత్రమేనని పార్టీ కేంద్రకమిటీ స్పష్టంచేసింది. స్వప్రయోజ నాల్ని ఎదుర్కోవటమూ, మనసుల్లోనుండి రివిజనిస్టు తరహా వేళ్ళను పెళ్ళగించటం కొరకు పార్టీలో వున్న పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులపై ఎక్కువెట్టిన పోరాటమిది.

"నా" (ఇప్పుడు) పత్రిక ఏం చెప్పింది

కలకత్తానుండి 'నా' (ఇప్పుడు) అనే పత్రికను కొందరు మేధావులు నడుపుతుండే వారు. చైనా గురించి ఇటీవలి పత్రికల్లో వస్తున్న వార్తలను 'చైనాలో' అన్న శీర్షికతో 10-6-1966న, 16-9-1966నా సంపాదకీయ వ్యాఖ్యలను ప్రచురించగా 'జనశక్తి'లో వాటి అనువాదం వెలువడింది.

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీ చేసిన ఒక ముఖ్య ప్రకటనను వీటిలో చూడవచ్చు.

- "భిన్నాభిప్రాయం వ్యక్తపరిచే అల్ప సంఖ్యాకులను లొంగదీసుకునేందుకు వారిని బలవంతపెట్టే పద్ధతిని అనుమ తించేది లేదు. అల్ప సంఖ్యాకులకు రక్షణ కల్పించాలి. ఎందుకంటే అల్ప సంఖ్యాకుల మాటలే నిజంగావచ్చు. ఏ కారణం వల్లనైనా సరే ప్రజలను రెచ్చగొట్టటం అనుమతించబడదు".

- "మనం ఈ ఉద్యమాన్ని ఒత్తిడి చేయటం, బలవంతపెట్టటం ద్వారా కాక, వాదనల ద్వారా కొనసాగించాలి. ప్రజలను ఎవరినీ హింసించకండి. పదవులలో వుండి పెట్టుబడిదారీ మార్గం ఎంచుకున్నవారికీ, భూస్వాములకు, ధనిక రైతులకు, విప్లవ ప్రతీఘాతుకులకు, చెడు శక్తులకు,

మితవాదులకు కూడా యిది వర్తిస్తుంది.

- అమెరికా సామ్రాజ్యవాద సంస్కృతి ప్రభావంవల్ల చైనా యువకుల్లో విప్లవ దీక్షస్థానే సుఖజీవన కాంక్ష పెరగటాన్ని గమనించిన మావో సిద్ధాంతక్షాళనకు స్వయంగా నిర్ణయించారనే వార్త వెలుగులో కొచ్చింది.

బ్రాడ్ షీట్ పత్రికలో డేవిడ్ క్రూక్

మనం పరిచయం చేసుకుంటున్న మరో వ్యాసం డేవిడ్ క్రూక్ ది. బ్రిటన్, దేశంలో 'చైనా విధానాలను అధ్యయనం చేసే' బృందం ఒకటి వుండేది. వారు 'బ్రాడ్ షీట్' అనే పత్రిక నడిపేవారు. అందులో డేవిడ్ క్రూక్ రాసిన వ్యాసానికి అనువాదం 1966లో 'జనశక్తి' పత్రిక ప్రచురించింది. ఇది సాంస్కృతిక విప్లవం ప్రారంభమవుతున్న కాలం నాటిది. 20 సంవత్సరాలపాటు చైనా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో జీవించిన డేవిడ్ క్రూక్, తన సహచరితో కలిసి చైనాలో సంభవిస్తుండిన ఆర్థిక - సాంఘిక పరిణామాలపై రెండు పుస్తకాలు రాశారు.

చైనాలో పారిశ్రామిక పురోగతికి చోదక శక్తులు అనే శీర్షికతో వెలువడిన ఈ వ్యాసం సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని ప్రజల మనసుల్లో, చేతల్లో సాగుతున్న వర్గపోరాటంగా అభివర్ణించారు. వ్యక్తిగత ప్రోత్సాహకాల(ఇన్సెంటివ్స్) కోసం పనిచేయటంకాక, సాటి ప్రజలకోసం తద్వారా దేశంకోసం పనిచేయటమనే దేశభక్తిని పెంపొందించుకుంటున్న నాటి పరిస్థితిని ఈ వ్యాసం ప్రతిబింబిస్తుంది. "ప్రజలకు సేవ చేయండి" "నార్మన్ బెత్మాన్ ఆదర్శం" 'పర్యవేక్షకులను తొలగించిన మూర్ఖుడు'లాగా కష్టపడితే ఎన్ని అడ్డంకులైనా అధిగమించ గలమనే శ్రమించే తత్వానికి, సమష్టి భావనకు ప్రాధాన్యతనిచ్చే విధంగా సమన్వయించి సమగ్ర అభివృద్ధి పథాన్ని రూపొందించుకున్నారు. నార్మన్ బెత్మాన్ త్యాగం నుండి అంతర్జాతీయ స్ఫూర్తిని పొందారు.

డేవిడ్ క్రూక్ వ్యాసం ప్రకారం ఆనాడు 'రాజకీయ సిద్ధాంత కార్యక్రమం'పైనా "సోషలిస్టు విద్యపైనా" కేంద్రీకరిస్తూ చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ చైనా ప్రభుత్వం కృషి సాగిస్తుండినాయి. ఒక చైనీయ కార్మికుడు చెప్పినట్లు - "నీవు ముందుకు తేవాల్సింది రాజకీయాలుగాని డబ్బు కాదు. ప్రోత్సాహక బహుమతులనేవి, వ్యక్తుల్ని తమను గూర్చి మాత్రమే ఆలోచించేటట్లు చేస్తాయి కానీ, ఇతరులను గూర్చి ఆలోచించనీయవు".

కేవలం "ఉత్పత్తి సంబంధాలలో విప్లవాత్మక మార్పులవల్ల మానవుని ఆలోచనా ప్రవర్తనలు

వాటంతటవే విప్లవాత్మక మవుతాయన్న నమ్మకం"- అది బూర్జువా వ్యక్తివాద ధోరణిని ప్రోత్సాహపర్చడమేనని, ఇది రివిజనిజానికే దారితీస్తుందని చైనావారు చెప్పినట్లు డేవిడ్ క్రూక్ రాశారు.

మలుపు తిప్పిన మహా ఉద్యమం

ఇప్పటివరకు మనం పరిచయం చేసుకున్న వన్నీ 1966-68ల నడుమ 'జనశక్తి' పత్రికలో వెలువడిన వ్యాసాలు. మిగిలిన రెండింటిలో మొదటిది విలియం హింటన్ అనే ప్రఖ్యాత అమెరికా జర్నలిస్టు (ఫ్రాన్ షెన్-విముక్తి-అనే పుస్తక రచయిత) అమెరికాలో 1971లో చేసిన ప్రసంగాలు "మలుపు తిప్పిన మహా ఉద్యమం"గా పుస్తకరూపం పొందింది. దీన్ని 2016లో విరసం ప్రచురించింది. ఆ పుస్తకంలోని 4వ అధ్యాయమైన "దాడి-ప్రతిదాడి"ని మన పరిశీలనలో వున్న చైనా సాంస్కృతిక విప్లవంలో కూర్చారు. ఈ వ్యాసంలోని కొద్ది వాక్యాలు చూద్దాం.

- "దోపిడీ వర్గాల పాత భావాలను, సంస్కృతిని, ఆచారాలను, అలవాట్లనూ తోసిపుచ్చి, విడనాడి" "శ్రామిక వర్గానికి చెందిన నూతన భావాలను, సంస్కృతిని, సాంప్రదాయాలను, అలవాట్లను" నేర్చుకోవాలని మావో యువతను ప్రోత్సహించారు.
- చైనాలోని ప్రధాన నగరాలన్నింటిలోనూ రెండు పక్షాలూ లక్షలాది మందితో ప్రజా ప్రదర్శనలను జరపటం సర్వసాధారణమై పోయింది.
- ప్రజాసంఘాల మధ్య వివాదాలలో హింసను ఉపయోగించరాదని ఏప్రిల్ నెలలో ప్రజావిముక్తి సైన్యానికి ఖచ్చితమైన ఆదేశాలు అందాయి.
- తిరుగుబాటుదారులు నిజంగానే అధికారాన్ని స్వాధీనం చేసుకుంటారని తెలుసుకున్న "పెట్టుబడిదారీ మార్గాన్ని అవలంబిస్తున్న పార్టీ అధినేతలు" దాన్ని అరికట్టటానికి తమవద్ద వున్న అన్ని సాధనాలను వినియోగించారు. అందులో భాగంగా ఆర్థికవాదాన్ని ప్రయోగించారు. కొన్ని సందర్భాలలో తప్పుడు అధికార స్వాధీనాలు చేపట్టారు. అలా చేశాక నూతన విప్లవ కమిటీల పేరుపై, తిరుగుబాటుదారుల చర్యలను అణచి వేశారు. కొన్ని ప్రాంతాలలో సాయుధ బలగాలను వాడుకున్నారు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో సాయుధ బలగాలు విప్లవకర వామపక్షాన్ని ఆయుధాలతో కాక రాజకీయంగా బలపర్చాలని మావో, లిన్ పియావోలు ఆదేశించారు". (పుట 106)

చౌ ఎన్ లైతో ఇంటర్వ్యూ

ఈ పుస్తకంలో అన్నిటికన్నా పెద్దది చౌఎన్ లైతో విలియం హింటన్ (1971లో) చేసిన ఇంటర్వ్యూ. ఇందులో హింటన్ అడిగిన 22 ప్రశ్నలకు చౌఎన్ లై సమాధానాలుంటాయి. వీటిల్లో సాంస్కృతిక విప్లవం నిర్వహించాల్సిన తప్పనిసరి చారిత్రక పరిస్థితులను చౌ వివరించారు. సోషలిజంవైపు సాగించాల్సిన ప్రయాణాన్ని అడ్డుకోవటానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో, ప్రభుత్వంలోనూ ఉన్నత స్థానాలలో వున్న వ్యక్తులే ఎలా ప్రయత్నించారో, వాటినెలా తిప్పికొట్టారో చెప్పారు. మితవాదులే అతివాద రూపమై దాడులు చేసిన తీరుల్ని వివరించాడు. ఒక ఆదర్శంగా 'తాచాయ్' ప్రాంతం ఎలా నిలిచిందో ఉదహరిస్తూ దేన్నీ మక్కికి మక్కి అనుసరించకూడదనీ సృజనాత్మకంగా అన్వయించుకోవాలనీ చెప్పారు. రష్యాలో పరిణామాలను, స్టాలిన్ నిర్వహించిన మహత్తర చారిత్రక పాత్రనూ(కొన్ని పొరపాట్లున్నప్పటికీ), కృశ్చేవ్ రివిజనిజం యొక్క బూర్జువా స్వభావాన్నీ వెల్లడించాడు. సోషలిస్టు విద్యా ఉద్యమంపట్ల విభిన్న వైఖరులను చెబుతూ ప్రతివొక్కరూ ఆచరణలో పరీక్షింపబడాలన్నారు. కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యాన్ని సరిగా నిర్వహించకపోతే కమ్యూనిస్టు నాయకులే 'రాజు'గానే నిరంకుశ ప్రభువులుగానో మారి మోసగాళ్ళుగా, పెట్టుబడిదారీ మార్గానికి అంకురాలుగా మారే ప్రమాదముంటుందని చెబుతూ సాంస్కృతిక విప్లవమనేది మళ్ళీ, మళ్ళీ కూడా అవసరమవుతాయని హెచ్చరిస్తాడు. చివరగా...

"చరిత్రని, కమ్యూనిస్టు పార్టీ చరిత్రని, రెండు పంథాల పోరాటాన్ని ప్రజలను విజ్ఞాన పంతులను చేసే వైఖరి గురించిన పోరాటాన్ని చారిత్రకంగా అధ్యయనం చేసి ఉపయోగించుకోవాలి. మావో సేటుంగ్ చెప్పినట్లు "చారిత్రక అనుభవాలు బాగా అధ్యయనం చేయాల్సినవి. ఒక పంథా లేదా ఒక దృక్పథం పదేపదే వివరించబడాలి. మనం దాన్ని ప్రతి ఏడాదీ, ప్రతినెలా, ప్రతిరోజూ చెప్పాలి". దీన్ని కొద్దిమందికి వివరించటం సరిపోదు. ఈ విషయాలన్నీ విశాల విప్లవ ప్రజానీకానికంతటికీ తెలియజేయాలి".

ముగింపు:

ప్రపంచ కార్మికవర్గ ఉద్యమ చరిత్ర సూరేళ్ళకాలంలో (1871 నుండి 1971 వరకు) జరిగిన ప్రాముఖ్యంగల పోరాటాలు పారిస్ కమ్యూన్(1871); సోవియట్ విప్లవం(1917) చైనా విప్లవం (1949) చైనాలో సాంస్కృతిక విప్లవం(1966-69).కారల్ మార్క్స్, ఏంగెల్స్లు

జీవించిన కాలంలో జరిగిన పారిస్ కమ్యూన్ తిరుగుబాటునీ, దాని ఓటమినీ వివరించి విశ్లేషించి, తాము కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో చెప్పిన కార్మికవర్గం నాయకత్వాన విప్లవాలు సంభవించే కాలం ఆసన్నమయిందన్న దానికి ప్రత్యక్ష సాక్షిగా పారిస్ కమ్యూన్ నిలిచిందని చూపారు. యధాతథంగా బూర్జువా రాజ్యాంగాన్ని వినియోగించుకోగలమనే భావన తప్పు అని బోధించారు. కామ్యూన్ - స్టాలిన్ లు సోవియట్ విప్లవ అనుభవాలను, గుణపాఠాలను ప్రపంచ కార్మికవర్గానికి అందించారు. సోషలిస్టు పరివర్తన అన్నది తీవ్ర వర్గపోరాటంగా నిలిచిన అనుభవాన్ని బోధపర్చారు. రైతాంగ ప్రధానమైన అర్థవలస- అర్థవ్యూహం దేశాలలో నూతన ప్రజాస్వామ్య విప్లవ కార్యక్రమం-ప్రజాయుద్ధ పంథాలను చైనా విప్లవానుభవాలనుండి కామ్యూన్ విదమరిచారు. అంతేకాక మార్క్సిస్టు మహాపాఠ్యాయులందరూ వారి వారి కాలాలలో, సామ్రాజ్యవాద అభివృద్ధి నిరోధక ముఠాలతో ప్రపంచ విప్లవశక్తులు సాగించాల్సిన పోరాటాలకు అనేక విధాలుగా మార్గదర్శకాన్ని అందించారు.

మార్క్స్ - ఎంగెల్స్ కాలంలోనే పారిస్ కమ్యూన్ ఓటమి పాలయింది. అయినా ఓటమి నుండి కూడా నేర్చుకోవలసినదెంతో వుంటుందని వారు బోధించారు. చైనాలో ముఖ్య నాయకులు కామ్యూన్ మావో - చౌఎన్ లై - ఛూటేలు ఒకే సంవత్సరం - 1976లో చనిపోయిన కొద్ది సంవత్సరాలకు, సాంస్కృతిక విప్లవంలో వెనక్కి నెట్టివేయబడిన రివిజనిస్టులు పైచేయి సాధించి క్రమేణా దాన్ని పెట్టుబడిదారీ మార్గంవైపుకి మళ్ళించారు. నేటి చైనా ప్రపంచ వాణిజ్యంలో అమెరికాతో పోటీపడే స్థాయిలో అభివృద్ధిచెంది వుండినా, దేశీయంగా పెరిగిపోతున్న వర్గ వైషమ్యాలు, సామాజిక అసమానతలు, అది పెట్టుబడిదారీ పంథాలోకి దిగజారిపోయిందని రుజువు చేస్తున్నాయి. వారు తీసుకుంటున్న జాతీయ, అంతర్జాతీయ వైఖరులు కూడా దీన్నే స్పష్టం చేస్తున్నాయి. కామ్యూన్ స్టాలిన్, మావోల నాయకత్వం ప్రపంచ కార్మికవర్గానికి అందించిన మార్గదర్శకత్వంతో పోల్చుకుంటే తేడా మనకు బాగా అర్థమవుతుంది. అలాగే కృష్ణేష్ - గోర్బచేవ్ తో ప్రస్తుత నాయకత్వానికుండే సామ్యాన్ని పరిశీలించినా తెలుస్తుంది. అలాంటి ప్రయాణాన్ని అరికట్టటానికి జరిగిన మహత్తర ప్రజాఉద్యమమే చైనాలో సాంస్కృతిక విప్లవం. మావో మాటల్లో క్లుప్తంగా ఇదీ - “విప్లవాన్ని అవగాహన చేసుకోండి, ఉత్పత్తిని పెంచండి” “సోషలిస్టు చైతన్యం, సాంస్కృతిక చైతన్యంగల కార్మికుల”ను శిక్షణద్వారా తయారుచేయటమే విద్యకు లక్ష్యం. అంతేగాని విప్లవ రాజకీయాల నుండి, ఉత్పత్తినుండి కార్మికుల రైతుల జీవితాల

నుండి వేరుపడిన మేధో కూలీలను తయారు చేయటంకాదు.

నేటి ప్రపంచ కార్మికోద్యమానికి, సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడే వివిధ దేశాల జాతీయశక్తులకూ మార్గదర్శకంగా, సంప్రదింపుల కేంద్రంగా అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ఆమోద యోగ్యమైన కేంద్రం లేదన్నది చేదు నిజం. అయినప్పటికీ ప్రముఖమైన మహాోద్యమంగా చరిత్రలో నిలిచిన చైనాలో సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు అధ్యయనం చెయ్యాలి. అవగాహన చేసుకోవాలి. దానినుండి తగిన గుణపాఠాలను నేటి, భవిష్యత్తరాలకు అందించాల్సిన కర్తవ్యం వుంది. దాన్ని విస్తరించటమో, అసలు అక్కడ జరిగిందంతా అరాచకమో, అతివాదమోనని కొట్టిపారేసి-నేటి తరాలకు దాని విశిష్టతను చర్చించుకునే అవకాశాన్ని కూడా యివ్వకపోవటం తీవ్రమైన భావదారిద్ర్యంగానే పరిగణించాల్సి వుంటుంది.

నిజానికి పుస్తకంలోని వ్యాసాలలో మన దేశస్థులు రాసినవన్నీ మన పార్టీ పత్రికల్లో వచ్చిన, ఒకనాటి మన పార్టీ నాయకులు రాసినవే. 1966 - 67 సంవత్సరాలలో సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని సమర్థిస్తూ వారు రాసిన వ్యాసాలకు వారు తదనంతర కాలంలో బాధ్యత వహిస్తూ నిర్వహించవలసిన కర్తవ్యాన్ని ఎందుకు పక్కన బెట్టారో నేటి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ అభిమాను లందరూ పునరాలోచన చేసుకోవాల్సిన అవసరం వుంది. ఆ నాయకులే ఒకసారి సోషలిజంలోకి

ప్రవేశించిన దేశం తిరిగి పెట్టుబడిదారీ దేశంగా మరలటం వుండదుగాక వుండదని కార్మికర్తలను భ్రమలుపాలు కావించిన వాస్తవం - రష్యా విషయంలో - మనకుంది. చరిత్ర అందించిన పాఠాలను, గుణపాఠాలను తిరస్కరించేవారు భవిష్యత్తుని నిర్మించలేరు. ఎంతో బరువైన దైనప్పటికీ, ఆ బాధ్యత మన తరం మీద వుంది. కనుక నేటి కమ్యూనిస్టు శ్రేణులు చైనా సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని గురించి తెలుసుకోవటానికి, దాన్ని అధ్యయనం కావించే వైపు ప్రయత్నించటానికి ఈ పుస్తకం తొలి పాఠాలను అందించేదిగా వుంటుంది. అందరూ ఈ పుస్తకాన్ని చదివే ప్రయత్నం చేయటం అవసరం. ★

చైనా సాంస్కృతిక విప్లవం

ప్రముఖుల వ్యాసాలు

136 పుటలు : రూ60/-

ప్రచురణ:

తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్

ప్రతులకు : మైత్రీ బుక్ హౌస్

జలీల్ వీధి, కారల్ మార్క్స్ రోడ్

విజయవాడ-520002

(2వ పేజీ తరువాయి)

2018 ఫిబ్రవరిలో ఇరాన్ లో జరిగిన ఆసీమాన్-3705 విమాన ప్రమాదంలో, అందులో ప్రయాణిస్తున్న 65 మంది చనిపోయారు. 1979 నుండి ఇరాన్ లో జరిగిన విమాన ప్రమాదాల్లో కనీసం 1,985 మంది మరణించారని గార్డియన్ పత్రిక ఈ సందర్భంగా పేర్కొంది. “1979 ఇస్లామిక్ విప్లవానంతర కాలంలో ఇరాన్ లో అనేక విమాన ప్రమాదాలు జరుగుతూవస్తున్నాయి. దశాబ్దాల కాలంగా పశ్చిమదేశాల ఆంక్షల ఫలితంగా విమానాల విడిభాగాలనో లేదా నూతన విమానాలనో కొనుగోలు చేయలేకపోవటమే దీనికి ప్రధాన కారణమని” ఆ పత్రిక వ్యాఖ్యానించింది. ఇరాన్ పై అమెరికా ఆంక్షలు వివాదకరమైన దుష్పరిణామాలకు కారణమయ్యాయి.

గత కొన్ని దశాబ్దాల కాలంగా, ‘ఆర్థిక ఆంక్షలు’ అనే సాధనాన్ని కీలకమైన విదేశాంగ విధానంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం వుపయోగిస్తోంది. తాను ఎంచుకున్న దేశాలలో పాలకులను మార్పు చేయటానికి, లేదా ఆ దేశాలలో అధికారంలోనున్న వారిని బలవంతంగా కూలదోసి, తన ఆధిపత్య విధానానికి అనుకూలంగా మలచుకోవడానికి, వివిధ దేశాలను వేధింపులకు గురిచేస్తోన్న ఈ ప్రయత్నాలు సామాన్య ప్రజానీకానికి అంతులేని కడగండ్లు సృష్టిస్తున్నాయి.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఇరాక్, క్యూబా, గత కాలపు యుగోస్లేవియా మొదలైన దేశాలపై ఆర్థిక ఆంక్షలు విధించింది. అవి ఆయా దేశాలలో అంతులేని నష్టాలు కలిగించాయి. 1991 గల్ఫ్ యుద్ధం తర్వాత ఐక్యరాజ్యసమితి ద్వారా ఇరాక్ పై అమెరికా విధించిన నిషేధాజ్ఞలు, ఇరాక్ దేశపు ఆరోగ్య అవసరాల దిగుమతులను దెబ్బతీశాయి. ఫలితంగా 5 లక్షలమంది చిన్నారులు వైద్య సేవలందక మరణించి వుంటారని అంచనా. 1996లో టెలివిజన్ లో జరిగిన ఓ చర్చా కార్యక్రమంలో అమెరికా రక్షణశాఖామంత్రి మెడిలైన్ ఆల్ బ్రైట్ ను వైద్యమండక మరణించిన ఈ చిన్నారుల సంఖ్యపై ప్రశ్నించగా ఆయన తమ ఆంక్షలను పేయమైన విధంగా సమర్థించుకున్నాడు. ఏమైనా, అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానం వెలువరించిన తాజా నిర్ణయం అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యవాద, అనాగరికత్వాన్ని మరోసారి వెల్లడి చేసింది. ★

నికృష్టదోషిడికి వీలుగా నెట్టబడుతున్న వలస కార్మికులు

జీవనోపాధికోసం, ఉద్యోగావకాశాలకోసం రాష్ట్రాల హద్దులు దాటి ఇతర రాష్ట్రాలకు, దేశాలకు వలస వెళ్ళటమనేది ఆధునిక భారత దేశంలో స్పష్టంగా కనిపించే వాస్తవంగా వుంది. 2011 జనాభా లెక్కల ప్రకారం మనదేశంలో అంతరాష్ట్ర వలసలు సాగించిన వారి సంఖ్య 45 కోట్ల 36 లక్షలపైగా వుందని అంచనా. గత రెండున్నర దశాబ్దాల కాలంలో అంతరాష్ట్ర వలసల సంఖ్య పెరుగుతూ వస్తోందని వివిధ సర్వేలు అితి చూపుతున్నాయి. మరోమాటల్లో చెప్పుకోవాలంటే సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యొక్క నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల అమలుతో ఈ అంతరాష్ట్ర వలసలు మరింత హెచ్చాయని అర్థమౌతోంది ఈ సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యుగంలో మనదేశంలో మన పాలకులు, పాలకవర్గాలు ప్రకటించుకుంటున్న 'ఆశ్చర్యపరిచే' ఆర్థికాభివృద్ధి - రక్తం చెమటతో తడిసిన ఈ వలస కార్మికుల శ్రమశక్తి లేకుండా సాధ్యంకాలేదనేది కూడా వాస్తవం. అయితే ఈ వలస కార్మికులు ఎల్లవేళలా సమస్యాత్మకమైన వారిగా చూడబడుతూ, నిరంతరాయంగా దాడులకు గురవుతూ వస్తున్నారు. నిరుద్యోగాన్ని పెంచుతున్నవారిగా, నేరాలను పెంచేవారిగా, ప్రాంతీయ పాలక రాజకీయ నాయకులు వీరిని నిందిస్తున్నారు. తగినవిధంగా పౌరసౌకర్యాలు లభించక, అధ్వాన్నంగా మారడంతో స్థానిక ప్రజానీకం వారి ఆగ్రహాన్ని వలస కార్మికులపై ప్రదర్శిస్తున్నారు. ఇక, సాంస్కృతికంగా పట్టణ వాసులతో కలిసిపోలేరంటూ, ఛాందసవాదులు వీరిపై విరుచుకుపడుతున్నారు. అయితే వ్యాపార, పారిశ్రామికవర్గం మాత్రం వలస కార్మికుల కారుచౌక శ్రమని, సేవలను నిరభ్యంతరంగా దోపిడీ చేస్తున్నారు. పట్టణ మధ్యతరగతికి చెందిన వారికి కూడా వలస కార్మికులు ఇంటిపనులలో సేవలందిస్తున్నారు. ఏవిధమైన భద్రతాలేకుండా, దోపిడీకి గురయ్యే దుస్థితిలో వలస కార్మికులు వుండటాన్ని స్వార్థపర శక్తులు అవకాశంగా తీసుకొని వారి దాడులను వలస కార్మికులపైకి ఎక్కుపెడుతున్నారు. మన దేశంలో సంభవించే ప్రతి రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక ఆందోళనలన్నింటి సందర్భంగానూ, ఈ అంతరాష్ట్ర వలసకార్మికులపై దాడులు జరుగుతున్నాయనేది ఒక రుజువైన వాస్తవం.

మహారాష్ట్రలో రాజకీయ అధికారం చేజిక్కించుకునేందుకు శివసేన పార్టీ దక్షిణభారత వలసకార్మికులను ఒక లక్ష్యంగా చేసుకొని దాడులు సాగించటాన్ని గతంలో చూశాం.

నాటి ప్రధాని ఇందిరాగాంధీ హత్య సంతరం జరిగిన దాడులలో న్యూఢిల్లీ తదితర ప్రాంతాలలో శిక్కులను లక్ష్యంగా చేసుకొని దాడులు ఏవిధంగా జరిగాయో మనం చూశాం.

స్థానిక సంస్కృతికి భిన్నంగావున్న కారణంగా ఈశాన్య రాష్ట్రాల ప్రజలు కర్ణాటకనుండి ఏవిధంగా బలవంతంగా గెంటివేయబడ్డారో కూడా మనకు తెలుసు. ఈశాన్య రాష్ట్రాలనుండి వచ్చిన వలసకార్మికులపై దేశ రాజధాని ఢిల్లీలో కూడా ఇలాంటి దాడులే జరుగుతున్నాయి.

పెద్దనోట్ల రద్దు సందర్భంగా వలసకూలీలు ఘోరంగా నష్టపోయారు. వారు పనులు కోల్పోయి, జీవనాధారం లేక తమ స్వస్థలాలకు ఒట్టి చేతులతో గత్యంతరంలేక తిరిగి వచ్చారు.

ఇప్పుడు గుజరాత్ రాష్ట్రం వంతు వచ్చింది. గుజరాత్ రాష్ట్రంలోవున్న హిందీ మాట్లాడే రాష్ట్రాలనుండి వచ్చిన వలస కార్మికులపై హింసాయుత దాడులు జరగటంతో, వారంతా భద్రత కరువై గుజరాత్ను వదలి తరలి పోతున్నారు. మత విద్వేషంతో వెయ్యిమందిని బలిగొన్న 2002 నాటి అప్రతిహత మత కల్లోలాలు గుజరాత్ సామాజిక చట్రాన్ని చిన్నాభిన్నం చేశాయి. ప్రస్తుతం ఆ విద్వేషం వలస కార్మికులవైపు మళ్ళించబడింది.

గుజరాత్లోని వలస కార్మికులపై జరుగుతున్న దాడుల వివరాలలోకి వెళ్ళబోయే ముందు, మనదేశంలో సాగుతున్న అంతరాష్ట్ర వలసల నేపథ్యాన్ని, దానివెనుక నున్న కారణాలను తెలుసుకోవాలి.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు ఫలితంగా మనదేశం అద్భుతమైన, అనూహ్యమైన ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధిస్తున్నదని మనదేశ పాలకులు, పాలకవర్గాలు, విధాన రూపకర్తలు చాలా గొప్పగా చెబుతున్నారు.

అయితే, మనదేశంలో శ్రామిక ప్రజల జీవనంలో సంక్షేమాన్ని, అభివృద్ధిని తీసుకు రావటంలో ఈ విధానాలు పూర్తిగా విఫల మయ్యాయనేది నిరాకరించవీలులేని వాస్తవం. అంతేగాక, ఈ విధానాలు మనదేశ ప్రజల-ముఖ్యంగా గ్రామీణ ప్రజల-దుస్థితిని మరింత తీవ్రం చేశాయి. ఆ ఉదారీకరణ ఆర్థికవిధానాలు వ్యవసాయరంగాన్ని లోతైన సంక్షోభంలో కూరుకుపోయేట్లు చేశాయి. మరోవైపున అవసరానికి తగినవిధంగా ఉద్యోగాలను కల్పించటంలో ఆ విధానాలు సంపూర్ణంగా

విఫలమయ్యాయి. అత్యధిక ప్రజానీకానికి ఉపాధి కల్పించే వ్యవసాయరంగమే సంక్షోభంలో కూరుకుపోవటంతో, గతంలో కల్పించిన విధంగా కూడా గ్రామీణ ప్రజానీకానికి వ్యవసాయరంగం ఉపాధి కల్పించలేకపోతోంది. ఈ సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ కాలంలో గ్రామీణ దుస్థితి, పేదరికం పెరిగిపోయాయి. ఈ దుస్థితికి గురైన గ్రామీణ ప్రజానీకం పొట్టచేతబట్టుకొని ఉపాధిని వెదుక్కుంటూ సుదూర ప్రాంతాలకు, ఇతర రాష్ట్రాలకు వలసలు వెళ్ళాల్సిన స్థితి ఏర్పడింది. నానాటికీ ప్రపంచీకరణ విధాన వైఫల్యంయొక్క కారణంగా అంతరాష్ట్ర వలసలు కూడా పరిగణించదగిన విధంగా పెరిగాయి. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పెరిగిన పేదరికం, నిరుద్యోగం పెద్దసంఖ్యలో వలసలకు కారణంగా వుంది. దుర్భర దారిద్ర్యం, దుస్థితిలో నుండటం అనే కారణాలు ఈ అంతరాష్ట్ర వలస కార్మికులను పలు రూపాల్లో నికృష్టంగా దోచుకోవటానికి అనువుగా మలుస్తున్నాయి. అదేవిధంగా స్వార్థపరశక్తుల దాడులకు వీరు కేంద్రమౌతున్నారు. మరోవైపున భారతదేశంలో బాగా అభివృద్ధిచెందిన హోదాలో నున్న రాష్ట్రాలకు అంతరాష్ట్ర వలసలు సాగటం అనివార్యంగా పరిణమించింది. గ్రామీణ భారత దేశంలో వ్యవసాయరంగం ఎప్పుడైతే ఉపాధి కల్పించలేకపోతోందో, వలసలు కొనసాగుతూ వుండటం అనేది నేటి వాస్తవంగా వుంది.

2011 సం॥నుండి లభిస్తున్న సమాచారంపై ఆధారపడి, 2016 - 17 నాటి ఆర్థిక సర్వే ప్రకారం, మనదేశంలో అత్యధిక వలస కార్మికులను కలిగివున్న రాష్ట్రాలలో గుజరాత్ ఒకటిగా వుంది. గుజరాత్లోని పారిశ్రామిక కార్మికశక్తిలో వలసకార్మికులు అధిక భాగంగా వుండటంతోపాటు గుజరాత్ రాష్ట్ర జనాభాలో వీరు మూడింట ఒక వంతుగా వున్నారు. గుజరాత్ రాష్ట్రంలోని అనేక చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలు, తయారీ, నిర్మాణరంగాలలో కారుచౌక శ్రమద్వారా ఈ వలసకార్మికులు గుజరాత్ రాష్ట్రాభివృద్ధిలో ఓ శక్తివంతమైన పాత్ర నిర్వహిస్తున్నారు.

గుజరాత్ రాష్ట్రప్రభుత్వం వద్ద వలస కార్మికుల ఖచ్చితమైన సంఖ్య గురించిన సమాచారం లభించకున్నప్పటికీ, గుజరాత్లోని మొత్తం కార్మికులలో వలసకార్మికులు 35 శాతంగా వున్నారని పారిశ్రామిక, వ్యాపార వర్గాల సమాచారం వెల్లడిచేస్తోంది.

గుజరాత్ రాష్ట్రంలోని వివిధ తయారీ యూనిట్లలోను, సేవారంగ పరిశ్రమలలోను, నిర్మాణరంగంలోను రాజస్థాన్, మధ్యప్రదేశ్, మహారాష్ట్ర, బీహార్, ఉత్తరప్రదేశ్, ఛత్తీస్ఘర్, అస్సామ్, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా, కర్ణాటక రాష్ట్రాలనుండి వలసవచ్చిన కార్మికులు శ్రమ చేస్తున్నారు.

వీరిలో అత్యధికులు కాంట్రాక్టరు ద్వారా సమీకరించబడి సుదూర ప్రాంతాలకు, అత్యంత తక్కువవేతన ఒప్పందంపై పంపబడినవారే. వలస కార్మికులకొరకు ప్రత్యేక శ్రమ అంగళ్ళను సృష్టించటంద్వారా, కాంట్రాక్టర్లు లేబర్ మార్కెట్ను విడగొట్టటంవలన ఈ వలస కార్మికుల శ్రమశక్తిని దోచుకోవటం సులభ తరమైంది. చెప్పనలవికాని బాధలతోపాటు దుర్భర జీవన, పని పరిస్థితుల నడుమ ఈ వలస కార్మికులు జీవనం సాగిస్తున్నారు. వారందరికీ తక్కువ వేతనమివ్వబడేగాక, ఎలాంటి అదనపు ప్రయోజనాలు లేకుండానే చాలా ఎక్కువ గంటలు పనిచేయించుకుంటున్నారు. వారంతా శలవులు లేదా సామాజిక భద్రత వంటివేవీ లేకుండానే చాకిరి చేయవలసివస్తోంది. కొంత విద్య కలిగి, అర్థ-నైపుణ్య కార్మికులుగా వున్నవారికి కొంతమేర అదనపు వేతనాలు లభిస్తున్నప్పటికీ, వారికి కొన్ని శలవులు ఇస్తున్నప్పటికీ ఎన్నో రూపాల్లో వారు కూడా దోపిడీ చేయబడు తున్నారు. ఈ వలస కార్మికులు ప్రమాదకరమైన, కష్టతరమైన పనిప్రదేశాల్లో ఎలాంటి రక్షణలూ లేకుండా విధులు నిర్వహించాల్సివస్తోంది. చాలా తరచుగా పని ప్రదేశాల్లో 'ప్రమాదాల్లో ఈ వలస కార్మికులు చనిపోవటమో, అదృశ్య మవటమో లేదా వృత్తిపరమైన ప్రమాదకర పరిస్థితులకు గురవటమో జరుగుతూవస్తోంది. వృత్తి నిర్వహణలో వారు ప్రమాదాల బారినపడి మరణించినా, లేదా అంగవికలురైనా లేదా అనేక రకాల వ్యాధులకు గురైనా వారికి ఎలాంటి నష్టపరిహారమూ చెల్లించటంలేదు.

నైపుణ్యం లేని వలస కార్మికులలో అత్యధికులు పని ప్రదేశాల్లో యాజమాన్యాలు ఏర్పాటుచేసిన తాత్కాలిక గుడిశలలో, రోడ్లప్రక్క మురికివాడలలో తలదాచుకుంటున్నారు. వీరు నివసించే ప్రాంతాలలో అత్యధిక జనవాసాలకు మునిసిపాలిటీలు ఎలాంటి పౌర సేవలను అందజేయటంలేదు.

1979లో అంతర్జాతీయ వలస కార్మికుల చట్టంగా చెప్పబడేది ఒకటి చేసినప్పటికీ, దాని ప్రకారం వలస కార్మికులకు కనీస వేతనాలు, సక్రమ వేతన చెల్లింపు, సక్రమ పనిగంటలు,

ఓవర్ టైమ్ కు అధికవేతనం, సరైన జీవన-పనిపరిస్థితులు, వలస కార్మికుల బిడ్డల చదువు, ఆరోగ్య రక్షణ చేపట్టటంవంటి కొన్ని చట్ట పరమైన హక్కులు కల్పించినట్లుగా చెబుతున్నప్పటికీ, ఆ చట్టం కేవలం కాగితాలకే పరిమితమైంది తప్ప ఏనాడూ అమలుకు నోచుకోలేదు. వలస కార్మికులు అధికసంఖ్యలో లభిస్తున్న రాష్ట్రాలలోని ప్రభుత్వాలూగానీ, వలస కార్మికులను అధిక సంఖ్యలో పనిలోకి తీసుకుంటున్న రాష్ట్రాలలోని ప్రభుత్వాలూగానీ- ఈ చట్టం అమలు గురించి ఏమాత్రం లెఖిపెట్టకపోవటమేగాక, వలస కార్మికుల సంక్షేమం, హక్కులపట్ల తీవ్ర నిర్లక్ష్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ వచ్చాయి. వలస కార్మికులను సమకూర్చే కాంట్రాక్టర్లు ఈ విధమైన చట్టాలను తారుమారు చేయటంలో నైపుణ్యంకల వారిగా కూడా వున్నారు.

ఇటుక బట్టీలు, గృహ నిర్మాణం, ఉప్పు తయారీ, గృహసేవలు, చిన్నపాటి సేవలు, చిన్న వ్యాపారాలు, వీధుల్లో తిరిగి అమ్మటం, ఎంబ్రాయిడరీ పనులు వంటి వివిధ రకాల పనులలో అత్యధిక వలస కార్మికులకు తాత్కాలికంగానో, పాక్షికంగానో పనులు కల్పిస్తున్నారు. అలాగే వలస కార్మికులలో మరికొందరు సెక్యూరిటీగార్డులు, డ్రైవర్లు, సిరామిక్, ఔషధాలు, రసాయనాలు, ఆటో మొబైల్స్, వాటి అనుమంధ పరిశ్రమలు, ఆహార శుద్ధికర్మగారాల వంటి వానిలో కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నారు.

'డ్రైమండ్ సిటీ' గా పేరుగాంచిన గుజరాత్ లోని సూరత్ నగరంలో వలస కార్మికుల సంఖ్య అత్యధికంగా వుంది. వస్త్ర పరిశ్రమ, వాటి అనుబంధ రంగాల్లో, నిర్మాణ రంగంలో మరియు హజారియాలోని భారీ పారిశ్రామిక కర్మాగారాలలో వలస కార్మికులే అధిక సంఖ్యలో వున్నారు.

సిరామిక్ మార్బుల్ కేంద్రాలైన అహమ్మదాబాద్, రాజ్ కోట్ లో; వడోదరాలోని రసాయన, పెట్రో-రసాయన కర్మాగారాలలో; అలాంగ్ మరియు శబర్ కాంత్ లోని షిప్ బ్రేకింగ్ పరిశ్రమలలోనూ వలసకార్మికులే అధిక సంఖ్యలో వున్నారు.

గుజరాత్ రాష్ట్రాభివృద్ధికి ప్రముఖ సాధనాలుగా వున్న ఈ వలస కార్మికులనే లక్ష్యంగా చేసుకొని హింసాయుత దాడులు సాగుతున్నాయి. సెప్టెంబర్ 28న జరిగిన ఓ ఘటన దీనికి సాకుగా చెప్పబడుతోంది. 14 నెలల పసిపాపను బీహార్ కు చెందిన ఓ వలస కార్మికుడు అత్యాచారం చేశాడనే ఓ ఆరోపణతో

ఇది మొదలైంది. ఈ ఘటనపై వెనువెంటనే గుజరాత్ పోలీసుల వలసకార్మికులపై హింసాయుత దాడులు మొదలైనప్పటికీ, దీనికి మూలకారణం మరో చోట వుంది.

దేశంలోని ఇతర రాష్ట్రాలలో వలస గుజరాత్ రాష్ట్రంలోనూ నిరుద్యోగ సమస్య తీవ్రంగా వుంది. ఉద్యోగకల్పనలో రాష్ట్రప్రభుత్వం విఫలమవటంతో, ఉద్యోగార్థులు ప్రత్యేకించి నిరుద్యోగ యువత నిరాశాపూరిత పరిస్థితులలో తీవ్ర అసంతృప్తితో వున్నారు. నిరుద్యోగ సమస్యను పరిష్కరించలేని, అవసరమైన ఉద్యోగాలను సృష్టించలేని కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వాలను ఈ పరిస్థితికి కారణంగా ఎంచి, వారిపై ఆగ్రహాన్ని ప్రదర్శించటానికి బదులుగా, నిరుద్యోగ యువత వలస కార్మికులనే తమ నిరుద్యోగానికి కారకు లన్నట్లుగా భావించి, వారికి వ్యతిరేకంగా తమ అసమ్మతి, అసంతృప్తిని పెంచుకుంటూ వస్తున్నారు.

నిరుద్యోగ యువతలోని ఈ అసమ్మతి, అసంతృప్తులను పాలకవర్గ రాజకీయపార్టీలు చాకచక్యంగా వుపయోగించుకొని, మూల సమస్యపై నుండి వారి దృష్టిని మళ్ళించి, స్థానిక -స్థానికేతర నినాదంతో ముందుకొచ్చాయి. 'గుజరాత్ రాష్ట్ర ప్రజలకే ఇక్కడి ఉద్యోగాలన్నీ' వంటి నినాదాలతో 'బయటివారి'పై విద్వేషాన్ని ప్రేరేపించే వ్యాఖ్యానాలతో వలస కార్మికులపై దాడులు సాగించారు.

ఉద్యోగకల్పనలో విఫలమైన గుజరాత్ లోని బిజెపి ప్రభుత్వం, నిరుద్యోగ యువతయొక్క దృష్టిని మళ్ళించే వ్యూహాన్ని చాకచక్యంగా అమలుచేసి వలస కార్మికులపై ఎక్కువెట్టింది.

అత్యాచార ఘటనగా పేర్కొంటున్న దానికి కేవలం 3 రోజుల ముందుగా, అసంతృప్తితో వున్న నిరుద్యోగ యువత ఓట్లను, రానున్న 2019 ఎన్నికలను దృష్టిలో పెట్టుకుని గుజరాత్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి ఒక ప్రకటన చేశాడు. రాష్ట్రంలో 80శాతం ఉద్యోగాలను స్థానికులకు, 20శాతం కంపెనీల స్థావర ప్రాంతాల వారి వారసులకు తప్పనిసరిగా లభించే విధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఓ చట్టం చేయబోతున్నట్లుగా ఆయన ప్రకటించాడు. గుజరాత్ రాష్ట్రంలో అధికారంలో నున్న పాలకవర్గ బిజెపి ద్వారా వలస కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా నిరుద్యోగ యువత ఈ విధంగా రెచ్చగొట్టబడివున్నారు.

అత్యాచార ఘటనగా చెప్పబడుతున్న దానిని ఉపయోగించుకొని మరోవైపున కాంగ్రెస్ పార్టీ నాయకుడు అల్పేష్ రాకూర్ తన ఆధ్వర్యం లోని 'క్షత్రియ రాకూర్ సేన' ద్వారా వలస (తరువాయి 13వ పేజీలో)

(చివరి పేజీ నుండి)

అడిగి తెలుసుకుంటున్నారు. కనుక, ఈ విధమైన కార్యకర్తలను కమ్యూనిస్టులు కలిగి వున్నారు. మనమందరము కలిస్తే వర్గపోరాటాలలో, ఆర్థిక సమస్యలపై, రాజకీయ సమస్యలపై మరియు ఇతర ప్రజాస్వామిక హక్కులు, స్వేచ్ఛలపై, దేశంలో ఆర్థిక స్వేచ్ఛ, రాజకీయ స్వేచ్ఛ కలిగిన నిజమైన ప్రజాస్వామ్యంకోసం నిజంగా కలిసి పనిచేస్తే, అప్పుడు నిజంగా ప్రజారాశులను సమీకరించ గలం. ఈ సెమినార్ ఉద్దేశం అదే, దృష్టి అదే, ధ్యేయం అదే; దానికోసమే ఈ సాంప్రదాయేతర కృషిని చేపట్టాము. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు కాని వారిని, మీతో దీర్ఘకాలంగా భిన్నాభి ప్రాయాలున్న పార్టీలను ఈ సెమినార్ కు మీరు ఆహ్వానిస్తున్నారేమిటని కొందరు కామ్రేడ్స్ ప్రశ్నలు లేవనెత్తారు. ఈ తరహా ప్రయత్నం ఇది మొదటిసారి కావచ్చు. వర్గపోరాటాలు సాగిస్తున్న వారిని కారల్ మార్క్స్, లెనిన్ సిద్ధాంతాన్ని, భావజాలాన్ని స్వీకరించిన వారిని, సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగా నిలబడిన వారందరినీ ఆహ్వానించాం. భిన్నాభిప్రాయాలమీద మనం సుదీర్ఘ చర్చ చేశాం. ఈ దేశం సంకట స్థితిలో వున్న ఈ సమయంలో మనం కొంత సాధారణతను కనుగొనడంలో ఒకటయ్యాం. నిజంగా దేశం సంకటసమయంలో వున్నది. మనం ఉమ్మడి అంశాలకు వద్దాం. ప్రజల సాధారణ అంశాలను, రగులుతున్న ప్రజల సమస్యలను 8 సాధారణ అంశాలుగా పేర్కొన్నాం. వాటికి గిరిజనులు, వారి భూమి, నీరు, వనరులు కోసం పోరాడుతున్న సమస్యను మరియు దేశం లోని మతోన్మాద ఫాషిజంయొక్క ప్రమాదాన్ని చేర్చాము. కనుక ఈ పది అంశాలను మనం అంగీకరించగలమా?

ఈ అంశాలను అందరం అంగీకరిస్తే, నూతన పోరాట శకానికి నాంది పలుకుదాం, కలిసి పోరాడుదాం, మనం చర్చించుకుందాం, వాదించుకుందాం కూడా, సిద్ధాంత సమస్యల గురించి ఒక కామ్రేడ్ అడిగారు. చర్చలలో మనలోతైన సిద్ధాంత, రాజకీయ అవగాహన పెరుగుతుంది. కనుక, ఐక్యత-పోరాటం రెండూ అవసరం. బదాబూర్నువా, బదా భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యంగా పోరాడుదాం, మరియు పోరాటాన్ని మెరుగైన మార్గంలో ఎలా నడపాలనేది మనమధ్య చర్చించుకుందాం. కొన్ని సంస్థలకు సంబంధించిన కామ్రేడ్స్ ఈ సెమినార్ లో పాల్గొన్నారు. వీరు నిజంగా మన కేంద్రకమిటీ తీసుకొన్న వైఖరిని, చొరవను స్వాగతించారు.

ఒక కామ్రేడ్ కార్యాచరణ పథకము - కార్యక్రమము రూపొందిద్దామని ఒక ప్రశ్న వేశాడు. అప్పుడు మనం సాధారణ-కార్యాచరణ పథకము-కార్యక్రమము మేం రూపొందించ లేమని చెప్పాం. ఇక్కడ కలిసివచ్చే సంస్థలన్నీ కలిసి సమిష్టిగా దానిని అభివృద్ధిచేయాలి. కార్యాచరణ పంథా ఎలా రూపొందించాలి; పథకమేమిటి? కనీస కార్యక్రమము ఏమి వుండాలి? కొన్ని ప్రతిపాదనలు మేం చేశాం. ఒకే భావాలతో వున్న పార్టీలతో, సంస్థలతో చర్చించి వీటిని ఒక రూపానికి తేవాలి. కనుక ఈ సెమినార్ సమస్యకు ముగింపు కాదు, ఇది ప్రారంభం మాత్రమే. దీని తర్వాత సాధారణ అంశాలమీద అంగీకారం వున్న వివిధ పార్టీల ప్రతినిధులు, ఆ అంశాలమీద కలిసి పోరాడాలని అంగీకరించాలి. తక్షణమే, మనం సమస్యలపై పోరాడుదాం. ప్రజలను అణచివేస్తున్న సామ్రాజ్య వాదానికి, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు, భూస్వామ్య వ్యవస్థలకు వ్యతిరేకంగా దీర్ఘకాలిక పోరాటానికి సహకారం వుండాలి. ఆవిధంగా పోరాటాన్ని మనం కొనసాగిద్దాం.

తక్షణం ప్రాథమిక సమస్యలను తీసుకోవచ్చు. మిగతా పాలకవర్గ శక్తులతో కలిసి బిజెపిని ఓడించడం లేదా వ్యతిరేకించడమనే సాధారణాంశం చాలా చిన్నది. దానికన్నా మన సాధారణాంశం ప్రాతిపదిక చాలా పెద్దది. ఎందుకంటే పాలకవర్గ పార్టీలు దళారీ స్వభావం గల బదాబూర్నువాలచే నిధులు పొందుతున్నారు. వారు భూస్వామ్య శక్తులకు ప్రతినిధులు, సామ్రాజ్యవాదం ముందు మోకరిల్లాయి. ఒకసారి ఈ అధికారపార్టీని ఓడిస్తే పాలకపార్టీలతో సాధారణాంశం పెద్దదిగా వుండదు. అయితే మనం వామపక్షశక్తులుగా, ప్రజాపక్షశక్తులుగా, కార్మికవర్గం, రైతాంగం, గిరిజనులు, మహిళలు, దళితులు, మైనారిటీల ప్రయోజనాలకోసం ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాం. సామాజిక, ఆర్థిక,

సమానత్వంకోసం పోరాడుతాం. ఒక ప్రభుత్వాన్ని తప్పించడానికి మాత్రమే కాకుండా, మన సాధారణాంశం భూమిక చాలా పటిష్టమైనది. దీర్ఘకాలంగా మన మధ్య సంబంధాలు క్షీణించాయి. దీర్ఘకాలంగా ఒకరితో ఒకరం పోరాడుకున్నాం, దీర్ఘకాలంగా ఒకరిని ఒకరం విమర్శించుకున్నాం. చాలాచోట్ల ఒకరితో ఒకరం ఘర్షణపడ్డాం. అయితే ఈ క్షణం మనం కలవాలి. ఒక కామ్రేడ్ చెప్పినట్లుగా విమర్శకన్నా ఆత్మవిమర్శ, విషయాలపట్ల ఆత్మచింతన అభివృద్ధిచేసుకోవాలి. మనం ప్రజాదోషిడికి, అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతాం; కార్మికవర్గ ఎర్రజెండాను ముందుకు తీసుకెళ్దాం. శ్రామికవర్గాన్ని విముక్తి చేద్దాం; నూతన విముక్త సమాజంలో ప్రవేశిద్దాం. సోవియట్ యూనియన్, చైనాలయొక్క సుసంపన్న, విస్తృతమైన అనుభవాలు కార్మికవర్గం కలిగివుంది. ఆ దేశాలు నేడు పెట్టుబడిదారీ పంథాను చేపట్టాయి. అయితే దీంతో చరిత్ర ముగింపు కాలేదు. చరిత్ర ముందుకు వెళ్తున్నది; చరిత్ర మళ్ళీ డిమాండ్ చేస్తున్నది. మళ్ళీ పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద మైల్దాలను చూపిస్తున్నది; పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఓడించి సోషలిజం, కమ్యూనిజంలలోకి వెళ్ళమని ప్రజల్ని, శ్రామిక ప్రజల్ని, కార్మికవర్గాన్ని అడుగుతున్నది. మళ్ళీ అది అజెండా మీద వుంది; మళ్ళీ అది తలుపు తడుతున్నది. ఇది మన అవగాహన, సెమినార్ లో పాల్గొంటున్న సంస్థలకు వినప్ర విజ్ఞప్తి, మరియు ప్రస్తుతం పాల్గొనేకపోయిన సంస్థలతో కూడా సంప్రదింపులు చేద్దామనుకుంటున్నాం. ప్రతినిధుల సమావేశాలు జరుపుకుందాం, మాట్లాడుకుందాం. మరిన్ని సంభాషణలు కొనసాగిద్దాం. మనం సాధారణ ఐక్య కార్యాచరణ రూపొందించుకోగలం; దీర్ఘకాలిక పోరాటాలను అభివృద్ధిచేయడానికి ప్రయత్నిద్దాం. ఇది మా ముగింపు. ధన్యవాదాలు. ★

**మతోన్మాదం
సామ్రాజ్యవాదం
భారత పాలకులు**

స.సి.బి.ఐ(ఎం-ఎల్) ప్రచురణ

**మతోన్మాదం - సామ్రాజ్యవాదం
- భారత పాలకులు**

(వ్యాస సంకలనం)

పేజీలు : 80 వెల : రు. 30/-

కాపీలకు :

మైత్రీబుక్ హౌస్

జలీల్ వీధి, కారల్ మార్క్స్ రోడ్,
విజయవాడ-2

దేశాల బూర్జువా, భూస్వామ్య పాలనకు, సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్య విధానాలకి వ్యతిరేకంగా ఐక్యమై, పోరాడుదాం!

2018 సెప్టెంబరు 9, 10 తేదీలలో హైదరాబాదులో సిపిఐ(యం.యల్) కేంద్రకమిటీ 'భారతదేశంలో ప్రస్తుత వ్యవస్థను మార్చడానికి పోరాడుతున్న శక్తులు - ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్ళు' అనే అంశంపై నిర్వహించిన నేషనల్ సెమినార్‌లో కా||అరవింద్ సిన్హా ఇచ్చిన ముగింపు ఉపన్యాసమిది. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ ఆ సెమినార్‌లో ప్రవేశపెట్టిన కీ నోట్‌ను, సెమినార్ రిపోర్టులను గత 'జనశక్తి' సంచికలలో ప్రచురించాము.

- సంపాదకుడు

అధ్యక్షవర్గం కామ్రేడ్స్, వివిధ పార్టీల ప్రతినిధులు, వివిధ రాష్ట్రాల ప్రతినిధి కామ్రేడ్స్!

మనముందున్న సవాళ్ళపై మొట్టమొదటగా ఇలాంటి సెమినార్‌ను నిర్వహించాలని మన కేంద్రకమిటీ నిర్ణయించింది. గత ఒకటిన్నర రోజులుగా మన అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చుకొన్నాం. కా||అసీంరాయ్, మరియు ఇతర కామ్రేడ్స్ దేశంలో ఫాసిస్టు ప్రమాదం గురించి, దాని పెరుగుదల గురించి పేర్కొన్నారు. వివిధ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, వారి సభ్యులు, వారి ప్రజాసంఘాలు, సానుభూతిపరులు, మెరుగైన వారి కార్యకర్తలందరూ కలిసి దేశంలో బలమైన శక్తి అని భావించాం. వారు ఒకచోట చేరితే, నిజంగా చరిత్రను మార్చగలరు. పాలకవర్గాల్లో ఒక సెక్షనుకు ప్రాతినిధ్యము వహిస్తున్న ఆరెస్సెస్, బిజెపిలు మితవాద, మతతత్వ, ఫాసిస్టు తరహా చర్యలు సాగిస్తున్నాయి. ఇటువంటి ఉద్రిక్తతలను, వైరుధ్యాలను సృష్టిస్తూ, కష్టభరితమైన ఆర్థిక భారాలను దేశప్రజలమీద ప్రత్యేకంగా శ్రామిక ప్రజలు, విద్యార్థులు, యువకులు, మహిళలు, గిరిజనులు, దళితులు మరియు మధ్యతరగతి వర్గాల మీద మోపడం చాలా ప్రమాదకరంగా వుంది. ఈ పరిస్థితులలో ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకమైన నిజమైన చోదకశక్తులు కమ్యూనిస్టు శక్తులు మాత్రమే. ఈ ప్రమాదాన్ని చాలా పార్టీలు వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. కాంగ్రెస్ పార్టీ వ్యతిరేకిస్తోంది. ప్రాంతీయ పార్టీలు, ఏపిలో టిడిపి, బీహార్‌లో ఆర్జెడీ, సమాజ్‌వాదిపార్టీ, బహుజన్ పార్టీ మరియు ఇతర అనేక పార్టీలు దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. అయితే ఇవన్నీ పాలకవర్గ సెక్షనుకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి. వర్గప్రాతిపదికన విశ్లేషిస్తే బిజెపికి భిన్నమైన మౌలిక దృక్పథం ఇవి కలిగి లేవు. పెట్రోలు ధర పెరిగింది, రూ.80/-లు చాటుతుందని మాత్రమే మాట్లాడగలవు. అంతేతప్ప ఆ సమస్య పరిష్కారం గురించి మాట్లాడలేవు. మోడీ - ఎన్‌డిఎ ప్రభుత్వ విధానాలను వ్యతిరేకిస్తే అవి ప్రజావాన్ని, పలుకుబడిని పొందుతాయి. అయితే, ఇది సమస్యనేమీ పరిష్కరించదు. ఒకట్రెండు రోజుల క్రితం బిజెపి అధికార ప్రతినిధి టీవీలో మాట్లాడుతూ, ఈ ఎన్నికల్లో 46 సం॥లు నిరంతరాయంగా సాగిన కాంగ్రెస్ అక్రమ పరిపాలనతో పోరాడబోతున్నామని అన్నారు. కాంగ్రెస్ గతపాలన ప్రకాశవంతంగా లేదు. వారు ప్రజల్ని ఇంకేమాత్రం ఒప్పించలేరు. ఇతర శక్తులేవీ రంగంలో లేనపుడు, వారు ప్రతిపక్షంగా నిలబడితే, ప్రజలు వారివెంట వెళ్ళవచ్చు.

అయితే, మొట్టమొదటి నుండి పెట్టుబడిదారీ దోపిడీకి, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి, భూస్వామ్య అణచివేతకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు పోరాడుతున్నారు. వారంతా ఐక్యమైతే, వారి కార్యకర్తలంతా ఒకచోట కలిస్తే, తాము ఐక్యమవుతున్నది, ఒకచోట చేరుతున్నది ఫాసిస్టు ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి మాత్రమే కాదు, ప్రస్తుత

వ్యవస్థను మార్చడానికనేది వాస్తవం. మరొక పాకలవర్గ పార్టీని ఓడించడానికి వారు ఐక్యంకావడంలేదు, కలవడం లేదు. నూతన శకానికి నాందిపలకడానికి, నూతన సమాజ కొత్తవేకువ కోసం వారు ఒకచోట కలుస్తున్నారు. మార్క్స్ చెప్పిన విధంగా 'దోపిడి నుండి విముక్తి' మీద ఆధారపడి మార్క్స్‌యొక్క మొత్తం సామాజిక తత్వశాస్త్రాన్ని విశ్లేషించినట్లైతే, శ్రమ స్వాతంత్ర్యం, స్వేచ్ఛాశ్రమ సంఘాలు అని మనకు అర్థమవుతుంది. బానిస వ్యవస్థనుండి భూస్వామ్య వ్యవస్థవరకు-పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వరకు చరిత్ర మొత్తంలో శ్రామికులు ఎలా దోపిడి చేయబడ్డారో మార్క్స్ మన కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపారు. ప్రజాస్వామ్యం, స్వేచ్ఛ గురించి ప్రజలు మాట్లాడతారు. పార్టీల కామ్రేడ్స్, కొంతమంది ప్రతినిధులు కమ్యూనిస్టులు ప్రజాస్వామికంగా వుండరని వాదిస్తారు. వారు ప్రజాస్వామ్యాన్ని సరిగా పరిగణలోకి తీసుకోరంటారు. కానీ కమ్యూనిస్టు ప్రజాస్వామ్యాన్ని దాని నిజమైన అర్థంలో, సారంలో తీసుకుంటాడు. దాని సారం స్వేచ్ఛాశ్రమ. పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో, అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థలో శ్రమను విముక్తి చేయకుండా 5 సం॥ల కొకసారి ఎన్నికలు జరపడం నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం కాదు. అవును, అది పాక్షిక ప్రజాస్వామ్యం మాత్రమే; రాచరిక రాజ్యాలకన్నా, సైనిక నియంతృత్వాలకన్నా కొంత మెరుగైనది కావచ్చు. ప్రజలు కొంత స్వేచ్ఛ కలిగి వుండవచ్చు. అయితే ఇంకా శ్రామికులకు స్వేచ్ఛలేదు. ఎన్నికల తర్వాత పెట్టుబడిదారులచేత, భూస్వాములచేత, మిగతాశక్తులచేత ప్రజలు బానిసలుగా చేయబడతారు. సాంఘిక, ఆర్థిక రంగాలలో శ్రామికులకు స్వేచ్ఛనిచ్చి, అపుడు ప్రతినిధులకు ఎన్నికలు జరిపితే-మార్క్స్, లెనిన్ స్పష్టంగా తేటతెల్లం చేసిన విధంగా, సోవియట్‌లలో, కమ్యూన్‌లలో చాలా స్వేచ్ఛగా ప్రతినిధులు ఎన్నుకో బడతారు. శ్రామికవర్గ ప్రజలందరూ స్వేచ్ఛగా ప్రతినిధులను ఎన్నుకుంటారు. కమ్యూన్‌లలో స్వేచ్ఛా శ్రామికులకు ఆ స్థానం వుండేది, స్వతంత్రం వుండేది.

కనుక, అటువంటి సమాజంకోసం కలలుకంటూ, కామ్రేడ్స్ దశాబ్దాలుగా పనిచేస్తున్నారు. రెండు రోజులనుండి ఇక్కడే వేదికమీద కూర్చొని వున్న సిపిఐ కామ్రేడ్స్ సెమినార్ చాలా బాగా జరుగుతుందని, హాల్‌లో కూర్చొని వున్న ప్రతినిధి కామ్రేడ్స్ గంభీరంగా చర్చిస్తున్నారని, సమస్యలను గ్రహించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని, వివిధ ఉపన్యాసాలను శ్రద్ధగా వింటున్నారని, అవగాహన పెంచుకుంటున్నారని చెప్పారు. ఇది మీకందరికీ చాలా పెద్ద ప్రశంస కామ్రేడ్స్. ఒకటిన్నర రోజులుగా గంభీరతతో మీరందరూ కూర్చొని వున్నారు; భాషా సమస్య వుంది, భాషా సంబంధ సమస్యవల్ల ప్రతి విషయాన్ని మీరు అర్థంచేసుకోలేరు. అయినా మీరు వింటున్నారు, అవగాహన చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు, ప్రక్కన వున్న ఇతర కామ్రేడ్స్‌ను (తరువాతి 23వ పేజీలో)